

अथामरकोशेसटीकप्रथमकांडप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ कोशस्यैवमहीपानां कोशस्य विदुषामपि ॥ उपयोगो महान्यस्मात्केशस्तेन विना भवेत् ॥ १ ॥ गोमांतकप्रांतजुषाश्रीमहेश्वरश
 र्मणा ॥ कृताटीकाऽमरेकोशे संक्षिप्तार्थासु बोधिनी ॥ २ ॥ सामयापूरिताकोशांतरशब्दाभिपूरणात् ॥ भाषापर्यायशब्दैश्च कचिल्लिंगादिभेदतः ॥ ३ ॥
 त्रिकांडशेषो हैमश्च विश्वकोशोऽथ मेदिनी ॥ एवमादिषु येशब्दालिखितास्ते कचित्कचित् ॥ ४ ॥ उदाहरणमप्यत्र बालानां बोधहेतवे ॥ केषुचिल्लिखितं
 नूतनं शब्देषु प्राकृतं कचित् ॥ ५ ॥ कचित्पदानामर्थोऽपि दुर्बोधानां प्रदर्शितः ॥ नामूलं किंचिदप्यत्र पदादिलिखितं मया ॥ ६ ॥ ग्रंथांतरज्ञापनाय = “-” चे
 त्थं संज्ञाप्रकल्पिता ॥ क्षेपकाः प्रायशः श्लोकास्तथाऽत्र लिखिता मया ॥ ७ ॥ शास्त्रेषु काव्येषु कृतश्रमा यैतैः क्षम्यतामत्र खिलं यदस्ति ॥ बालोपकृत्यै
 विहितं मयैतत्प्रायेण मुह्यंति हि ये लिखन्ति ॥ ८ ॥ पाठशालाधिपे क्वाप्तन्क्यां डीसाहेबसंज्ञिते ॥ तत्पंडिताऽशिष्टनेन विदुषा तदनुज्ञया ॥ ९ ॥ तल्लेकरो
 पाभिधेन रघुनाथेन शोधिता ॥ व्याख्याऽमरविवेकाख्यावर्द्धिता व्यापिता पुनः ॥ १० ॥ षष्ठावृत्तिः ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ वंदेतं परमानंदं वामाद्वेनो मया युतं ॥ रज्जौ भुजंगवद्यत्र विवरीवत्येतजगत् ॥ इह खलु श्रीमदमरसिंहश्चिकीर्षितस्य नामलिङ्गानुशास
नस्य निर्विघ्नपरिसमाप्त्यर्थं कृतं मंगलं यथादौ शिष्यशिक्षार्थं निबध्नाति ॥ यस्येति । भोधीराः अगाधस्यातिगंभीरस्य ज्ञानकरुणयोः समुद्रस्य यस्य अ
नघानिर्मला गुणाः क्षांत्यादयः सन्ति सोऽक्षयः श्रिये संपत्तये अमृताय मोक्षार्थं च भवद्भिः सेव्यतामाराध्यतां ॥ १ ॥ चिकीर्षितं प्रतिजानीते ॥ समाहृत्येति । अन्ये
षां तंत्राणि शास्त्रांतराणि “ नामलिङ्गानुशासनानि ” समाहृत्य एकत्र कृत्वा संक्षिप्तैः अल्पविस्तरबह्वर्थैः प्रतिसंस्कृतैः प्रतिपदं प्रकृतिप्रत्ययविचारेण कृतं सं

यस्य ज्ञानदयासिंधोरगाधस्यानघा गुणाः ॥ सेव्यतामक्षयोधीराः सश्रिये चामृताय च ॥ १ ॥ समाहृत्या न्यतंत्राणि
संक्षिप्तैः प्रतिसंस्कृतैः ॥ संपूर्णमुच्यते वर्गे नामलिङ्गानुशासनं ॥ २ ॥ प्रायशोरूपभेदेन साहचर्याच्च कुत्रचित् ॥ स्त्री
पुन्रपुंसकं ज्ञेयं तद्विशेषविधेः क्वचित् ॥ ३ ॥ स्कारैः वर्गैः सजातीयसमूहैः संपूर्णसांगोपांगं नाम्नां स्वरित्यादीनां लिङ्गानां च स्त्रीपुन्रपुंसका
ख्यानां अनुशासनं व्युत्पादकं शास्त्रमुच्यते मयेति शेषः ॥ २ ॥ अथ वक्ष्यमाणशास्त्रस्य तावत्परिभाषामाह त्रिभिः श्लोकैः ॥ प्रायश इति ॥ अत्र प्रायशः
बाहुल्येन रूपभेदेन आकारविशेषेण स्त्रीपुन्रपुंसकं ज्ञेयं ॥ यथा लक्ष्मीः पद्मालयापद्मा । पिनाको जगबंधनुः । तथा कुत्रचित्साहचर्याच्छब्दांतरसान्नि
ध्याल्लिङ्गं ज्ञेयं । यथा अश्वयुगश्चिनी । ब्रह्मात्मभूः सुरज्येष्ठः । वियद्विष्णुपदं । अत्र संदिग्धानि अश्वयुग्ब्रह्मवियंति । अश्विन्यात्मभूविष्णुपदसाहच
र्यात् स्त्रीपुन्रपुंसकलिङ्गानि । तथा क्वचित् तद्विशेषविधेः लिङ्गविशेषोक्तेः । यथा भेरी स्त्रीदुंदुभिः पुमान् । क्लीबे त्रिविष्टपं ॥ ३ ॥

अ० को० टी०

9

भेदेति । अत्रास्मिन्प्रथमेऽनुक्तानामव्युत्पादितानां भिन्नलिङ्गानामसमानलिङ्गानां नाम्नाभेदाख्यानाय लिङ्गभेदसमाख्यातुं द्वंद्वोक्तः । यथा । कुलिशंभि
दुरंपविः । नतुकुलिशभिदुरपवयइति । तथैकशेषोपिनक्तः । शिष्यमाणलिङ्गस्यैवप्रतीतिः । यथा । नभःस्वश्रावणोनभाः । नतुस्वश्रावणौतुनभसीइति ।
तथा क्रमादृते क्रमं विना संकरोपि भिन्नलिङ्गानां मिश्रीभावोपिनक्तः । साहचर्येण लिङ्गनिश्चयाभावप्रसंगात् । किंतु स्त्रीपुंनपुंसकानि क्रमेण पठितानि । य
था । स्तवःस्तोत्रंस्तुतिर्नुतिः । नतुस्तुतिःस्तोत्रंस्तवोनुतिरिति । अत्र प्रायशोरूपभेदेनेत्याद्युक्तरीत्या येषां लिङ्गं व्युत्पादितं तेषां तु भिन्नलिङ्गानामपि स्थलांतरे
द्वंद्वद्वयः कृताः । यथा । अप्सरोयक्षरक्षोगंधर्वकिन्नराः । मातापितरौपितरौ ॥ ४ ॥ त्रिलिङ्ग्यामिति । त्रिलिङ्ग्यां लिङ्गत्रयसमाहारे त्रिष्विति पदमुक्तं । यथा ।

भेदाख्यानाय न द्वंद्वो नैकशेषो न संकरः ॥ कृतोऽत्र भिन्नलिङ्गानामनुक्तानां क्रमादृते ॥ ४ ॥ त्रिलिङ्ग्यां त्रिष्विति पदं मि

थुनेतुद्वयोरिति ॥ निषिद्धलिङ्गं शेषार्थत्वं तथा दिनपूर्वभाक् ॥ ५ ॥

त्रिषु स्फुलिङ्गोऽग्निकणः । स्फुलिङ्गशब्दो लिङ्गत्रयेऽपि वर्तत

इत्यर्थः ॥ तथामिथुने स्त्रीपुंसयोर्द्वयोरिति पदं । यथा । वन्हेर्द्वयोर्ज्वालकीलौ । तथानिषिद्धलिङ्गं शेषार्थं । यत्र लिङ्गं निषिद्धं तत्र तदवशिष्टं लिङ्गं ज्ञेयं । य
था व्योमयानं विमानोऽस्त्रीत्यत्र स्त्रीलिङ्गे निषिद्धे विमानस्य पुंनपुंसकविधिः । तथा तु शब्दः अंतो यस्य तत्त्वं । अथ शब्दः आदिर्यस्य तदथादि । इदं द्वयं पूर्व
भाक् न भवति पूर्वेण न संबध्यते । यथा पुलोमजाशचीन्द्राणीनगरीत्वमरावतीत्यत्र नगरीति त्वंतं पदं इंद्राण्यान संबध्यते । किंत्वमरावत्या संबद्धं । तथानि
त्यानवरताजस्रमप्यथातिशयोभरइत्यथादिपदं न पूर्वभाक् । किंतु भरस्य पर्यायः ॥ ५ ॥

स्वरितिः स्वः । स्वर्गः । नाकः । त्रिदिवः । त्रिदशालयः । सुरलोकः । द्यौः । द्यौः । त्रिविष्टपं । इति नवनामानि स्वर्गस्य । तत्र स्वरित्यव्ययं लिङ्गसंख्याकारकाभाववदित्यर्थः । द्यौर्दिवौ द्वे स्त्रीलिङ्गे । द्यौर्गोवदाद्यः । द्यौः दिवौ दिवः द्युभ्यामित्याद्यपरः । “त्रिविष्टपं क्लीबेन पुंसके एवात्रिदशालयादयः सुरसुदनादिशब्दोपलक्षकाः । एवमुत्तरत्रापि अर्थसाम्येन पर्यायांतराणि स्वयमूह्यानि ॥ ६ ॥ अमराः । निर्जराः । देवाः । त्रिदशाः । विबुधाः । सुराः । सुपर्वाणः । सुमनसः । त्रिदिवेशाः । दिवौकसः ।

स्वरव्ययं स्वर्गनाकत्रिदिवत्रिदशालयाः ॥ सुरलोको द्यौर्दिवौ द्वे स्त्रियां क्लीबे त्रिविष्टपं ॥ ६ ॥ अमरानिर्जरादेवास्त्रिदशाविबुधाः सुराः ॥ सुपर्वाणः सुमनसस्त्रिदिवेशादिवौकसः ॥ ७ ॥ आदितेयादिविषदो लेखा अदिति नन्दनाः ॥ आदित्या ऋभवोऽस्वप्ना अमर्त्या अमृतांधसः ॥ ८ ॥ बर्हिर्मुखाः क्रतुभुजो गीर्वाणा दानवारयः ॥ वृन्दारका दैवतानि पुंसि वा देवताः स्त्रियां ॥ ९ ॥

“ दिवौकसः । ” ॥ ७ ॥ आदितेयाः । दिविषदः । लेखाः । अदिति नन्दनाः । आदित्याः । ऋभवः । अस्वप्नाः । अमर्त्याः । अमृतांधसः ॥ ८ ॥ बर्हिर्मुखाः । क्रतुभुजः । गीर्वाणाः । “ गीर्वाणाः । ” दानवारयः । वृन्दारकाः । दैवतानि । देवताः । इति षड्विंशतिनामानि देवानां । व्यक्तिबाहुल्याद्बहुवचनप्रयोगः । विकल्पेनैवैवतशब्दः पुंसि । यथा दैवतमिदं दैवतोयमिति । देव एव देवता स्यार्थे तल्ल ॥ ९ ॥

अ० को० टी०

२

अथसंघचारिणआह॥आदित्येतिआदित्याद्वादशविश्वेत्रयोदशवसवोऽष्टौतुपिताःषड्विंशत्आभास्वराःचतुःषष्टिःअनिलाएकोनपंचाशत्महाराजिकाःविंशत्यधिकशतद्वयं।साध्याद्वादश।रुद्राएकादश।एतागणदेवताःअत्रतुपिताद्यागणावौद्धपातंजलादौद्रष्टव्याः॥१०॥देवयोनीनाह॥विद्येतिविद्याधराजीमूतवाहनादयःअप्सरसोदेवांगनाःयक्षाःकुबेरादयःरक्षांसिमायाविनोलंकादिवासिनः।गंधर्वास्तुबुरुप्रभृतयोदेवगायनाः।किन्नराअश्वादिमुखानराकृतयःपिशाचाःपिशिताशाभूतविशेषाःगुह्यकाःमणिभद्रादयः। “निधिरक्षंतियेरक्षास्तेस्युर्गुह्यकसंज्ञकाः” सिद्धाःविश्वावसुप्रभृतयः।भू

आदित्यविश्ववसवस्तुपिताभास्वरानिलाः॥महाराजिकसाध्याश्चरुद्राश्चगणदेवताः॥१०॥विद्याधराप्सरोयक्षरक्षोगंधर्वकिन्नराः॥पिशाचोगुह्यकःसिद्धोभूतोमीदेवयोनयः॥११॥असुरादैत्यदैतेयदनुजैन्द्रारिदानवाः॥शुक्रशिष्यादितिसूताःपूर्वदेवाःसुरद्विषः॥१२॥सर्वज्ञःसुगतोबुद्धोधर्मराजस्तथागतः॥समंतभद्रोभगवान्मारजिहो कजिजिनः॥१३॥

ताःबालग्रहादयोरुद्रानुचरावाजातावेकवचनानि।एतेदेवयोनि संज्ञका इत्यर्थः।विद्याधरोप्सर इति पाठः भिन्नलिंगत्वा दयेऽनभिधानादसमास इति रामाश्रम्यां॥११॥असुराः। “आसुराः।” दैत्याः। दैतेयाः। दनुजाः। इंद्रादयः। दानवाः। शुक्रशिष्याः। दितिसूताः। पूर्व देवाः। सुरद्विषः। इति दशनामान्यसुराणां॥१२॥सर्वज्ञः। सुगतः। बुद्धः। धर्मराजः। तथागतः। समंतभद्रः। भगवान्। मारजित्। लोकजित्। जिनः॥१३॥

२

षडभिज्ञः। दशबलः। अद्वयवादी। विनायकः। मुनीन्द्रः। श्रीघनः। शास्ता। मुनिः। इत्यष्टादशबुद्धस्य ॥ शाक्यमुनिः ॥ १४ ॥ शाक्यसिंहः। सर्वार्थसिद्धः। शौद्धोद
निः। गौतमः। अर्कबन्धुः। मायादेवीसुतः। इतिसप्तनामानि बुद्धावांतरभेदस्य शाक्यमुनेः ॥ १५ ॥ ब्रह्मा। आत्मभूः। सुरज्येष्ठः। परमेष्ठी। पितामहः। हिरण्य
गर्भः। लोकेशः। स्वयंभूः। चतुराननः ॥ १६ ॥ धाता। अजयोनिः। द्रुहिणः। “द्रुषणः”। विरिचिः। “विरिचः।” कमलासनः। स्रष्टा। प्रजापतिः।

षडभिज्ञो दशबलोऽद्वयवादी विनायकः ॥ मुनीन्द्रः श्रीघनः शास्ता मुनिः शाक्यमुनिस्तु यः ॥ १४ ॥ स शाक्यसिंहः
सर्वार्थसिद्धः शौद्धोदनिश्चयः ॥ गौतमश्चार्कबन्धुश्च मायादेवीसुतश्च सः ॥ १५ ॥ ब्रह्मात्मभूः सुरज्येष्ठः परमेष्ठीपि
तामहः ॥ हिरण्यगर्भो लोकेशः स्वयंभूश्च चतुराननः ॥ १६ ॥ धाताऽजयोनिर्द्रुहिणो विरिचिः कमलासनः ॥ स्रष्टा प्रजा
पतिर्वेधाविधाता विश्वसृष्टिधिः ॥ १७ ॥ “नाभिजन्मांडजः पूर्वो निधनः कमलोद्भवः ॥ सदानंदोरजोमूर्तिः स
त्यको हंसवाहनः” ॥ १८ ॥ विष्णुर्नारायणः कृष्णो वैकुण्ठो विष्टरश्रवाः ॥ दामोदरो हृषीकेशः केशवो माधवः स्वभूः ॥ १९ ॥

वेधाः। विधाता। विश्वसृष्टिः। विधिः। इतिविंशतिर्ब्रह्मणः ॥ १७ ॥ विष्णुः। नारायणः। “नारायणः” कृष्णः। वैकुण्ठः। विष्टरश्रवाः। दामोदरः।
हृषीकेशः। केशवः। माधवः। स्वभूः ॥ १८ ॥

अ०को०टी०

३

दैत्यारिः । पुंडरीकाक्षः । गोविंदः । गरुडध्वजः । पीतांबरः । अच्युतः । शार्ङ्गी । विश्वक्सेनः । “ विश्वक्सेनः ” जनार्दनः ॥ १९ ॥ उपेंद्रः । इंद्रावरजः । चक्रपाणिः । चतुर्भुजः । पद्मनाभः । मधुरिपुः । वासुदेवः । त्रिविक्रमः ॥ २० ॥ देवकीनंदनः । शौरिः । “ सौरिः ” श्रीपतिः । पुरुषोत्तमः । वनमाली । बलिध्वंसी । कंसारातिः । अधोक्षजः ॥ २१ ॥ विश्वंभरः । कैटभजित् । विधुः । श्रीवत्सलान्छनः । पुराणपुरुषः । यज्ञपुरुषः । नरकांतकः

दैत्यारिःपुंडरीकाक्षोगोविंदोगरुडध्वजः ॥ पीतांबरोऽच्युतःशार्ङ्गीविश्वक्सेनोजनार्दनः ॥ १९ ॥ उपेंद्रइंद्रावरजश्चक्रपाणिचतुर्भुजः ॥ पद्मनाभोमधुरिपूर्वासुदेवस्त्रिविक्रमः ॥ २० ॥ देवकीनंदनःशौरिःश्रीपतिःपुरुषोत्तमः ॥ वनमालीबलिध्वंसीकंसारातिरधोक्षजः ॥ २१ ॥ विश्वंभरःकैटभजिद्विधुःश्रीवत्सलान्छनः ॥ पुराणपुरुषोयज्ञपुरुषोनरकांतकः ॥ २२ ॥ जलशायीविश्वरूपोमुकुंदोमुरमर्दनः ॥ वसुदेवोऽस्यजनकःसएवानकदुंदुभिः ॥ २३ ॥ बलभद्रःप्रलंबघ्नोबलदेवोऽच्युताग्रजः ॥ रेवतीरमणोरामःकामपालोहलायुधः ॥ २४ ॥

॥ २२ ॥ जलशायी । विश्वरूपः । मुकुंदः । मुरमर्दनः । इतिषट्चत्वारिंशद्विण्णोः । अस्यकृष्णस्यजनकःपितावसुदेवः । वसुदेवएवआनकदुंदुभिः । द्वेकृष्णपितुः ॥ २३ ॥ बलभद्रः । प्रलंबघ्नः । बलदेवः । अच्युताग्रजः ॥ रेवतीरमणः । रामः । कामपालः । हलायुधः ॥ २४ ॥

३

नीलांबरः रौहिणेयः । तालाङ्कः । मुसली ॥ “ मुषली ” हली । संकर्षणः । सीरपाणिः । कालिन्दीभेदनः । वलः । इति सप्तदशवलरामस्य ॥ २५ ॥ मदनः । मन्मथः ।
मारः । प्रद्युम्नः । मीनकेतनः । कन्दर्पः । दर्पकः । अनङ्गः । कामः । पञ्चशरः । स्मरः ॥ २६ ॥ शंबरारिः । “ संबरारिः ” । मनसिजः । कुसुमेषु । अनन्यजः । पुष्पधन्वा । रति
पतिः । मकरध्वजः । आत्मभूः ॥ इत्येकोनविंशतिर्मदनस्य नामानि ॥ २७ ॥ “ अरविन्दमशोकचचूतचनवमल्लिका ॥ नीलोत्पलचपचैते पञ्चबाणस्य साय

नीलांबरो रौहिणेयस्तालाङ्को मुसली हली ॥ संकर्षणः सीरपाणिः कालिन्दीभेदनो वलः ॥ २५ ॥ मदनो मन्मथो मारः
प्रद्युम्नो मीनकेतनः ॥ कन्दर्पो दर्पकोऽनङ्गः कामः पञ्चशरः स्मरः ॥ २६ ॥ शंबरारिर्मनसिजः कुसुमेषुरनन्यजः ॥ पु
ष्पधन्वारतिपतिर्मकरध्वज आत्मभूः ॥ २७ ॥ ब्रह्मसूक्तं ऋष्यकेतुः स्यादनिरुद्ध उषापतिः ॥ लक्ष्मीः पद्मालया पद्मा कम
ला श्रीहरिप्रिया ॥ २८ ॥ इन्दिरा लोकमाता माक्षीरोदतनयारमा ॥ शंखोलक्ष्मीपतेः पाञ्चजन्यश्चक्रं सुदर्शनं ॥ २९ ॥

काः ॥ १ ॥ उन्मादनस्तापनश्च शोषणः स्तम्भनस्तथा ॥ संमोहनश्च कामस्य पञ्चबाणाः प्रकीर्तिताः ॥ १ ॥ ” ब्रह्मसूः । ऋष्यकेतुः । “ ऋष्यकेतुः । वि
श्वकेतुः ” । अनिरुद्धः । उषापतिः । इति चत्वारि प्रद्युम्नसूतोः । लक्ष्मीः । पद्मालया । पद्मा । कमला । श्रीः । हरिप्रिया ॥ २८ ॥ इन्दिरा । लोक
माता । मा । क्षीरोदतनया । रमा । इत्येकादशलक्ष्म्याः । लक्ष्मीपतेर्विष्णोः शंखः पाञ्चजन्यः । तस्य चक्रं सुदर्शननामकं । “ सुदर्शनः ” ॥ २९ ॥

अ०को०टी०

४

काँई

तस्यगदाकौमोदकी । “कौपोदकी” । तस्यखड्गःनंदकः । तस्यमणिःकौस्तुभः । तस्यचापःशार्ङ्गः । अस्योरस्थलांछनंश्रीवत्सः । एकैकं ॥ ३० ॥ गरुत्मा
नृ । गरुडः । तार्क्ष्यः । वैनतेयः । खगेश्वरः । नागांतकः । विष्णुरथः । सुपर्णः । पन्नगाशनः । इतिनवनामानिगरुडस्य ॥ ३१ ॥ शंभुः । ईशः । पशुप

कौमोदकीगदाखड्गोनंदकःकौस्तुभमणिः ॥ चापःशार्ङ्गःमुरारेस्तुश्रीवत्सोलांछनंस्मृतं ॥ ३० ॥ “अश्वाश्चशैव्यसु
ग्रीवमेघपुष्पबलाहकाः ॥ सारथिर्दारुकोमन्त्रीत्युद्धवोवनजोगजः ॥ १ ॥” गरुत्मानगरुडस्तार्क्ष्योवैनतेयःखगे
श्वरः ॥ नागांतकोविष्णुरथःसुपर्णःपन्नगाशनः ॥ ३१ ॥ शंभुरीशःपशुपतिःशिवःशूलीमहेश्वरः ॥ ईश्वरःशर्वई
शानःशंकरश्चंद्रशेखरः ॥ ३२ ॥ भूतेशःखंडपरशुर्गिरीशोगिरिशोमृडः ॥ मृत्युंजयःकृत्तिवासाःपिनाकीप्रमथा
धिपः ॥ ३३ ॥ उग्रःकपर्दीश्रीकंठःशितिकंठःकपालभृत् ॥ वामदेवोमहादेवोविरूपाक्षखिलोचनः ॥ ३४ ॥

तिः । शिवः । शूली । महेश्वरः ॥ ईश्वरः । शर्वः । “सर्वः” । ईशानः । शंकरः । चंद्रशेखरः ॥ ३२ ॥ भूतेशः । खंडपरशुः । गिरीशः । गिरिशः । मृडः । मृत्युंजयः ।
कृत्तिवासाः । पिनाकी । प्रमथाधिपः ॥ ३३ ॥ उग्रः । कपर्दी । श्रीकंठः । शितिकंठः । कपालभृत् । वामदेवः । महादेवः । विरूपाक्षः । त्रिलोचनः ॥ ३४ ॥

३

कशानुरेताः । सर्वज्ञः । धूर्जटिः । नीललोहितः । हरः "ह्रीरः" स्मरहरः । भर्गः । "भर्ग्यः" इयंबकः । त्रिपुरांतकः ॥ ३५ ॥ गंगाधरः । अंधकरिपुः । क्रतुध्वं
 सी । वृषध्वजः । व्योमकेशः । भवः । भीमः । स्थाणुः । रुद्रः । उमापतिः । इत्यष्टचत्वारिंशन्नामानि शिवस्य । ईशितुंशीलमस्येश्वरः । ईष्टेतच्छीलईशानः
 ॥ ३६ ॥ अस्यशंभोः जटाजूटः कपर्दनामा । अस्यधनुः अजगवं । "अजकवं" तदेव पिनाक इत्यपि । अस्य पारिषदाः परिषदिसाधवः । "पारिषद्याः" प्रमथाः ।
 ब्राह्मीत्याद्याः । "ब्रह्माण्याद्याः" मातरः । यथाहुः ब्राह्मीमाहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा ॥ वाराही च तथैन्द्राणी चामुंडाः सप्तमातर इति ॥ ३७ ॥ विभूतिः ।
 कशानुरेताः सर्वज्ञो धूर्जटिर्नीललोहितः ॥ हरः स्मरहरो भर्गरुयंबकस्त्रिपुरांतकः ॥ ३५ ॥ गंगाधरोऽंधकरिपुः क्रतुध्वं
 सी वृषध्वजः ॥ व्योमकेशो भवो भीमः स्थाणुरुद्र उमापतिः ॥ ३६ ॥ "अहिर्बुध्न्योऽष्टमूर्तिश्च गजारिश्च महानटः ॥"
 कपर्दोऽस्य जटाजूटः पिनाकोऽजगबंधनुः ॥ प्रमथाः स्युः पारिषदा ब्राह्मीत्याद्यास्तु मातरः ॥ ३७ ॥ विभूतिर्भूतिरैश्व
 र्यमणिमादिकमष्टया ॥ उमा कात्यायनी गौरी काली हैमवती श्वरी ॥ ३८ ॥ भूतिः । ऐश्वर्यं । इति त्रीणि ऐश्वर्यस्य । तत्तु । अणि
 मा महिमेत्यादिभैरवैष्टविधं ॥ "ते चाष्टौ भेदा यथा । अणिमा महिमा चैव गरिमालघिमा तथा ॥ प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं चाष्टसिद्धयः ॥ अणोर्भावः ।
 महतो भावः येन ब्रह्माडेन माति । गुरोर्भावः । लघोर्भावः । प्राप्तिरंगुल्यग्रेण चंद्रादेः । प्रकामस्य भाव इच्छानभिघातः । ईशिनो भावः प्रभुत्वं येन स्थावरा अप्या
 ज्ञाकारिणः । वशिनो भावः येन भूमावपि उन्मज्जननिमज्जने ॥" उमा । कात्यायनी । गौरी । काली । "काला ।" हैमवती । ईश्वरी । "ईश्वरा" ॥ ३८ ॥

अ० को० टी०

५

कांडः

शिवा "शिबी" भवानी । रुद्राणी । शर्वाणी । सर्वमंगला । अपर्णा । पार्वती । दुर्गा । मृडानी । चंडिका । अंबिका ॥ ३९ ॥ आर्या । दाक्षायणी ।
 गिरिजा । मेनकात्मजा । इत्येकविंशतिः पार्वत्याः । विनायकः । विघ्नराजः । द्वैमातुरः । गणाधिपः ॥ ४० ॥ एकदंतः । हेरंबः । लंबोदरः । गजाननः ।
 इत्यष्टौ गणेशस्य । कार्तिकेयः । महासेनः । शरजन्मा । षडाननः ॥ ४१ ॥ पार्वतीनंदनः । स्कंदः । सेनानीः । अग्निभूः । गुहः । बाहुलेयः । ता
 शिवाभवानीरुद्राणीशर्वाणीसर्वमंगला ॥ अपर्णापार्वतीदुर्गामृडानीचंडिकांबिका ॥ ३९ ॥ आर्यादाक्षायणी
 चैव गिरिजामेनकात्मजा ॥ विनायको विघ्नराजद्वैमातुरगणाधिपाः ॥ ४० ॥ अप्येकदंतहेरंबलंबोदरगजाननाः ॥
 कार्तिकेयो महासेनः शरजन्मा षडाननः ॥ ४१ ॥ पार्वतीनंदनः स्कंदः सेनानीरग्निभूगुहः ॥ बाहुलेयस्तारकजिह्वा
 खः शिखिवाहनः ॥ ४२ ॥ षाण्मातुरः शक्तिधरः कुमारः क्रौंचदारणः ॥ शृंगी भृंगीरिटिस्तुंडीनंदिकोनंदिकेश्वरः ॥ ४३ ॥
 "कर्ममोटीतुचामुंडाचर्मगुंडातुचर्चिका ॥" इंद्रो मरुत्वान्मघवा विडौजाः पाकशासनः ॥ वृद्धश्रवाः शुनासीरः पुरु
 हूतः पुरंदरः ॥ ४४ ॥

रकजित् । विशाखः । शिखिवाहनः ॥ ४२ ॥ षाण्मातुरः । शक्तिधरः । कुमारः । क्रौंचदारणः । "क्रौंच
 चदारणः" इति सप्तदशस्कंदस्य । शृंगी । भृंगी । रिटिः । तुंडी । नंदिकः । नंदिकेश्वरः । इति षण्णामानिनंदिनः ॥ ४३ ॥ इंद्रः । मरुत्वान् । मघ
 वा । "मघवान्" विडौजाः । पाकशासनः । वृद्धश्रवाः । शुनासीरः । "द्वितालप्यः । द्विदंत्यश्च" । पुरुहूतः । पुरंदरः ॥ ४४ ॥

जिष्णुः।लेखर्षभः।शक्रः।शतमन्युः।दिवस्पतिः।सुत्रामा “सूत्रामा” गोत्रभित्वावज्जीवासवः।वृत्रहा।वृषा॥४५॥वास्तोष्पतिः।सुरपतिः।बलारातिः।
 शचीपतिः।जंभभेदी।हरिहयः।स्वाराट्।नमुचिसूदनः॥४६॥संक्रंदनः।दुश्च्यवनः।तुराषाट्।मेघवाहनः।आखंडलः।सहस्राक्षः।इतिपंचत्रिंशदिंद्रस्य।
 तत्रस्वाराट्जकारांतः।तुराषाट्हांतः।ऋभुक्षानांतःपथिवत्।तस्येंद्रस्यप्रियातुपुलोमजेत्युत्तरेणसंबंधः॥४७॥पुलोमजा।शची।“दंत्यादिरपि”

जिष्णुर्लेखर्षभःशक्रःशतमन्युर्दिवस्पतिः॥सुत्रामागोत्रभिद्वज्जीवासवोवृत्रहावृषा॥४५॥वास्तोष्पतिःसुरपति
 बलारातिःशचीपतिः॥जंभभेदीहरिहयःस्वाराण्णमुचिसूदनः॥४६॥संक्रंदनोदुश्च्यवनस्तुराषाण्मेघवाहनः॥आ
 खंडलःसहस्राक्षःऋभुक्षास्तस्यतुप्रिया॥४७॥पुलोमजाशचीन्द्राणीनगरीत्वमरावती॥हयउच्चैःश्रवाःसूतोमात
 लिर्नंदनंवनं॥४८॥स्यात्प्रासादोवैजयंतोजयंतःपाकशासनिः॥ऐरावतोऽभ्रमातंगैरावणाभ्रमुवल्लभाः॥४९॥

इंद्राणी।इतित्रयमिंद्रप्रियायाः।इंद्रस्यनगरीतुअमरावती।तस्यअश्वउच्चैःश्रवाः।तस्यसारथिर्मातलिः।तस्योपवनंनंदनं॥४८॥इंद्रस्यप्रासादोगृह
 विशेषःवैजयंतनामा।जयंतः।पाकशासनिः।द्वेइंद्रपुत्रस्य।ऐरावतः।अभ्रमातंगः।ऐरावणः।अभ्रमुवल्लभः।इतिचत्वारिऐरावतस्य॥४९॥

अ० को० टी०

६

कांडः १

ज्हादिनी । वज्रं । कुलिशं । भिदुरं "भिदिरं" । पविः । शतकोटिः । स्वरुः । "सांतोपि" शंबः । "संवः । शंबः तालव्या अपिदंत्याश्च संवसृकरपांसव इत्युष्म
विवेकः" दंभोलिः । अशनिः । इति दशकं वज्रस्य । तत्र ज्हादिनी स्त्री । वज्रमस्त्री पुन्रपुंसकलिंगं । पव्यादयः पुंसि । अशनिर्द्वयोः स्त्रीपुंसयोः ॥ ५० ॥ व्योम
यानं । विमानः । द्वे विमानस्य । तत्र विमानः पुंसि स्त्रीवेच । नारददेवलाद्याः सुरर्षयः । एकं । सुधर्मा । देवसभा । इति द्वे देवसभायाः । पीयूषं । "पेयूषं"
ज्हादिनी वज्रमस्त्री स्यात्कुलिशं भिदुरं पविः ॥ शतकोटिः स्वरुः शंबो दंभोलिरशनिर्द्वयोः ॥ ५० ॥ व्योमयानं विमानो
स्त्री नारदाद्याः सुरर्षयः ॥ स्यात्सुधर्मा देवसभा पीयूषममृतं सुधा ॥ ५१ ॥ मंदाकिनी वियद्वंगा स्वर्णदी सुरदीर्घिका ॥
मेरुः सुमेरुर्हेमाद्री रत्नसानुः सुरालयः ॥ ५२ ॥ पंचैते देवतरवो मंदारः पारिजातकः ॥ संतानः कल्पवृक्षश्च पुंसि वाह
रिचंदनं ॥ ५३ ॥ सनत्कुमारो वैधात्रः स्वर्वेद्यावश्विनी सुतौ ॥ नासत्यावश्विनौ दस्त्रावाश्विने यौ च तावुभौ ॥ ५४ ॥

अमृतं । सुधा । ग्रीण्यमृतस्य ॥ ५१ ॥ मंदाकिनी । वियद्वंगा । स्वर्णदी । सुरदीर्घिका । चत्वारि मंदाकिन्याः । मेरुः । सुमेरुः । हेमाद्रिः । रत्नसानुः । सुरा
लयः । पंचकं कनकाचलस्य ॥ ५२ ॥ मंदारः । पारिजातकः । संतानः । कल्पवृक्षः । हरिचंदनं । पंचैते देवतरवः । तत्र हरिचंदनं स्त्रीवपुंसोः ॥ ५३ ॥ सन
त्कुमारः । "सनत्कुमारः ।" वैधात्रः । द्वे सनकादेः । स्वर्वेद्यौ । अश्विनी सुतौ ॥ नासत्यौ । अश्विनौ । दस्त्रौ । आश्विने यौ । इति षट् अश्विनीकुमारयोः । ता
वुभौ यमलौ अतएव द्विवचनं ॥ ५४ ॥

उर्वशीमुखाः उर्वशीमेनकारंभेत्याद्याः। अप्सरसः। स्वर्वेश्या इति चोच्यते। द्वे। घृताचीमेनकारंभा उर्वशी च तिलोत्तमा। सुकेशी मंजुघोषाद्याः कथ्यन्तेऽप्सरसोऽनु-
 धैः। अत्र अप्सरसः शब्द एकस्यामपि व्यक्तौ बहुवचनांतः स्त्रीलिंगः। अप्सरा इत्यपि प्रयोगदर्शनात्प्रायशो बहुत्वं। हाहाः। हूहूः। एवमाद्यौ येषां तितथा। दिवौकसां दि-
 वानां गंधर्वाः गायनाः। एकैकं। आयशब्दात्तुंबुरु विश्वावसुचित्ररथप्रभृतयः। हाहाशब्दस्य रूपं तु। हाहाः। हाहौ। हाहाः। हाहां। हाहौ। हाहान्। हाहाभ्यामि-
 त्यादि। “हाहाः सांतोपि। गंधर्वो हाहसि प्रोक्त इति रत्नकोशात्।” हूहूशब्दस्य द्वितीयैकवचनं हूहूमित्यादि द्रष्टव्यं। “हहा इत्यादि जह्रस्वः। हुहु इत्युभय जह्रस्व-

स्त्रियां बहुष्वप्सरसः स्वर्वेश्या उर्वशी मुखाः ॥ हाहा हूहूश्चैव माघा गंधर्वास्त्रिदिवौकसां ॥ ५५ ॥ अग्निर्वैश्वानरो वन्हि-
 वीति होत्रो धनं जयः ॥ रुपीटयोनिर्ज्वलनो जातवेदास्तनूनपात् ॥ ५६ ॥ बर्हिः शुष्मा कृष्णवर्त्मा शोचिष्केश उषर्बु-
 धः ॥ आश्रया शोबृहद्भानुः रुशानुः पावकोऽनलः ॥ ५७ ॥ रोहिताश्वो वायुसखः शिखावानाशुशुक्षणिः ॥ हिरण्य-
 रेता हुतभुग्दहनो हव्यवाहनः ॥ ५८ ॥

श्र। गीतमाधुर्यसंपन्नौ विख्यातौ च हहा हूहू इति व्यासोक्तेः।” ॥ ५५ ॥ अग्निः। वैश्वानरः।
 वन्हिः। वीति होत्रः। धनं जयः। रुपीटयोनिः। ज्वलनः। जातवेदाः। तनूनपात् ॥ ५६ ॥ बर्हिः। शुष्मा। कृष्णवर्त्मा। शोचिष्केशः। उषर्बुधः। आश्रया-
 शः। “आशपाशः।” बृहद्भानुः। रुशानुः। पावकः। अनलः ॥ ५७ ॥ रोहिताश्वः। “लादिरपि”। वायुसखः। शिखावान्। आशुशुक्षणिः। हिरण्यरे-
 ताः। हुतभुकू। दहनः। हव्यवाहनः ॥ ५८ ॥

अ०को०टी०

कांडः

सप्तार्चिः । “ कालोकरालीमनोजवासुलोहितासुधूमवर्णास्फुलिगिनीविश्वदासाख्याः सप्तवन्हेर्जिह्वाः ” दमुनाः । “ दमूनाः ” । शुक्रः । चित्रभानुः । विभावसुः । शुचिः । अपिपत्तं । इतिचतुस्त्रिंशदग्निनामानि बर्हिः शुष्मेतिसंघातोविगृहीतंचनाम । “ शुक्रो वैश्वानरो बर्हिः बर्हिः शुष्मा तनूनपादिति शब्दार्णवात् ” । बर्हतेवर्द्धत इति बर्हिः । “ इदंतः सांतोपि ” शुष्यत्यनेन शुष्मा । “ नांतः अदंतोपि ” । और्वः । “ ऊर्वः । बहुत्वे ऊर्वाः । ” वाहवः । बह्वानलः । त्रयं वाडवाग्नेः

सप्तार्चिर्दमुनाः शुक्रश्चित्रभानुर्विभावसुः ॥ शुचिरपिपत्तमौर्वस्तुवाडवौ बह्वानलः ॥ ५९ ॥ वन्हेर्द्वयोर्ज्वालकीलौ बर्हिर्हेतिः शिखास्त्रियां ॥ त्रिषु स्फुलिगोऽग्निकणः संतापः संज्वरः समौ ॥ ६० ॥ “ उल्कास्यान्निर्गतज्वालाभूतिर्भसितभस्मनि ॥ क्षारोरक्षाचदावस्तुदवो वनहुताशनः ॥ १ ॥ ” धर्मराजः पितृपतिः समवर्ती परेतराट् ॥ कृतांतो यमुनाभ्राता शमनो यमराट् यमः ॥ ६१ ॥ कालो दंडधरः श्राद्धदेवो वैवस्वतोऽंतकः ॥ राक्षसः कौणपः क्रव्यात्क्रव्यादोऽस्रप आशरः ॥ ६२ ॥

॥ ५९ ॥ ज्वालः । कीलः । अर्चिः “ इदंतोपि ” हेतिः शिखापंचकं वन्हेरर्चिषि । तत्र ज्वालकीलौ स्त्रीपुंसयोः । अर्चिः स्त्रीपुंसकयोः । हेति शिखेस्त्रियां । स्फुलिगः । अग्निकणः । द्वे अग्नेः कणिकायां । त्रिषु लिङ्गत्रये । संतापः । संज्वरः । द्वे अग्नेः संतापे ॥ ६० ॥ धर्मराजः । पितृपतिः । समवर्ती । परेतराट् । कृतांतः । यमुनाभ्राता । शमनः । यमराट् । यमः ॥ ६१ ॥ कालः । दंडधरः । श्राद्धदेवः । वैवस्वतः । अंतकः । इति चतुर्दशनामानियमस्य । राक्षसः । कौणपः । “ कौणपः ” क्रव्यात्क्रव्यादः । अस्रपः “ अश्रपः ” आशरः । “ आशृणाति हि न स्तीत्याशरः । आशिरः ” ॥ ६२ ॥

रात्रिचरः । रात्रिचरः । कर्बुरः । “कर्बरः” । निकषात्मजः । यातुधानः “जातुधानः” पुण्यजनः । नैर्ऋतः । यातु । रक्षः । पंचदशराक्षसस्य । तत्रयातुरक्ष
सीनपुंसके ॥ ६३ ॥ प्रचेताः । वरुणः । “वरणः” पाशी । यादसांपतिः । अप्पतिः । पंचकंवरुणस्य । श्वसनः । स्पर्शनः । वायुः । मातरिश्वा । सदागतिः ॥ ६४ ॥
पृषदश्वः । गंधवहः । गंधवाहः । अनिलः । आशुगः । समीरः । मारुतः । मरुत् । जगत्प्राणः । “जगत्प्राणइतिपदद्वयमपि । ” समीरणः ॥ ६५ ॥ नभ

रात्रिचरोरात्रिचरः कर्बुरो निकषात्मजः ॥ यातुधानः पुण्यजनो नैर्ऋतो यातुरक्षसी ॥ ६३ ॥ प्रचेता वरुणः पाशीया
दसांपतिरप्पतिः ॥ श्वसनः स्पर्शनो वायुर्मातरिश्वासदागतिः ॥ ६४ ॥ पृषदश्वो गंधवहो गंधवाहानिलाशुगाः ॥ स
मीरमारुतमरुज्जगत्प्राणसमीरणाः ॥ ६५ ॥ नभस्वद्वार्तपवनपवमानप्रभंजनाः ॥ प्रकंपनो महावातो झंझावातः
सदृष्टिकः ॥ ६६ ॥ प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः ॥ शरीरस्था इमे रंहस्तरसीतुरयः स्यदः ॥ ६७ ॥

स्वान्वातः “वातिः” पवनः । पवमानः । प्रभंजनः । विंशतिर्नामानि वायोः । प्रकंपनः । महावातः । द्वयं महावायोः । स एव सदृष्टिकः झंझावात इत्युच्यते
॥ ६६ ॥ प्राणः । अपानः । समानः । उदानः । व्यानः । इमे पंचशरीरस्था वायुभेदाः । तथा चोक्तं । हृदि प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभि मंडले ॥ उदानः कंठदेशे
स्याद्व्यानः सर्वशरीरग इति ॥ अन्नप्रवेशनं मूत्रायुत्सर्गोन्नादिपाचनं ॥ भाषणादिनिमेषाश्च तद्व्यापाराः क्रमादमी इत्यपि ॥ एकैकं । रंहः । तरः । रयः । स्यदः ॥ ६७ ॥

अ०को०टी०

कांडः १

जवः । पंचकवेगस्य । शीघ्रं । त्वरितं । लघु । क्षिप्रं । अरं । द्रुतं । सत्वरं । चपलं । तूर्णं । अविलंबितं । आशु । एकादशत्वरितस्य । “रंह आदयः सवेगगतिवचनाः । शीघ्रादयस्तु धर्मवचना एव । अतएव शीघ्रं पचतीति प्रयोगेन तु जवं पचतीति । वस्तुतस्तु वेगाख्यगुणपरारंहः प्रभृतयः । शीघ्रादयस्तु कालाल्पत्वपरा इति । ” ॥ ६८ ॥ सततं । अनारतं । अश्रान्तं । संततं । अविरतं । अनिशं । नित्यं । अनवरतं । अजस्रं । इति नवकं नित्यस्य । “सततं क्रियांतरैरव्यवधानं । अतिशयस्तु पौनःपुन्यं इति भेदः । ” अतिशयः । भरः ॥ ६९ ॥ अतिवेलं । भृशं । अत्यर्थं । अतिमात्रं । उद्गाढं । निर्भरं । तीव्रं । एकांतं । नितांतं । गाढं ।

जवोऽथ शीघ्रं त्वरितं लघु क्षिप्रमरं द्रुतं ॥ सत्वरं चपलं तूर्णमविलंबितमाशु च ॥ ६८ ॥ सततेऽनारताश्रान्तसंतताविरतानिशं ॥ नित्यानवरताजस्रमप्यथातिशयो भरः ॥ ६९ ॥ अतिवेलभृशात्यर्थातिमात्रोद्गाढनिर्भरं ॥ तीव्रैकांतनितांतानि गाढवाढदृढानि च ॥ ७० ॥ क्लीवेशीघ्राद्यसत्वे स्यात्त्रिष्वेषां सत्वगामियत् ॥ कुबेरस्यं वकसखो यक्षराट् गुह्यकेश्वरः ॥ ७१ ॥

वाढं । दृढं । इति चतुर्दश अतिशयस्य । शीघ्रादिशीघ्रं त्वरितमित्यारभ्य दृढशब्दपर्यंतं क्लीवे नपुंसकलिङ्गे यदुक्तं तत्तु असत्वे द्रव्यवृत्तित्वाभावे एव ज्ञेयं । यथा शीघ्रं कृतवान् । भृशं मूर्खः । भृशं याति ॥ ७० ॥ एषां शीघ्रादीनां मध्ये यत्सत्वगामिद्रव्यवृत्तिस्तत्त्रिषु तस्य द्रव्यस्य यद्विहितं देवास्येत्यर्थः । यथा शीघ्राधेनुः । शीघ्रो वृषः । शीघ्रं गमनं । भरातिशययोः सत्वगामित्वं नास्ति । नित्यं पुंस्त्वं । “कचित् भेद्यगामीति पाठस्तस्य विशेष्यगामीत्यर्थः । ” कुबेरः । त्र्यंबकसखः । यक्षराट् गुह्यकेश्वरः ॥ ७१ ॥

मनुष्यधर्मा । धनदः । राजराजः । धनाधिपः । किन्नरेशः । वैश्रवणः । पौलस्त्यः । नरवाहनः ॥ ७२ ॥ यक्षः । एकपिंगः । ऐलविलः । “ ऐडवि
लः । ऐडविडः । ” श्रीदः । पुण्यजनेश्वरः । सप्तदशकुबेरस्य । अस्येतिप्रत्येकं संबध्यते । अस्य कुबेरस्योद्यानं चैत्ररथं । अस्य पुत्रो नलकूबरः ॥ ७३ ॥
अस्य स्थानं कैलासः । अस्य पूर्णगरं अलका । अस्य विमानं पुष्पकं । “ पुष्पकः । ” इत्येकैकं । किन्नरः । किंपुरुषः । तुरंगवदनः । मयुः । चत्वारिंश

मनुष्यधर्मा धनदो राजराजो धनाधिपः ॥ किन्नरेशो वैश्रवणः पौलस्त्यो नरवाहनः ॥ ७२ ॥ यक्षैकपिंगैलविलश्रीदपु
ण्यजनेश्वराः ॥ अस्योद्यानं चैत्ररथं पुत्रस्तु नलकूबरः ॥ ७३ ॥ कैलासस्थानमलकापूर्विमानंतुपुष्पकं ॥ स्यात्कि
न्नरः किंपुरुषस्तुरंगवदनो मयुः ॥ ७४ ॥ निधिर्नाशेवधिर्भेदाः पद्मशंखादयो निधेः ॥ इति स्वर्गवर्गः ॥ ॥ ७५ ॥
द्यौर्दिवौ द्वेस्त्रियामभ्रं व्योम पुष्करमंबरं ॥ नभोऽंतरिक्षं गगनमनंतं सुरवर्त्मखं ॥ १ ॥

नरमात्रस्य ॥ ७४ ॥ निधिः । शेवधिः । द्वे सामान्यनिधेः ॥ नापुल्लिंगः । काकाक्षिवदुभयत्रास्यसंबंधः । पद्मः । शंखः । इत्यादयो निधेर्भेदाः । आदि
शब्दान्मकरकच्छपादयः । “ महापद्मश्च पद्मश्च शंखो मकरकच्छपौ ॥ मुकुंदकुंदनीलाश्वखर्वश्च निधयो नव ” एकैकं ॥ इति स्वर्गवर्गः ॥ ॥ ७५ ॥
द्यौः । द्यौः । अभ्रं । व्योम । पुष्करं । अंबरं । नभः । अंतरिक्षं । “ अंतरीक्षं ” गगनं । अनंतं । सुरवर्त्म । खं ॥ १ ॥

अ० को० टी०

९

वियत् । विष्णुपदं । आकाशं । विहायः ॥ विहायसः । नाकः । द्युः । इत्येकोनविंशतिराकाशस्य । तत्रयोदिवौ स्त्रीलिङ्गे । आकाशविहायसी क्लीबपुंसोः । विहायसनाकौ पुंसि । द्युरव्ययं । अलिङ्गमित्यर्थः । शेषं क्लीबे ॥ इति व्योमवर्गः ॥ ७५ ॥ दिशः । ककुभः । काष्ठाः । आशाः । हरितः । पञ्चकं दिशां । ताः पूर्वदक्षिणप

वियद्विष्णुपदं वा तु पुंस्याकाशविहायसी ॥ विहायसोऽपि नाकोऽपि द्युरपि स्यात्तदव्ययं ॥ २ ॥ “तारापथोऽन्तरिक्षं च मे घाध्वाचमहाविलं” इति व्योमवर्गः ॥ ७६ ॥ दिशस्तुककुभः काष्ठा आशाश्च हरितश्च ताः ॥ प्राच्यवाची प्रतीच्यस्ताः पूर्वदक्षिणपश्चिमाः ॥ १ ॥ उत्तरादिगुदीची स्याद्विश्यंतु त्रिषु दिग्भवे ॥ “अवाग्भवमवाची न मुदीची न मुदग्भवं ॥ प्रत्यग्भवं प्रतीची न प्राची न प्राग्भवं त्रिषु” ॥ १ ॥ इंद्रो वह्निः पितृपतिर्नैऋतो वरुणो मरुत् ॥ २ ॥ कुबेर ईशः पतयः पूर्वादीनां दिशां क्रमात् ॥ “रविः शुक्रो मही सूनुः स्वर्भानुर्भानुजो विधुः ॥ बुधो बृहस्पतिश्चेति दिशां चैव तथा ग्रहाः ॥ १ ॥” ऐरावतः पुंडरीको वामनः कुमुदोऽजनः ॥ ३ ॥

श्रिमाः क्रमेण प्राच्यवाची प्रतीच्यः स्युः । यथा पूर्वादिक् प्राची । दक्षिणादिगवाची । “अपाची” पश्चिमादिक् प्रतीची ॥ एकैकं ॥ १ ॥ या उत्तरादिक् सोदीची । एकां दिश्यमित्येकं दिग्भवे । दिगादिभ्य इति यत्प्रत्ययः । तत्रिषु वाच्यलिङ्गं । यथा दिश्यो हस्ती । दिश्या हस्तिनीत्यादि । इंद्रादयो षोऽष्टौ क्रमात् पूर्वादीनां दिशां पतयः । एकैकं ॥ २ ॥ ऐरावत इत्यष्टौ क्रमाद्विगजाः ॥ पूर्वादिदिशां धारका गजा इत्यर्थः ॥ ३

कांडः १

९

अभ्रमुः । कपिला । पिंगला । अनुपमा ॥ ४ ॥ ताम्रकर्णी । शुभ्रदंती । “ शुभ्रदंती । ” अंगना । अंजनावती । एता अष्टौ करिण्यः क्रमाद्विगजानां
स्त्रिय इत्यर्थः । एकैकं । अपदिशं । विदिक् । इति द्वयं दिशोर्मध्ये दिग्द्वयमध्यभागे तत्रापदिशं क्लीबाव्ययं नपुंसकं अव्ययं चेत्यर्थः । विदिक् स्त्रियां ॥ ५ ॥
अभ्यंतरं । अंतरालं । द्वे अंतरवकाशस्य । चक्रवालं । मंडलं । द्वेमंडलस्य । अभ्रं । मेघः । वारिवाहः । स्तनयितुः । बलाहकः ॥ ६ ॥ धाराधरः ।

पुष्पदंतः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः ॥ करिण्योऽभ्रमु कपिला पिंगलानुपमाः क्रमात् ॥ ४ ॥ ताम्रकर्णी शुभ्र
दंती चांगना चांजनावती ॥ क्लीबाव्ययं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक् स्त्रियां ॥ ५ ॥ अभ्यंतरं त्वंतरालं चक्रवालं तु मं
डलं ॥ अभ्रं मेघो वारिवाहस्तनयितुर्बलाहकः ॥ ६ ॥ धाराधरो जलधरस्तडित्वान्वारिदोऽंबुभृत् ॥ घनजीमूतमुदि
रजलमुग्धूमयो नयः ॥ ७ ॥ कादंबिनी मेघमाला त्रिषु मेघभवेऽभ्रियं ॥ स्तनितं गर्जितं मेघनिर्घोषैरसितादि च ॥ ८ ॥

जलधरः । तडित्वान् । वारिदः । अंबुभृत् । घनः । जीमूतः । मुदिरः । जलमुक् । धूमयोनिः । इति पंचदशमेघस्य ॥ ७ ॥ कादंबिनी । मेघमाला ।
द्वे मेघदंडस्य । अभ्रियमित्येकं मेघभवे । तत्रिषु । यथा अभ्रिया आपः । अभ्रिय आसारः । अभ्रियं जलं । स्तनितं । गर्जितं । रसितं । आदिशब्दात्
ध्वनितादि । त्रयं मेघनिर्घोषे ॥ ८ ॥

अ० को० टी०

१०

शंपा । शतहृदा । ज्हादिनी । ऐरावती । क्षणप्रभा । तडित् । सौदामनी । “सौदामिनी” । विद्युत् । चंचला । चपला । दशकं विद्युल्लतायाः ॥ १ ॥ स्फूर्जथुः ।
वज्रनिर्घोषः । “वज्रनिष्पेषः” द्वयमशनिनिर्घोषस्य । मेघज्योतिः । इरंमदः । द्वेमेघज्योतिषः । “वीजइतिप्रसिद्धस्य । ” इंद्रायुधं । शक्रधनुः । ऋजुरो
हितं । इति त्रीणि मेघप्रतिफलितारविरश्मयोधनुराकारेण भांतितस्य धनुषः ॥ १० ॥ वृष्टिः । वर्षं । द्वयं मेघवर्षणस्य । अवग्राहः । अवग्रहः । द्वयंतद्विघाते

कांडः १

शंपा शतहृदा ज्हादिन्यैरावत्यः क्षणप्रभा ॥ तडित्सौदामनी विद्युच्चंचला चपला अपि ॥ १ ॥ स्फूर्जथुर्वज्रनिर्घोषो मे
घज्योतिरिरंमदः ॥ इंद्रायुधं शक्रधनुस्तदेव ऋजुरोहितं ॥ १० ॥ वृष्टिर्वर्षतद्विघातेऽवग्राहावग्रहौ समौ ॥ धारासंपात
आसारः शीकरोऽंबुकणाः स्मृताः ॥ ११ ॥ वर्षोपलस्तुकरका मेघच्छन्ने हि दुर्दिनं ॥ अंतर्धाव्यवधापुंसित्वंतर्द्धिरप
वारणं ॥ १२ ॥ अपिधानतिरोधानपिधानाच्छादनानि च ॥ हिमांशुश्चंद्रमाश्चंद्रइंदुः कुमुदवांधवः ॥ १३ ॥

वर्षनिरोधे । धारासंपातः । आसारः । द्वयं मेघधाराणां निरंतरपतनस्य । शीकरइत्येकं अंबुकणानां । “दंत्यादिरप्ययं” ॥ ११ ॥ वर्षोपलः । करका । द्वेय
स्रथमवृष्टौ मेघोदकं कठिनं सदुपलवत्पतितस्य । दुर्दिनमित्येकं मेघच्छन्ने दिने । “रात्रेरप्युपलक्षणं । ” अंतर्धा । व्यवधा । अंतर्द्धिः । अपवारणं ॥ १२ ॥ अ
पिधानं । तिरोधानं । पिधानं । आच्छादनं । अष्टकमाच्छादनस्य । तत्र अंतर्धाव्यवधेस्त्रियां । अंतर्द्धिः पुंसि । हिमांशुः । चंद्रमाः । चंद्रः । इंदुः । कुमुदवांधवः ॥ १३ ॥

१०

विधुः । सुधांशुः । शुभ्रांशुः । ओषधीशः । निशापतिः । अन्नः । जैवातृकः । सोमः । “ सोमा । ” ग्लौः । मृगांकः । कलानिधिः ॥ १४ ॥ द्विजराजः । शशधरः । नक्षत्रेशः । क्षपाकरः इतिविंशतिनामानिचंद्रस्य । चंद्रमंडलस्य षोडशोभागः कलासंज्ञः । एकं । विंबः । मंडलं । द्वेविंबस्य ॥ १५ ॥ भित्तादिचतुष्कंशकलस्य । तत्रभित्तंनपुंसकं । शकलखंडेक्रीबपुंसोः । अर्धःपुंस्येव । यथाकंबलस्यार्धःखंडइत्यर्थः । वाच्यलिंगोपि । यथाअर्धाशा

विधुःसुधांशुःशुभ्रांशुरोषधीशोनिशापतिः ॥ अन्नो जैवातृकःसोमोग्लौमृगांकःकलानिधिः ॥ १४ ॥ द्विजराजः शशधरोनक्षत्रेशःक्षपाकरः ॥ कलातुषोडशोभागोविंबोऽस्त्रीमंडलंत्रिषु ॥ १५ ॥ भित्तंशकलखंडेवापुंस्यर्द्धोऽर्द्धस मेशके ॥ चंद्रिकाकौमुदीज्योत्स्नाप्रसादस्तुप्रसन्नता ॥ १६ ॥ कलंकांकौलांछनंचचिन्हंलक्ष्मचलक्षणं ॥ सुषमा परमाशोभाशोभाकांतिर्युतिश्छविः ॥ १७ ॥

टी । अर्धःपटः । अर्धवस्त्रं । अर्धमित्येकंसमेविभागे । तन्नपुंसकमेव । चंद्रिका । कौमुदी । ज्योत्स्ना त्रयंचंद्रप्रभायां । प्रसादः । प्रसन्नता । द्वयनैर्मल्यस्य ॥ १६ ॥ कलंकः । अंकः । लांछनं । चिन्हं । लक्ष्म । लक्षणं । षट् चिन्हस्य सुषमेत्येकंपरमायाःशोभायाः । शोभा । कांतिः । युतिः छविः । चत्वारिशोभामात्रस्य ॥ १७ ॥

अ०को०टी०

११

अवश्यायः । नीहारः । तुषारः । तुहिनं । हिमं । प्रालेयं । मिहिका । “महिका” सप्तकंहिमस्य । हिमानी । हिमसंहतिः । द्वेमहतोहिमस्य ।
 एवमुक्तलिङ्गावश्यायादयः ॥ १८ ॥ नपुंसकलिङ्गः शीतशब्दश्चगुणे । “स्पर्शविशेषे ।” एव । नतुगुणिनि । सुषीमः । “सुषिमः । सुशीमः” शिशि
 रः । जडः । तुषारः । शीतलः । शीतः । हिमः । एते सप्ततद्वदर्थः । तद्वानुशीतगुणवानर्थोयेषां तैतथातेचान्यलिङ्गकाः विशेष्यनिघ्नाः । तुषारहिमशीतश
 ब्दानिरूढलक्षणयागुणिन्यपिवर्तत इत्युभयत्र पठिताः ॥ १९ ॥ ध्रुवः । औत्तानपादिः । द्वेउत्तानपादपुत्रस्य । अगस्यः । कुंभसंभवः । मैत्रावरुणिः ।

अवश्यायस्तु नीहारस्तु तुषारस्तु तुहिनं हिमं ॥ प्रालेयं मिहिकाचाय हिमानी हिमसंहतिः ॥ १८ ॥ शीतंगुणे तद्वदर्थः सु
 षीमः शिशिरं जडः ॥ तुषारः शीतलः शीतो हिमः सप्तान्यलिङ्गकाः ॥ १९ ॥ ध्रुव औत्तानपादिः स्यादगस्यः कुंभसंभ
 वः ॥ मैत्रावरुणिरस्यैव लोपामुद्रासधर्मिणी ॥ २० ॥ नक्षत्रं ऋक्षं भं तारा तारका प्युडुवास्त्रियां ॥ दाक्षायण्योऽश्वि
 नीत्यादितारा अश्वयुगश्विनी ॥ २१ ॥

“मैत्रावरुणः । और्वशेयागस्य मैत्रावरुणास्त्वाग्निमारुताः इति नामनिधानात्” त्रयमग
 स्यस्य । अगस्तिरित्यपि । अस्यागस्यस्य सधर्मिणी पत्नी लोपामुद्रा । एकं ॥ २० ॥ नक्षत्रं । ऋक्षं । भं । तारा । तारका । उडु । इति षट्कं नक्षत्रमा
 त्रस्य । उडुस्त्री नपुंसकयोः । अपिशब्दात्तारकापितथा । नक्षत्रे चाक्षिमध्ये च तारकं तारकापि चेति शाश्वतः । अश्विनीत्यादिताराः । अश्विन्यादिसप्त
 विंशतिनक्षत्राणि दाक्षायणीसंज्ञकानि । एकं । अश्वयुक् । अश्विनी । द्वे अश्विन्याः ॥ २१ ॥

कांडः १

११

राधा । विशाखा । द्वेविशाखायाः । पुष्यः । सिध्यः । तिष्यः । त्रयंपुष्ये । श्रविष्ठा । धनिष्ठा । द्वेधनिष्ठायाः । श्रविष्ठयासमाश्रविष्ठातुल्येत्यर्थः ।
 प्रोष्ठपदाः । भाद्रपदाः । द्वयंपूर्वाभाद्रपदोत्तराभाद्रपदासु । पूर्वप्रोष्ठपदेद्वेउत्तरेचद्वेएवंचतुःसंख्याकत्वाद्वहुवचनं । स्त्रियः स्त्रीलिङ्गाः स्युः ॥ २२ ॥ मृगशी
 र्ष । मृगशिरः । आश्वहायणी । त्रयंमृगशीर्षस्य । तस्यमृगशीर्षस्यशिरोदेशेयाः पंचतारानिवसंतिताइल्वलाः । “ इन्वकाः ” एकं ॥ २३ ॥ बृहस्पतिः

राधाविशाखापुष्येतुसिध्यतिष्यौश्रविष्ठया ॥ समाधनिष्ठास्युः प्रोष्ठपदाभाद्रपदाः स्त्रियः ॥ २२ ॥ मृगशीर्षमृग
 शिरस्तस्मिन्नेवाश्वहायणी ॥ इत्थंलास्तच्छिरोदेशेतारकानिवसंतियाः ॥ २३ ॥ बृहस्पतिः सुराचार्यगीष्पतिर्धिष
 णोगुरुः ॥ जीवआंगिरसोवाचस्पतिश्चित्रशिखंडिजः ॥ २४ ॥ शुक्रोदैत्यगुरुः काव्यउशनाभार्गवः कविः ॥ अं
 गारकः कुजोभौमोलोहितांगोमहीसुतः ॥ २५ ॥

सुराचार्यः । गीष्पतिः । धिषणः । गुरुः । जीवः । आंगिरसः । वा

चस्पतिः । चित्रशिखंडिजः । नवकंबृहस्पतेः । चित्रशिखंडीअंगिराः तज्जः ॥ २४ ॥ शुक्रः । दैत्यगुरुः । काव्यः । उशना । भार्गवः । कविः ।
 पट्टंशुक्रस्य । उशनेतिसांतं । ऋदुशनेत्यनङ् । अंगारकः । कुजः । भौमः । लोहितांगः । महीसुतः । पंचकमंगलस्य ॥ २५ ॥

अ०को०टी०

१२

रौहिणेयः । बुधः । सौम्यः । त्रयंबुधस्य । सौरिः । “ सौरः ” शनैश्वरः । द्वेशनेः । तमः । राहुः । स्वर्भानुः । सैहिकेयः । विधुंतुदः । पंचराहोः । तमः सांतंक्लीवे पुंसिचक्रचित् । “ अदंतः । स्वर्भानुस्तुतमोराहुरितिपुंस्कांडेरत्नकोशामरमालयोदर्शनात् । ” ॥ २६ ॥ मरीच्यत्रिमुखा । सप्तर्षयश्चित्रशिखंडिसंज्ञाः । एकं । मुखंशब्दात्पुलहपुलस्यादयःसप्तर्षयः । “ तेयथा । मरीचिरंगिराअत्रिःपुलस्त्यःपुलहःऋतुः ॥ वसिष्ठश्चेतिसप्ततेज्ञेयाश्चित्रशिखं

रौहिणेयोबुधःसौम्यःसमौसौरिशनैश्वरौ ॥ तमस्तुराहुःस्वर्भानुःसैहिकेयोविधुंतुदः ॥ २६ ॥ सप्तर्षयोमरीच्यत्रिमुखाश्चित्रशिखंडिनः ॥ राशीनामुदयोलग्रंतेतुमेषवृषादयः ॥ २७ ॥ सूरसूर्यार्यमादित्यद्वादशात्मदिवाकराः ॥ भास्कराहस्करब्रध्नप्रभाकरविभाकराः ॥ २८ ॥ भास्वद्विवस्वत्सप्ताश्वहरिदश्वोष्णरश्मयः ॥ विकर्तनार्कमार्तंडमिहिरारुणपूषणः ॥ २९ ॥

डिनः । ” राशीनामुदयोलग्रमित्युच्यते । एकं । मेषवृषादयोराशयःस्युः । एकं । आदिनामिथुनकर्काटकादयः । मेषोवृषोथमिथुनंकर्कटःसिंहकन्यके ॥ तुलाचतुश्चिकोधन्वीमकरःकुंभमीनकौ ॥ ” २७ ॥ सूरः । “ शूरः । ” सूर्यः । अर्यमा । आदित्यः । द्वादशात्मा । दिवाकरः । भास्करः । अहस्करः । ब्रध्नः । प्रभाकरः । विभाकरः ॥ २८ ॥ भास्वान् । विवस्वान् । सप्ताश्वः । हरिदश्वः । उष्णरश्मिः । विकर्तनः ॥ अर्कः । मार्तंडः । “ मार्तांडः । ” मिहिरः । “ महिरः । ” अरुणः । पूषा ॥ २९ ॥

कांड १

१२

द्युमणिः । तरणिः । मित्रः । चित्रभानुः । विरोचनः । विभावसुः । ग्रहपतिः । त्विषांपतिः । अहर्पतिः ॥ ३० ॥ भानुः । हंसः । सहस्रांशुः । तपनः । “ तापनः ”
सविता । रविः । इति सप्तत्रिंशत्सूर्यस्य । “ चंडांशुरपि । चंडांशोः पारिपार्श्वका इति वक्ष्यमाणत्वात् ” माठरः । पिंगलः । दंडः । इति चंडांशोः पारिपार्श्व
काः । परितः पार्श्वे विद्यमानाः । यत उक्तं सौरतंत्रे । शक्रोऽस्य वामपार्श्वे तु दंडाख्यो दंडनायकः । वह्निस्तु दक्षिणे पार्श्वे पिंगलो वामभागतः ॥ यमोऽपि दक्षिणे

द्युमणिं स्तरणिं मित्रं चित्रभानुं विरोचनः ॥ विभावसुर्ग्रहपतिस्त्विषांपतिरहर्पतिः ॥ ३० ॥ भानुर्हंसः सहस्रांशुस्तप
नः सवितारविः ॥ “ कर्मसाक्षी जगच्चक्षुर्लोकबंधुस्त्रयीतनुः ॥ प्रद्योतनो दिनमणिः खद्योतो लोकबांधवः ॥ १ ॥ इ
तो भागो धामनिधिश्चांशुमाल्यज्जिनीपतिः ॥ ” माठरः पिंगलो दंडश्च चंडांशोः पारिपार्श्वकाः ॥ ३१ ॥ सूरसूतोऽरुणो
ऽनूरुः काश्यपिर्गरुडाग्रजः ॥ परिवेषस्तु परिधिरुपसूर्यकमंडले ॥ ३२ ॥

पार्श्वे भवेन्माठरसंज्ञयेति । एकैकं ॥ ३१ ॥ सूरसूतः ।

अरुणः । अनूरुः । काश्यपिः । गरुडाग्रजः । पंचकं अरुणस्य । परिवेषः । “ तालव्यां तोपि ” परिधिः । उपसूर्यकं । मंडलं । चत्वारि परिवेषस्य सूर्यमभि
तः कदाचिद्दृश्यमानस्य कुंडलाकारतेजोविशेषस्य । परिवेषसाहचर्यात् परिधिः पुंसि ज्ञेयः । मंडलं परिवेषश्च परिधिश्चोपसूर्यकमिति भागुरिः ॥ ३२ ॥

अ० को० टी०

१३

कांडः १

किरणः । उल्लः । मयूखः । अंशुः । गभस्तिः । घृणिः । रश्मिः । “घृणिः । दृणिः । पृश्निः ।” भानुः । करः । मरीचिः । दीधितिः । एकादशकिरणस्य । मरीचिः स्त्रीपुंसयोः । द्वयोर्मरीचिः किरणो भानुरुल्लः करः पदमिति शब्दार्णवः । मरीचिर्मुनिभेदेनामभस्तावनपुंसकमिति मेदिनी च । दीधितिः स्त्रियां स्त्रिया मित्यस्य काकाक्षिगोलकन्यायेनोत्तरश्लोकेऽप्यन्वयः ॥ ३३ ॥ प्रभा । रुक् । रुचिः । त्विट् । भा । भाः । छविः । द्युतिः । दीप्तिः । रोचिः । शोचिः । इत्येकादशप्रभामात्रस्य । तत्र दीप्त्यन्तानि स्त्रियां स्युः । रोचिः । शोचिः । सांतेच्छीवे । द्विवचनंतुरोचिषी शोचिषी । भाः सांतः । प्रकाशः । द्योतः । आतपः । इति त्रयं सू

किरणोऽस्रमयूखांश्च गभस्तिघृणिरश्मयः ॥ भानुः करो मरीचिः स्त्रीपुंसयोर्दीधितिः स्त्रियां ॥ ३३ ॥ स्युः प्रभारुगुचि
स्त्विट् भाभाश्छविद्युतिदीप्तयः ॥ रोचिः शोचिरुभेच्छीवे प्रकाशो द्योत आतपः ॥ ३४ ॥ कोष्णं कवोष्णं मंदोष्णं कदु
ष्णं त्रिषु तद्वति ॥ तिग्मं तीक्ष्णं खरं तद्वन्मृगतृष्णामरीचिका ॥ ३५ ॥ ॥ ७३ ॥ इति दिग्बर्गः ॥ ७३ ॥

यप्रभायाः । प्रभामात्रस्येत्येके ॥ ३४ ॥ कोष्णं । कवोष्णं । मंदोष्णं । कदुष्णं । चतुष्टयमीषदुष्णे । इदं धर्ममात्रे रूपभेदाच्छीवे । तद्वति धर्मिणि त्रिषु । वा
च्यलिंगमित्यर्थः । तिग्मं । तीक्ष्णं । खरं । त्रयमत्युष्णस्य । तद्वत्कोष्णवत् । धर्मेच्छीवं । धर्मिणि त्रिषु । मृगतृष्णा । मरीचिका । द्वयं मृगजलस्य । मरुदेशादौ
सिकतासु प्रतिच्छुरिताः सूर्यकिरणाः जलाकारेण भांतितस्य जलाभासस्येत्यर्थः ॥ ३५ ॥ इति दिग्बर्गः ॥ ॥ ७३ ॥

१३

कालः । दिष्टः । अनेहा । समयः । चत्वारिकालस्य । अनेहाः सांतः । ऋदुशनेत्यनङ् । पक्षतिः । प्रतिपत् । इमेद्वेप्रथमतिथेः । तदाद्याः प्रतिपदाद्यास्तिथ्य इत्युच्यते । एकं । तिथिशब्दः द्वयोः स्त्रीपुंसयोः । तथाचप्रयोगः । सकलो निशि पूर्णिमा तिथीनुपतस्थेऽतिथिरेकिका तिथिरिति ॥ १ ॥ घस्रः । दिनं । अहः । दिवसः । वासरः । पंचकं दिवसस्य । तत्र दिवसवासरौ क्लीबपुंसोः । प्रत्यूषः । अहर्मुखं । कल्यं । “काल्यं ।” उषः । ऊषः । उषा । उषाप्रभातंगोसर्गइति त्रिकांडशेषः । ” प्रत्यूषः । “प्रत्युषः । उषः प्रत्युषसि क्लीबं पितृप्रसूचयोषिति । ” प्रभातं । षट्प्रभातस्य । तत्राद्यः प्रत्यूषोऽदंतः पुंसि क्लीबे च । “प्रत्यू

कालो दिष्टोऽप्यनेहापि समयोऽप्यथ पक्षतिः ॥ प्रतिपद्वेद्वेमेस्त्रीत्वे तदाद्यास्तिथयो द्वयोः ॥ १ ॥ घस्रो दिनाहनीवा तु क्लीबे दिवसवासरौ ॥ प्रत्यूषोऽहर्मुखं कल्यमुषः प्रत्युषसी अपि ॥ २ ॥ “व्युष्टं विभातं द्वे क्लीबे पुंसि गोसर्गइष्यते ॥” प्रभातं च दिनांते तु सायं संध्या पितृप्रसूः ॥ प्राह्णापराह्णमध्याह्नास्त्रिसंध्यमथ शर्वरी ॥ ३ ॥

षोऽहर्मुखेव साविति मेदिनी । ” क

ल्यंतालव्यांतं ॥ २ ॥ दिनांतः । सायं । “सायः । ” संध्या । “संधा । संध्या पितृप्रसूः संधेति शब्दार्णवः । ” पितृप्रसूः । चत्वारिदिनांते । तत्र सायमित्यव्ययं न पुंसकलिंगवा । “सायः कांडे दिनांते चेति मेदिन्यादिषु सायइत्युक्तत्वात् सायमिति मांताव्ययस्याव्ययवर्गे वक्ष्यमाणत्वाद् अत्र सायोदंतः पुंस्येव ” । प्राह्णादयः समाहृताः त्रिसंध्यं ज्ञेयं । “आबंतो वेति पाक्षिकी क्लीबता । पक्षे त्रिसंध्या ” एकं । तत्र प्राह्णः पूर्वाह्णः । शर्वरी । “शर्वरी ” ॥ ३ ॥

अ० को० टी०

१४

निशा । निशीथिनी । रात्रिः । “ रात्री । रात्रीरात्रिस्तमस्विनीतिशब्दार्णवः । ” त्रियामा । क्षणदा । क्षपा ॥ विभावरी । तमस्विनी । रजनी “ रजनिरपि ” ।
यामिनी । तमी । “ तमा । तमिः । ” द्वादशनिशायाः ॥ ४ ॥ यातामसीतमोयुक्तरात्रिः सातमिस्रा । एकं याचंद्रिकयाचंद्रप्रकाशेन अन्विता युक्तरात्रिः सा
ज्यौत्स्नी । एकं । ज्यौत्स्नी ज्योतिष्मती रात्रिर्ज्यौत्स्नाचंद्रमसः प्रभेतिशाश्वतः । पूर्वापरदिनाभ्यां युक्तायां रात्रौ पक्षिणीति नामैकं ॥ ५ ॥ बह्व्योनिशाः गण
रात्रं स्यात् । एकं रात्रिसमुदायस्य । प्रदोषः । रजनीमुखं । द्वे रात्रेः पूर्वभागस्य । अर्धरात्रः निशीथ इति द्वे रात्रिमध्यसमयस्य । यामः । प्रहरः । द्वे अहोरात्राष्ट

निशानिशीथिनीरात्रिस्त्रियामाक्षणदाक्षपा ॥ विभावरीतमस्विन्यौरजनीयामिनीतमी ॥ ४ ॥ तमिस्रातामसीरा
त्रिर्ज्यौत्स्नीचंद्रिकयान्विता ॥ आगामिवर्तमाना हर्युक्तायां निशि पक्षिणी ॥ ५ ॥ गणरात्रं निशा बह्व्यः प्रदोषोरज
नीमुखं ॥ अर्धरात्रनिशीथौ द्वौ द्वौ यामप्रहरौ समौ ॥ ६ ॥ सपर्वसंधिः प्रतिपत्यं च दश्योर्यदंतरं ॥ पक्षांतौ पंचदश्यौ
द्वे पौर्णमासी तु पूर्णिमा ॥ ७ ॥

मांशस्य ॥ ६ ॥ प्रतिपत्यं च दश्योर्यदंतरं संधिः पर्वत्यन्वयः । यदा हरुद्रः । दर्श प्रतिपदोः सं

१४

धौ ग्रंथिष्वस्तावयोरपि ॥ पर्वक्रीवे विजानीया द्विषु वत्सभृतिष्वपीति । पर्वसंधिरिति चतुरक्षरं वा । एकं । द्वे । अमा पूर्णिमे पक्षांतौ । पंचदश्यौ । द्वयं पक्षांत
तिथ्योः । द्वित्वा द्विवचनं । न तु नित्यं । पौर्णमासी पूर्णिमा । द्वे शुक्लपक्षांत्यतिथौ ॥ ७ ॥

सा पूर्णिमा कलाहीने चंद्रे सति अनुमतिरित्युच्यते । एकं । सैव पूर्णिमा पूर्णे निशाकरे सति राका । एकं ॥ या पूर्वा पौर्णमासी सानुमतिर्योत्तरासाराकेति श्रुतिः
 अमावास्या । अमावस्या । “अमावसी । अमावासी । अमामासी । अमामसी । अप्यमावस्यमावासी चामामास्यप्यमामसीति शब्दार्णवः । नामैकदेशे
 नामग्रहणादमापि । ” दर्शः । सूर्येन्दुसंगमः । चत्वारिंशत्पक्षांत्यतिथेः ॥ ८ ॥ सामावास्या दृष्टेन्दुश्चेत् दृष्टेन्दुर्यस्यां सा सिनीवाली । एकं । सैव नष्टं
 दुकला नष्टादं दुकलायस्यां सा कुहूः । “कुहूः । ” एकं । या पूर्वामावास्या सिनीवाली योत्तरासा कुहूरिति श्रुतिः । अयमर्थः । चतुर्दश्या अंतिमप्रहरः

कलाहीने सानुमतिः पूर्णे राका निशाकरे ॥ अमावास्या त्वमावस्या दर्शः सूर्येन्दुसंगमः ॥ ८ ॥ सा दृष्टेन्दुः सिनीवाली
 सानष्टेन्दु कला कुहूः ॥ उपरागो ग्रहो राहु ग्रस्ते त्विदौ च पूर्णि च ॥ ९ ॥

अमावास्याया अष्टौ प्रहराश्चेति नवप्रहरात्मकश्चंद्रक्षयकालः
 शास्त्रसिद्धः । तत्राद्यप्रहरद्वये चंद्रस्य सूक्ष्मता । अंतिमप्रहरद्वये कृत्स्नक्षयः । अतोऽमावास्याया आद्यप्रहरः सिनीवाली संज्ञः । अंत्यप्रहरद्वयं कुहू संज्ञः ।
 मध्यमप्रहरपंचकं दर्श संज्ञमिति । राहुणा चंद्रे सूर्ये च ग्रस्ते सति तस्य ग्रासस्योपरागः ग्रह इति नामद्वयं ॥ ९ ॥

अ० को० टी०

१५

सोपप्लवः । उपरक्तः । इतिद्वेराहुप्रस्तस्यंदोःसूर्यस्यवा । अग्न्युत्पातः । उपाहितः । इतिद्वेवन्हिकृतोपसर्गस्य । ग्रहणेसतिकदाचिदाग्नेयमंडलादुत्प
न्नोभवतितस्येत्येके । धूमकेत्वाख्यस्योत्पातस्येत्यपरे ॥ एकयोक्त्याऽपृथग्वचनेनपुष्पवंतावित्युक्तौसूर्याचंद्रमसौज्ञेयौ । एकं । एकयोक्त्येतिवचनात्पु
ष्पवंतइतिपुष्पवानितिवासूर्यःचंद्रोवानवक्तव्यः । यथारोदसीइत्येकयोक्त्याद्यावापृथिव्यौउच्येते । पुष्पवंतशब्दोमतुवंतोऽकारांतश्च । धरणिधरशिखर
स्थितपुष्पवंताभ्यामित्यादिप्रयोगदर्शनात् ॥ १० ॥ निमेषोऽक्षिस्पंदकालः । अष्टादशनिमेषामिलित्वाएकाकाष्ठाभवति । त्रिंशत्काष्ठाःमिलित्वाएका

सोपप्लवोपरक्तौद्वावग्न्युत्पातउपाहितः ॥ एकयोक्त्यापुष्पवंतौदिवाकरनिशाकरौ ॥ १० ॥ अष्टादशनिमेषास्तुका
ष्ठात्रिंशत्तुताःकला ॥ तास्तुत्रिंशत्क्षणस्तेतुमुहूर्तौद्वादशास्त्रियां ॥ ११ ॥ तेतुत्रिंशदहोरात्रःपक्षस्तेदशपंचच ॥ पक्षौ
पूर्वापरौशुक्लऋणौमासस्तुतावुभौ ॥ १२ ॥

कला ताःकलास्त्रिंशन्मिलित्वाएकःक्षणः । तेक्षणाःद्वादशमिलित्वाएकोमुहूर्तः । क्ली
बपुंसोः ॥ ११ ॥ तेत्रिंशन्मुहूर्ताएकोऽहोरात्रः । अन्हासहितारात्रिरहोरात्रः । “अत्रअहश्चरात्रिश्चतयोः समाहारइतिविग्रहःसाधुः । अन्यथाअजभावप्र
संगात् । अहःपूर्वाद्वात्रिशब्दाद्वंद्वएवाज्विधानात् ।” तेऽहोरात्राःपंचदशसंख्याकाएकःपक्षः पक्षोद्विविधः । शुक्लऋणश्चेति । तत्रमासस्यपूर्वःशुक्लः
ऋणस्त्वपरः । यतःशुक्लादिक्रमेणप्रायशोमासप्रवृत्तिः । तावुभौपक्षावेकोमासः । चाद्विणमानेनेदमुक्तं ॥ १२ ॥

१५

मार्गादीद्वौद्वौमासौऋतुरेकः । सचहेमंतादिसंज्ञः । माघाद्युपक्रमस्तुअयनारंभवशाब्देयः । तैर्ऋतुभिस्त्रिभिरेकमयनं । तद्विधासूर्यगतिभेदात् । अर्क
स्योदगतिः उत्तरायणं । दक्षिणागतिस्तुदक्षिणायनं । एवंद्वेअयनेएकोवत्सरः ॥ १३ ॥ विषुवत् । विषुवं । “ विषुपं । विषुणः । विषुवः । विषुवाल्पम
रात्रिवासराइतिपुंस्कांडेवोपालितः । ” द्वयंसमरात्रिदिव्यस्मिन्स्मिन्काले । तुलासंक्रांतौमेषसंक्रांतौचदिनरात्रीसमेभवतः । तस्यकालस्येत्यर्थः ।

द्वौद्वौमार्गादिमासौस्यादृतुस्तैरयनंत्रिभिः ॥ अयनेद्वेगतिरुदग्दक्षिणार्कस्यवत्सरः ॥ १३ ॥ समरात्रिदिवेकालेवि
षुवद्विषुवंचतत् ॥ “ पुष्ययुक्तापौर्णमासीपौषीमासेतुयत्रसा ॥ १४ ॥ नाम्नासपौषीमाघाद्याश्वैवमेकादशाप
रे ॥ १ ॥ ” मार्गशीर्षसहामार्गआग्रहायणिकश्चसः ॥ १४ ॥ पौषेतैषसहस्यौद्वौतपामाघेऽथफाल्गुने ॥ स्यात्तप
स्यःफाल्गुनिकःस्याच्चैत्रेचैत्रिकोमधुः ॥ १५ ॥

रात्रिदिवशब्दअचतुरविचतुरेत्यादिनासाधुः । “ पुष्यनक्षत्रयुक्तापौर्णमासीपौ
षीज्ञेया । सापौषीयस्मिन्मासेवर्ततेसनाम्नापौषः । मघायुक्तापौर्णमासीयत्रसमाघः सआद्योयेषांते । परेपौषादन्येएकादशमासाएवमुक्तरीत्याज्ञेयाः ”
एकैकं । मार्गशीर्षः । सहाः । मार्गः । आग्रहायणिकः । चत्वारिमार्गशीर्षस्य ॥ १४ ॥ पौषः । तैषः । सहस्यः । त्रीणिपौषस्य । तपाः । माघः ।
द्वेमाघस्य । फाल्गुनः । तपस्यः । फाल्गुनिकः । त्रयं । चैत्रः । चैत्रिकः । मधुः । त्रयं ॥ १५ ॥

अ०को०टी०

१६

कांडः १

वैशाखः । माघवः । राघः । च्रीणि । ज्येष्ठः । शुक्रः । द्वे । शुचिः । आपाढः । द्वे । श्रावणः । नभाः । श्रावणिकः । त्रीणि ॥ १६ ॥ नभस्यः । प्रौष्ठपदः ।
भाद्रः । भाद्रपदः । चत्वारि । आश्विनः । इषः । आश्वयुजः । त्रीणि । कार्तिकः ॥ १७ ॥ बाहुलः । ऊर्जः । कार्तिकिकः । चत्वारि । ऋतुभेदानाह ॥ हेमं
तइत्येकऋतुः । शिशिरइत्यपरः । सचपुन्यपुंसकलिंगः । एकैकं । वसंतः । पुष्यसमयः । सुरभिः । त्रीणिवसंतस्य । ग्रीष्मः । उष्मकः । “उष्मकः” ॥ १८ ॥

वैशाखेमाघवोराधोज्येष्ठेशुक्रःशुचिस्त्वयं ॥ आपाढेश्रावणेतुस्यान्नभाःश्रावणिकश्चसः ॥ १६ ॥ स्युर्नभस्यप्रौ
ष्ठपदभाद्रभाद्रपदाःसमाः ॥ स्यादाश्विनइषोप्याश्वयुजोपिस्यात्तुकार्तिके ॥ १७ ॥ बाहुलोर्जाकार्तिकिकोहेमंतः
शिशिरोऽस्त्रियां ॥ वसंतेपुष्यसमयःसुरभिर्ग्रीष्मउष्मकः ॥ १८ ॥ निदाघउष्णोपगमउष्णऊष्मागमस्तपः ॥ स्त्रियां
प्रावृट्स्त्रियांभूमिवर्षाअथशरत्स्त्रियां ॥ १९ ॥

निदाघः । उष्णोपगमः । उष्णः । ऊष्मागमः । “उष्मागमः ।” तपः ।

इतिसप्तकंग्रीष्मस्य । तपोऽकारांतःपुंसि । प्रावृट् । वर्षाः । द्वेवर्षतोः । तन्नप्रावृट्शब्दःषांतःस्त्रियां । वर्षाशब्दस्तु । स्त्रीलिंगोभूमिनित्यंबहुवचनांतइत्यर्थः ।
शरदित्येकऋतुः सस्त्रीलिंगोदकारांतः ॥ १९ ॥

१६

अमीहेमंतादयः षडपि ऋतवः ऋतुसंज्ञकाः । ऋतुशब्दः पुल्लिङ्गः । ते च हेमंतादयः मार्गशीर्षादिमासानां षड्विंशत्युग्मैः क्रमाद्भवन्ति । उक्तं च । आदाय मार्गशीर्षा
 च द्वौ द्वौ मासादुत्तमं तदिति । संवत्सरः । वत्सरः । अब्दः । हायनः । शरत् । समाः षड्वर्षस्य । तत्र हायनां ता अस्त्रियां । समाः स्त्रियां बहुत्वे च । समां समां विजा
 यते इत्येकत्वेऽपि दृश्यते ॥ २० ॥ मानुषेण मासेन एकः पैत्रोऽहोरात्रः । तत्र कृष्णाष्टम्या उत्तरार्धे दिनारंभः शुक्लाष्टम्या उत्तरार्धे रात्र्यारंभः । तथा । मानुषेण
 वर्षेण देवतः देवानामहोरात्रः तत्रोत्तरायणं दिनं । दक्षिणायनं रात्रिः । मानुषाणां यत्कृतादियुगचतुष्टयं । तद्वैव्युगं ज्ञेयं । एवं देवैश्चैव युगसहस्रे ब्राह्मोऽहोरात्रः ।

षडमी ऋतवः पुंसि मार्गादीनां युगैः क्रमात् ॥ संवत्सरो वत्सरोब्दो हायनोऽस्त्री शरत्समाः ॥ २० ॥ मासेन स्यादहोरा
 त्रः पैत्रो वर्षेण देवतः ॥ देवैश्चैव युगसहस्रे ब्राह्मः कल्पौ तु तौ नृणां ॥ २१ ॥ मन्वन्तरं तु दिव्यानां युगानामेकसप्ततिः ॥ संव
 र्तः प्रलयः कल्पः क्षयः कल्पांत इत्यपि ॥ २२ ॥

अयमर्थः । उक्तानां देवताहोरात्राणां षष्ट्यधिकशतत्रयेण दिव्यं वर्षं दिव्यैर्द्वा

दशभिर्वर्षसहस्रैर्मानुषचतुर्युगं तच्च देवानामेकं युगं तत्सहस्रं ब्रह्मणो दिनं तत्तुभूतानां स्थितिकालस्तावत्येव रात्रिर्भूतानां प्रलयकाल इति । अत उक्तं तौ कल्पा
 विति । ये द्वे देवैश्चैव युगसहस्रे तौ नृणां कल्पौ स्थितिप्रलयकालावित्यर्थः ॥ २१ ॥ दिव्यानां युगानां या एकसप्ततिरेकाधिका सप्ततिः तन्मन्वन्तरं । मनूनां स्थायं भु
 वचाक्षुषादीनामन्तरमवकाशोऽवधिर्वा । तैश्चतुर्दशभिर्ब्रह्मणो दिनं भवति । एकं । संवर्तः । प्रलयः । कल्पः । क्षयः । कल्पांतः । पंचप्रलयस्य ॥ २२ ॥

अ० को० टी०

१७

कांडः १

पंकं । माप्मा । पापं । किल्बिषं । कल्मषं । कलुषं । वृजिनं । एनः । अघं । अंहः । “ अघः ” दुरितं । दुष्कृतं । द्वादशपापस्य । तत्रपंकं क्लीवपुं
सोः । पाप्मानकारांतः पुंसि । शेषं क्लीबे ॥ २३ ॥ धर्मं । पुण्यं । श्रेयः । सुकृतं । वृषः । पंचकंसुकृतस्य । तत्रधर्मं क्लीवपुंसोः । वृषः पुंसि । मुत् । प्रीतिः
प्रमदः । हर्षः । प्रमोदः । आमोदः । संमदः ॥ २४ ॥ आनंदथुः । आनंदः । शर्म । शांतं । “ दंत्यादिर्वा ” सुखं । द्वादशहर्षस्य । तत्रप्रीतिसाहचर्यान्मु

अस्त्रीपंकंपुमान्पाप्मापापंकिल्बिषकल्मषं ॥ कलुषंवृजिनैनोऽघमंहोदुरितदुष्कृतं ॥ २३ ॥ स्याद्धर्ममस्त्रियांपुण्य
श्रेयसीसुकृतंवृषः ॥ मुत्प्रीतिः प्रमदोहर्षः प्रमोदामोदसंमदाः ॥ २४ ॥ स्यादानंदथुरानंदः शर्मशांतसुखानिच ॥
श्वः श्रेयसंशिवं भद्रं कल्याणं मंगलं शुभं ॥ २५ ॥ भावुकं भविकं भव्यं कुशलं क्षेममस्त्रियां ॥ शस्तंचाथत्रिपुद्रव्ये
पापंपुण्यंसुखादिच ॥ २६ ॥

दपिस्त्रियांदकारांतः । श्वः श्रेयसं । शिवं । भद्रं । “ भद्रं । भद्रं शिवंतथेति त्रिकांडशेषः ” कल्याणं
मंगलं । शुभं ॥ २५ ॥ भावुकं । भविकं । भव्यं । कुशलं । क्षेमं । शस्तं । द्वादशकल्याणमात्रस्य । तत्रक्षेमं शस्तंचपुनपुंसकयोः । श्वः श्रेयसमिति
चतुरक्षरं । पापपुण्यशब्दौ तथा सुखादिशब्दाः श्वः श्रेयः शिवभद्रादयः । “ शस्तांताः ” । द्रव्ये विशेष्ये वर्तमानास्त्रिपुविशेष्यलिङ्गादित्यर्थः । यथापापा
स्त्री । पापः पुमान् । पापंकुलमित्यादि ॥ २६ ॥

१७

मतल्लिका । मचर्चिका । प्रकांडं । “ प्रकांडः पुंस्यपि । प्रकांडो न स्त्री विटपे मूलशाखांतरेतरोः । शस्तइति मेदिनी । अस्त्री प्रकांडौ विटपेतरुस्कंधप्रशस्त
योरिति रभसः । ” उद्धः । तल्लजः । अमूनिपंचप्रशस्तवाचकानि । एते तु पंचनित्यं द्रव्ये एव लिगांतरेण सामानाधिकरण्येऽपि स्थलिंगं न जहति । प्रशंसाव
चनैश्चेति कृष्णसर्पवाप्यश्वादिवत् नित्यसमासः । यथा प्रशस्तो ब्राह्मणो ब्राह्मणमतल्लिका प्रशस्ता गौर्गौ मचर्चिका । गोप्रकांडं । ब्राह्मणोद्धः । कुमारीतल्ल
जः । अयः शुभावहो विधिः । शुभोत्पादकं दैवं सोऽय उच्यते । अयोऽकारांतः । एकं ॥ २७ ॥ दैवं । दिष्टं । भागधेयं । भाग्यं । नियतिः । विधिः । प

मतल्लिकामचर्चिकाप्रकांडं मुद्धतल्लजौ ॥ प्रशस्तवाचकान्यमून्ययः शुभावहो विधिः ॥ २७ ॥ दैवं दिष्टं भागधेयं भा
ग्यं स्त्रीनियतिर्विधिः ॥ हेतुर्नाकारणं बीजं निदानं त्वादिकारणं ॥ २८ ॥ क्षेत्रज्ञात्मा पुरुषः प्रधानं प्रकृतिः स्त्रियां ॥
विशेषः कालिको वस्या गुणाः सत्त्वं रजस्तमः ॥ २९ ॥

दुंप्राक्तनकर्मणः । नियतिः स्त्री । विधिः पुंसि । हेतुः । कार
णं । बीजं । त्रयं हेतुमात्रस्य । हेतुः पुंसि । यदादिकारणं तन्निदानं । एकमुपादानकारणस्य ॥ २८ ॥ क्षेत्रज्ञः । आत्मा । पुरुषः । त्रयं शरीराधिदैवत
स्य । प्रधानं । प्रकृतिः । द्वे सत्त्वादिगुणसाम्यावस्थायाः । यः कालिको विशेषः । कालकृतो देहादेर्विशेषः यौवनादिरवस्थोच्यते । एकं । सत्त्वं । रजः ।
तमः । एते गुणाः प्रकृतेर्धर्माः । एकैकं । रजस्तमसीसांते ॥ २९ ॥

अ० को० टी०

१८

जनुः । जननं । जन्म । जनिः । उत्पत्तिः । उद्भवः । षट्कजन्मनः । जनुःसांतं । जनिःस्त्री । प्राणी । चेतनः । जन्मी । जंतुः । जन्युः । शरीरी । षट्प्रा
णिनः ॥ ३० ॥ जातिरित्यादिपद्यंकेचिदत्रपठन्ति । “ इतिटीकाकारेणलिखितं परंतुमूलएवैतत्पद्यं दृश्यते । ” जातिः । जातं । सामान्यं । त्रयंघटत्वा
दिजातेः । व्यक्तिः । पृथगात्मता । द्वेघटादिव्यक्तेः ॥ चित्तं । चेतः । हृदयं । स्वांतं । हृत् । मानसं । मनः । सप्तकंचित्तस्य । हृत्तदकारांतः ॥ ३१ ॥

जनुर्जननजन्मानिजनिरुत्पत्तिरुद्भवः ॥ प्राणीतुचेतनोजन्मीजंतुजन्युशरीरिणः ॥ ३० ॥ जातिर्जातंचसामा
न्यव्यक्तिस्तुपृथगात्मता ॥ चित्तंतुचेतोहृदयंस्वांतंहृन्मानसंमनः ॥ ३१ ॥ इतिकालवर्गः ॥ बुद्धिर्मनीषाधिषणा
धीःप्रज्ञाशेमुषीमतिः ॥ प्रेक्षोपलब्धिश्चित्संवित्प्रतिपज्ज्ञप्तिचेतनाः ॥ १ ॥ धीर्धारणावतीमेधासंकल्पःकर्ममान
सं ॥ “ अवधानंसमाधानंप्रणिधानंतथैवच ” ॥ चित्ताभोगोमनस्कारश्चर्चासंख्याविचारणा ॥ २ ॥

इतिकालवर्गः ॥ बुद्धिः । मनीषा । धिषणा । धीः । प्रज्ञा । शेमुषी । मतिः । प्रेक्षा । उपलब्धिः । चित् । संवित् । प्रतिपत् । ज्ञप्तिः । चेतना । चतुर्दशबु
द्धेः । तत्रचित्तांतःसंवित्प्रतिपत्तुचदांतः ॥ १ ॥ याधारणावतीधीःसामेधा । एकं । यन्मानसंकर्ममनोव्यापारःससंकल्पः । एकं । “ अवधानादित्रयं
समाधानस्य ” चित्ताभोगः । मनस्कारः । द्वेमनसःसुखादौतत्परतायाः । चर्चा । संख्या । विचारणा । त्रयंप्रमाणैरर्थपरीक्षणस्य ॥ २ ॥

कांडः १

१८

“विमर्शादित्रयं पूर्वानुभूताविस्मरणस्य” । अध्याहारः । तर्कः । ऊहः । त्रयंतर्कस्य । “अपूर्वोत्प्रेक्षणंतर्कः” विचिकित्सा । संशयः । संदेहः । द्वापरः । चत्वारिसंशयज्ञानस्य । निर्णयः । निश्चयः । द्वेनिश्चयज्ञानस्य ॥ ३ ॥ मिथ्यादृष्टिः । नास्तिकता । द्वेपरलोकाभाववादिज्ञानस्य । नास्तिपरलोकइतिमतिर्यस्यतस्यभावोनास्तिकता । व्यापादः । द्रोहचिंतनं । द्वेपरद्रोहचिंतनस्य । सिद्धांतः । राद्धांतः । द्वेसिद्धांतस्य । सिद्धोअंतोनिर्णयोय

“विमर्शोभावनाचैववासनाचनिगद्यते” ॥ अध्याहारस्तर्कऊहोविचिकित्सातुसंशयः ॥ संदेहद्वापरौचाथसमौ निर्णयनिश्चयौ ॥ ३ ॥ मिथ्यादृष्टिर्नास्तिकताव्यापादोद्रोहचिंतनं ॥ समौसिद्धांतराद्धांतौभ्रांतिर्मिथ्यामतिभ्रमः ॥ ४ ॥ संविदागूःप्रतिज्ञानंनियमाश्रवसंश्रवाः ॥ अंगीकाराभ्युपगमप्रतिश्रवसमाधयः ॥ ५ ॥

स्यससिद्धांतः । भ्रांतिः । मिथ्यामतिः । भ्रमः । त्रयमयथार्थज्ञानस्य । स्थाणौपुरुषोयमितिज्ञानंभ्रांतिः । स्थाणुर्वापुरुषोवायमित्यनेककोटिकंज्ञानं संशयः । स्थाणौस्थाणुरितिज्ञानंनिश्चयः ॥ ४ ॥ संवित् । आगूः । प्रतिज्ञानं । नियमः । आश्रवः । संश्रवः । अंगीकारः । अभ्युपगमः । प्रतिश्रवः । समाधिः । दशकंअंगीकारस्य । तत्रसंवित्आगूश्चस्त्रियां । “आगूर्वधूवत् । आग्वौ । आग्वइत्यादि ॥ पक्षेधूवत् । आगुरौ । आगुरइत्यादि” ॥ ५ ॥

अ०को०टी०

१९

मोक्षविषयेयाधीर्बुद्धिःतत्ज्ञानं । एकं । मोक्षशास्त्रादन्यत्रशास्त्रेशिल्पेचित्रादौचधीर्विज्ञानमुच्यते “मोक्षनिमित्तंशिल्पशास्त्रयोर्धीर्ज्ञानं । अन्यनिमित्तंयातयोर्धीःसाविज्ञानमितिवा । विज्ञानंकर्मणिज्ञानेइतिहैमः । एकं । मुक्तिः । कैवल्यं । निर्वाणं । श्रेयः । निश्रेयसं । अमृतं ॥ ६ ॥ मोक्षः । अपवर्गः । अष्टकंमोक्षस्य । अज्ञानं । अविद्या । अहंमतिः । त्रयमज्ञानस्य । रूपं । शब्दः । गंधः । रसः । स्पर्शः । एतेपंचविषयाइतिगोचराइतिइंद्रियार्थाइतिचोच्यन्ते

कांडः १

मोक्षेधीर्ज्ञानमन्यत्रविज्ञानंशिल्पशास्त्रयोः ॥ मुक्तिःकैवल्यनिर्वाणश्रेयोनिःश्रेयसामृतं ॥ ६ ॥ मोक्षोऽपवर्गोथाज्ञानमविद्याहंमतिःस्त्रियां ॥ रूपंशब्दोगंधरसस्पर्शाश्वविषयाअमी ॥ ७ ॥ गोचराइंद्रियार्थाश्वहृषीकंविषयींद्रियं ॥ कर्मेन्द्रियंतुपाद्यादिमनोनेत्रादिधींद्रियं ॥ ८ ॥

त्रयं ॥ ७ ॥ लृषीकं । विषयि । इंद्रियं । त्रयंचक्षुरादेरिंद्रियस्य । विषयिनांतं । पायूपस्थादिकर्मेन्द्रियमुच्यते । आदिनावागादि ॥ “तद्यथा ॥ पायूपस्थंपाणिपादौवाक्चेतींद्रियसंग्रहः । उत्सर्गआनंदादानगत्यालापाश्चतत्क्रियाइति ” मनोनेत्रादि । धींद्रियमुच्यते । आदिनाश्रोत्रादि ॥ “मनःकर्णौतथानेत्रंरसनाचत्वचासह ॥ नासिकाचेतिषट्कानिधींद्रियाणिप्रचक्षते ” ॥ एकं ॥ ८ ॥

१९

अथरसभेदानाह ॥ तुवरः । “दीर्घादिरपि । कुवरोपि ” । कषायः । द्वेतुवरस्य प्राकृतभाषयातुरटइतिख्यातस्य । मधुराद्याः पृथक्पृथक्ज्ञेयाः । एवं तुवराद्याः षडपिरसाउच्यन्ते ॥ तत्रतुवरोहरीतक्यादौप्रसिद्धः । मधुरोजलादौप्रसिद्धः । लवणः सैन्धवादौप्रसिद्धः । कटुर्मरीचादौप्रसिद्धः । एवंपित्तोनिवा दौ । अम्लस्तित्तिद्यादौ । “अंबलं ” अमीतुवराद्याः षडपिरसमात्रेवर्तमानाः पुंसि । तद्वत्सुरसवत्सुवर्तमानास्त्रिषु । वाच्यलिङ्गाइत्यर्थः । “तुवरकषायौ नपुंसकावपि । अस्त्रीत्युक्तत्वात् ” ॥ ९॥ विमर्दोत्थेसंघर्षणादिनोत्पन्नेजनमनोहरेगंधेपरिमलइत्येकं । विमर्दग्रहणेनजातिपद्मादेर्निरासः । योऽतिनि

तुवरस्तुकषायोऽस्त्रीमधुरोलवणः कटुः ॥ तिक्तोम्लश्चरसाः पुंसितद्वत्सुषडमीत्रिषु ॥ ९ ॥ विमर्दोत्थेपरिमलगंधे जनमनोहरे ॥ आमोदः सोतिनिर्हारीवाच्यलिङ्गत्वमागुणात् ॥ १० ॥ समाकर्षीतिनिर्हारीसुरभिर्घ्राणतर्पणः ॥ इष्ट गंधः सुगंधिः स्यादामोदीमुखवासनः ॥ ११ ॥

हारीत्यंतसमाकर्षीसंगंधआमोदउच्यते ॥ “कस्तूरिकायामामोदः कर्पू रेमुखवासनः ॥ वकुलेस्यात्परिमलश्चंपकेसुरभिस्तथेतिशब्दार्णवः ” ॥ एकं । इतः परंआगुणाद्गुणाशुक्लादयइतिवक्ष्यमाणाद्गुणशब्दात्प्राक्वाच्यलि गत्वंअभिधेयानुसारेणत्रिलिङ्गत्वं ॥ समाकर्षी । निर्हारी । द्वेदूरनिपातिनोगंधद्रव्यस्य । निर्हरत्यवश्यंमनोनिर्हारी ॥ सुरभिः । घ्राणतर्पणः । इष्टगंधः । सुगंधिः । चत्वारिंशोभनगंधयुक्तस्य । शोभनोगंधोऽस्यसुगंधिः आमोदी । मुखवासनइतिद्वे यन्मुखवासयतितस्यतांबूलादेः ॥ ११ ॥

अ० को० टी०

२०

पूतिगंधिः । दुर्गंधः । द्वेअनिष्टगंधयुक्तस्य । पूतिर्दुष्टः गंधोयस्यसः । यदामगंधितद्विसं । एकंअपक्वमांसादिगंधस्य । आमोऽपक्वमलस्तस्येवगंधोयस्य
तत् । उपमानाच्चेतीत् । शुक्लः । शुभ्रः । शुचिः । श्वेतः । विशदः । श्येतः । पांडुरः ॥ १२ ॥ अवदातः । सितः । गौरः । अवलक्षः । “वलक्षोपि”
धवलः । अर्जुनः । हरिणः । पांडुरः । पांडुः । षोडशनामानिशुक्लस्य । “तत्रार्जुनांतानित्रयोदशनामानिशुक्लस्य । हरिणादीनित्रीणिपीतमिश्रशुक्लस्ये

पूतिगंधिस्तुदुर्गंधोविसंस्यादामगंधियत् ॥ शुक्लशुभ्रशुचिश्वेतविशदश्येतपांडुराः ॥ १२ ॥ अवदातःसितोगौ
रोवलक्षोधवलोर्जुनः ॥ हरिणःपांडुरःपांडुरीषत्पांडुस्तुधूसरः ॥ १३ ॥ कृष्णेनीलासितश्यामकालश्यामलमेच
काः ॥ पीतोगौरोहरिद्राभःपालाशोहरितोहरित् ॥ १४ ॥

तिविभागःसाधुः । शब्दार्णवेतु श्वेतस्तुसमपीतोसौरक्तेतरजपारु
चिः । वलक्षस्तुसितःशावःकदलीकुसुमोपमः ॥ अर्जुनस्तुसितःकृष्णलेशवान्कुमुदच्छविः ॥ पांडुस्तुपीतभागाद्धःकेतकीधूलिसन्निभइत्युक्तं । हरिणौ
पांडुसारंगावितिहैमः ॥ ” ईषत्पांडुः । धूसरः । “धूसरस्तुसितःपीतलेशवान्बकुलच्छविरितिशब्दार्णवः” । द्वेईषद्धवलस्य ॥ १३ ॥ कृष्णः । नीलः । अ
सितः । श्यामः । कालः । श्यामलः । मेचकः । “मेचकःकृष्णनीलःस्यादतसीपुष्पसंनिभइतिशब्दार्णवः” । सप्तकंनील्यादिगतवर्णस्य । पीतः । गौ
रः । हरिद्राभः । त्रयंपीतस्य । पालाशः । “पालाशोपि” । हरितः । हरित् । त्रयंशिरीषादिपत्रगतवर्णस्य । हरित्तांतः ॥ १४ ॥

कांडः १

२०

लोहितः । रोहितः । रक्तः । त्रयं रक्तस्य । यः कोकनदच्छविः रक्तोत्पलाभः स शोण इत्येकं ॥ योऽव्यक्तरागईषद्रक्तः सोऽरुणः । “अरुणः कृष्णलोहित इत्य
मरमाला” । एकं । यः श्वेतमिश्रो रक्तः स पाटल इत्येकं ॥ १५ ॥ श्यावः । कपिशः । द्वे धूसरा रुणवर्णस्य । कपिर्मर्कटः तद्वद्वर्णोऽस्य स्य कपिशः । धूम्रः ।
धूमलः । कृष्णलोहितः । त्रयं कृष्णमिश्रलोहितवर्णस्य । कडारः । कपिलः । पिंगः । पिशंगः । कद्रुः । पिंगलः । षट्पिंगलवर्णस्य । अयमत्यंतगौर
बालकस्य केशेषु प्रसिद्धः । पिंगागोरोचनापांडुरितिकात्यः । “शब्दार्णवे तु सितपीतहरिद्रक्तः कडारस्तृणवन्निवत् । अयं तद्रक्तपीतांगः कपिलो गोविभूष

लोहितो रोहितो रक्तः शोणः कोकनदच्छविः ॥ अव्यक्तरागस्त्वरुणः श्वेतरक्तस्तु पाटलः ॥ १५ ॥ श्यावः स्यात्कपि
शोधूम्रधूमलौ कृष्णलोहिते ॥ कडारः कपिलः पिंगपिशंगौ कद्रुपिंगलौ १६ ॥ चित्रं किर्मोरकल्माषशबलैताश्च कर्बु
रे ॥ गुणेशुक्लादयः पुंसि गुणिलिङ्गास्तु तद्वति ॥ १७ ॥ इति धीवर्गः ॥ णः ॥ हरितांशे धिकेऽसौ तु पिशंगः पद्मधूलिव
त् । पिशंगस्त्वसितावेशात्पिशोदीपशिखादिषु । पिंगलस्तु परच्छायः पिंगेशुक्लांगखंडवदित्युक्तं ॥ १६ ॥ चित्रं । किर्मोरः । “कर्मोरः” कल्माषः ।
शबलः । एतः । कर्बुरः । षट्कर्बुरस्य । विचित्रवर्णस्येत्यर्थः । शुक्लादयः गुणगुणमात्रे वर्तमानाः पुंसि । चित्रं तु रूपभेदान्नपुंसकं । यथास्य पटस्य शुक्लं
रूपं । तद्वति गुणवति वस्तुनि वर्तमाना गुणिलिङ्गाः अभिधेयलिङ्गाः । यथा शुक्लाशाटी । शुक्लः पटः । शुक्लं वस्त्रं । रोहितादीनां स्त्रीत्वेऽपि वर्णादनुदात्तात्तोप
धात्तो न इति ङीष्वा । तकारस्य नकारश्च । यथा श्येनी । श्येता । रोहिणी । रोहिता । लोहिनी । लोहितेत्यादि ॥ १७ ॥ इति धीवर्गः ॥ ॥ ६३ ॥

अ० को० टी०

२१

ब्राह्मी । भारती । भाषा । गीः । “ गिरापि । ब्राह्मणीवचनं वाचा जल्पितं गदितं गिरेति शब्दार्णवः । गीर्भणिति गिरेति त्रिकांडशेषः । तत्र गिरावाणीति पाठः । ” वाक् । वाणी । सरस्वती । व्याहारः । उक्तिः । लपितं । भाषितं । वचनं । वचः । त्रयोदशनामानिवचनस्य । तत्रापि सरस्वत्यन्तानिवचनाधिष्ठात्र्यादेवताया अपि । व्याहारादीनि त्वधिष्ठेयस्यैव । गीरेफांता ॥ १ ॥ अपभ्रष्टः शब्दः गावी गोणीत्यादि अपशब्दः सोऽपभ्रंश इत्युच्यते । एकं ।

ब्राह्मी तु भारती भाषा गीर्वाणा सरस्वती ॥ व्याहार उक्तिर्लपितं भाषितं वचनं वचः ॥ १ ॥ अपभ्रंशोऽपशब्दः स्याच्छास्त्रेशब्दस्तु वाचकः ॥ तिङ् सुबंतचयो वाक्यं क्रियावाकारकान्विता ॥ २ ॥

शास्त्रे व्याकरणादौ यो वाचकः स शब्द इत्युच्यते ॥ एकं । यथा ओतप्रोततंतूनां वाचकः पट इति । तिङ् सुबंतचयः तिङंत सुबंतपदसमूहो वाक्यं । तिङंतचयो यथा । पचति भवति पाको भवतीत्यर्थः । सुबंतचयो यथा । प्रकृतिसिद्धमिदं हि महात्मनां ॥ कारकान्विता कारकैः संबद्धा क्रियावाक्यमुच्यते यथा देवदत्तगामभिरक्षशुक्लदंडेन । अत्रान्वित आकांक्षायोग्यतासन्निधिवशाज्ज्ञेयं ॥ २ ॥

२१

श्रुतिः । वेदः । आम्नायः । त्रयी । चत्वारिवेदस्य । अत्रलिंगसंकरोनदोषायस्त्रीतिविशेषविधानात् । तद्विधिः वैदिको वि-
धिर्यागादिः धर्म इत्युच्यते । वेदमूलत्वात्स्मृत्युक्तोपिविधिर्धर्म एव । यदाह गौतमः । श्रुतिस्मृतिविहितो धर्म इति । केचित्तुलिंगसंकरो माभूदिति त्रयी
धर्म इति समस्तं पदमाहुः । “ विधानमृग्यजुःसाम्नां त्रयीधर्मं विदुर्बुधाः ” ॥ त्रयीशब्दे विशेषं दर्शयन्वेदभेदानभिधत्ते । ऋक् । साम । यजुः । इति त्र-

श्रुतिः स्त्रीवेद आम्नायस्त्रयीधर्मस्तुतद्विधिः ॥ स्त्रियामृक्सामयजुषी इति वेदास्त्रयस्त्रयी ॥ ३ ॥
शिक्षेत्यादिश्रुतेरंगमौकारप्रणवौसमौ ॥ इतिहासः पुरावृत्तमुदात्ताद्यास्त्रयः स्वराः ॥ ४ ॥

यो वेदामिलितास्त्रयीज्ञेया । तत्र ऋक्शब्दः स्त्रीलिंगः ॥ ३ ॥ शिक्षाकल्पो व्याकरणमित्यादिवेदस्यांगं ज्ञेयं । “ शिक्षाकल्पो व्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषां
गतिः ॥ छंदो विचितिरित्येष षडंगो वेद उच्यते । कल्पः कल्पसूत्रं ” । ओंकारः । प्रणवः । द्वे । इतिहासः । पुरावृत्तं । द्वे पूर्वचरितस्य महाभारतादेः । उदा-
त्तः । अनुदात्तः । स्वरितः । इति त्रयः स्वरा उच्यन्ते एकं ॥ “ उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च स्वरास्त्रयः ॥ चतुर्थः प्रचितो नोक्तो यतो सौल्लां दसः स्मृतः ” ॥ ४ ॥

अ० को० टी०

२२

आन्वीक्षिकीत्येकं तर्कविद्यायां गौतमादिप्रणीतायां । दंडनीतिरित्येकं अर्थशास्त्रे बृहस्पत्यादिप्रणीते । “अर्थस्य भूम्यादेः शास्त्रं” । आख्यायिका । उपलब्धार्था । द्वयं अनुभूतार्थप्रतिपादकस्य वा सवदन्तादेः । यत्संचलक्षणं तत्पुराणमुच्यते । “सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वंतराणि च ॥ वंश्यानुचरितं चैव पुराणं पंचलक्षणं” ॥ ५ ॥ प्रबंधस्य वाक्यविस्तरस्य याकल्पनारचनासाकथा । एकं नाटकं रामायणादेः । प्रवहिका । “प्रवलहिका ।” प्रहेलिका ।

कांडः १

आन्वीक्षिकीदंडनीतिस्तर्कविद्यार्थशास्त्रयोः ॥ आख्यायिकोपलब्धार्थापुराणपंचलक्षणं ॥ ५ ॥
प्रबंधकल्पनाकथाप्रवहिकाप्रहेलिका ॥ स्मृतिस्तु धर्मसंहितासमाहृतिस्तु संग्रहः ॥ ६ ॥

द्वयं यथापरैः संदिश्यते तादृशगुणाभिधानस्य । यथा । पानीयं पातुमिच्छामित्वत्तः कमललोचने ॥ यदि दास्यसि नेच्छामिनो दास्यसि पिबाम्यहमिति । “यदुक्तं । व्यक्तीकृत्यकमप्यर्थस्वरूपार्थस्य गोपना । यत्र बाह्यार्थसंबद्धं कथ्यते सा प्रहेलिकेति” । यामन्वादिभिः प्रणीता धर्मसंहिता । “धर्मबोधार्थं रचिता संहिता” । सा स्मृतिः । एकं । समाहृतिः । संग्रहः । “विस्तरेणोपदिष्टानामर्थानां सूत्रभाष्ययोः । निबन्धोयः समासेन संग्रहं तं विदुर्बुधाः” । द्वयं संग्रहग्रंथस्य ॥ ६ ॥

२२

यासमासार्थापूरणीयार्थासासमस्या । यथा । शतचंद्रनभस्थलं । तत्पूरणं यथा । दामोदरकराघातविह्वलीकृतचेतसा ॥ दृष्टं चाणूरमल्लेनेति ॥ “सम
स्यात्वसमासार्थेति पाठेतु अपरिपूर्णार्थेत्यर्थः । ” किंवदंती । “किंवदतिः” । जनश्रुतिः । द्वेचतुरक्षरेनामनीलोकप्रवादस्य । वार्ता । प्रवृत्तिः । वृत्तां
तः । उदंतः । चत्वारि यथास्थितलोकवृत्तकथनस्य । आह्वयः ॥ ७ ॥ आख्या । आह्वा । अभिधानं । नामधेयं । नाम । पङ्कनाम्नः । हूतिः । आ

समस्यातु समासार्था किंवदंती जनश्रुतिः ॥ वार्ता प्रवृत्तिर्वृत्तांत उदंतस्यादथाह्वयः ॥ ७ ॥ आख्याह्वे अभिधानं च
नामधेयं च नाम च ॥ हूतिराकारणाह्वानं संहूतिर्बहुभिः कृता ॥ ८ ॥ विवादो व्यवहारः स्यादुपन्यासस्तु वाङ्मुखं ॥
उपोद्वात उदाहारः शपनं शपथः पुमान् ॥ ९ ॥

कारणा । आह्वानं । त्रयं आह्वानस्य । यावद्बहुभिः कृता हूतिः सा संहू
तिः । एकं ॥ ८ ॥ विवादः । व्यवहारः । “विनानाऽर्थेऽवसंदेहे हरणं हार उच्यते ॥ नानासंदेहहरणाद्यवहारः प्रकीर्तित इति कात्यायनः” । द्वेऋणदा
नादिनिमित्तविविधवादस्य । उपन्यासः । वाङ्मुखं । द्वेवचनारंभस्य । उपोद्वातः उदाहारः । द्वेप्रकृतसिद्ध्यर्थचिंतनस्य । तदुक्तं ॥ चिंताप्रकृतसि
द्ध्यर्थमुपोद्वातं प्रचक्षत इति । “उपोद्वातादिद्वेवक्ष्यमाणोपयोग्यर्थवर्णनस्येति वा । ” शपनं । शपथः । द्वयं ॥ ९ ॥

अ० को० टी०

२३

प्रश्नः । अनुयोगः । पृच्छा । त्रयंप्रश्नस्य । प्रतिवाक्यं । उत्तरं । द्वेप्रतिवचनस्य । मिथ्याभियोगः । अभ्याख्यानं द्वे । “ शतमेधारयसीत्याद्यसत्याक्षे
पस्य ” । मिथ्याभिशंसनं ॥ १० ॥ अभिशापः । द्वेसुरापानादिमिथ्यापापोद्भावनस्य । अनुरागजः गुणानुरागोत्थः शब्दः प्रणादइत्युच्यते । एकं । यशः ।
कीर्तिः । समज्ञा “ समज्यासमाज्ञाचेतिपाठांतरं ” त्रयंकीर्तेः । स्तवः । स्तोत्रं । स्तुतिः । नुतिः । चत्वारिस्तुतेः ॥ ११ ॥ द्विवारं त्रिवारं चोक्तं आग्नेडि

प्रश्नानुयोगः पृच्छा च प्रतिवाक्योत्तरे समे ॥ मिथ्याभियोगोऽभ्याख्यानमथ मिथ्याभिशंसनं ॥ १० ॥ अभिशापः
प्रणादस्तुशब्दः स्यादनुरागजः ॥ यशः कीर्तिः समज्ञा च स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः ॥ ११ ॥ आग्नेडितं द्विस्त्रिरुक्तमुच्चैर्घु
ष्टंतुघोषणा ॥ काकुः स्त्रियां विकारो यः शोकभीत्यादिभिर्ध्वनेः ॥ १२ ॥ अवर्णाक्षेपनिर्वादपरीवादापवादवत् ॥ उ
पक्रोशोजुगुप्साचकुत्सानिंदाचगर्हणे ॥ १३ ॥

तमुच्यते । यथा । “ सर्पः सर्पइति । ” एकं । उच्चैर्घुष्टं । घोषणा ।
द्वेउच्चैर्घोषस्य । शोकभीतिकामादिभिर्ध्वनेर्योविकारः साकाकुः । एकं ॥ १२ ॥ अवर्णः । “ वर्णः प्रशंसातद्विरुद्धोऽवर्णः ” । आक्षेपः । निर्वादः । प
रीवादः । “ परिवादः ” । अपवादः । उपक्रोशः । जुगुप्सा । कुत्सा । निंदा । गर्हणं । दशनिंदायाः । अपवादवदितिवत्प्रत्ययेन अवर्णादीनामुपक्रो
शस्यचैकलिंगत्वं ज्ञापितं । उपक्रोशांता अवर्णादयः पुंसीति तात्पर्यं ॥ १३ ॥

कांडः १

२३

पारुष्यं । अतिवादः । द्वेनिष्ठुरभाषणस्य । अपकारगीः अपकारार्थकं भाषणं । “ चौरौ सित्वांघातयिष्यामीत्यादि ” तद्भर्त्सनमुच्यते । एकं । यः स निंदाः निंदायुक्त उपालंभस्तत्र परिभाषणमित्येकं । “ उपालंभो द्वेधा । गुणाविष्करणपूर्वको निंदापूर्वकश्च । आद्यो यथा । महाकुलीनस्य तव किमुचितमिदं । द्वितीयस्तु बन्धकीमुतस्य तवोचितमेवेदमिति । तत्र यो द्वितीयः स परिभाषणं ” ॥ १४ ॥ मैथुनं प्रति परस्त्रीपुरुषसंयोगेन निमित्तेन य आक्रोशस्त

पारुष्यमतिवादः स्याद्भर्त्सनं त्वपकारगीः ॥ यः स निंद उपालंभस्तत्र स्यात्परिभाषणं ॥ १४ ॥ तत्र त्वाक्षारणायः स्यादाक्रोशो मैथुनं प्रति ॥ स्यादाभाषणमालापः प्रलापोऽनर्थकं वचः ॥ १५ ॥ अनुलापो मुहुर्भाषा विलापः परिदेवनं ॥ विप्रलापो विरोधोक्तिः संलापो भाषणमिथः ॥ १६ ॥

त्र आक्षारणेत्येकं । “ आक्षारणमिति क्लीबमपि ” आभाषणं । आलापः । द्वे अन्योन्यसंबोधनपूर्वकभाषणस्य । यदनर्थकं वचः स प्रलाप इत्येकं ॥ १५ ॥ अनुलापः । मुहुर्भाषा । द्वे बहुशो भाषणस्य । विलापः । परिदेवनं । द्वे रोदनपूर्वकभाषणस्य । विप्रलापः । विरोधोक्तिः । द्वे अन्योन्यविरुद्धभाषणस्य । मिथः परस्परं उक्तिप्रत्युक्तियुक्तं यद्भाषणं संलापः “ आलापस्तु एकेनापि क्रियते ” १६ ॥

अ०को०टी०

२४

सुप्रलापः । सुवचनं । द्वे सुभाषितस्य । अपलापः । निहवः द्वे गोपनकारिवचनस्य । यथा तन्मिथ्येति प्रतिवादिनिनिहवः । “ चोद्यादित्रयमद्भुतप्र
श्रस्य शापादित्रयं शापवचनस्य । चाद्वितित्रयं प्रेम्णामिथ्याभाषणस्य । ” संदेशवाक् । वाचिकं । द्वे दूतादिमुखेन संदिश्यमानवचनस्य । उत्तरे अतः प
रं वक्ष्यमाणाः वाग्भेदाः । “ रुशत्यादयः सम्यगंतास्त्रिषु त्रिलिङ्गाः ॥ १७ ॥ यथारुशन्शब्दः । रुशद्वचनं । या अकल्याणीवाक् सारुशती । एकं तां

सुप्रलापः सुवचनमपलापस्तु निहवः ॥ “ चोद्यमाक्षेपाभियोगौ शापाक्रोशौ दुरेषणा ॥ अस्त्रीचाटुचटुश्लोघा प्रेम्णा
मिथ्याविकथनं ॥ १ ॥ ” संदेशवाग्वाचिकं स्याद्वाग्भेदास्तु त्रिषूत्तरे ॥ १७ ॥ रुशती वागकल्याणी स्यात्कल्यातु
शुभात्मिका ॥ अत्यर्थमधुरं सात्वं संगतं हृदयंगमं ॥ १८ ॥ निष्ठुरं परुषं ग्राम्यमश्लीलं मूढं तं प्रिये ॥ सत्येऽथ संकु
लक्लिष्टे परस्परपराहते ॥ १९ ॥

तं । या शुभात्मिका वाक् सा कल्या । “ काल्यापि ” । एकं तालव्यांतं । यदतिशयेन
मधुरं तत्सात्वं । एकं । संगतं । हृदयंगमं । द्वे संबद्धवचनस्य ॥ १८ ॥ निष्ठुरं । पुरुषं । द्वे कर्कशवचनस्य । ग्राम्यं । अश्लीलं । द्वे शिथिलवचसः
“ अश्रीकारकभंडादिवचस इत्यर्थः । ” यत्प्रियं सत्यं वचनं तत्र सूतमित्येकं । यत्परस्परेण पराहतं “ मातामेवं ध्येति वत् ” पूर्वापरविरुद्धं तत्र संकुलं
क्लिष्टमिति नामद्वयं । यथा । पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ॥ १९ ॥

कांडः १

२४

यत्तुलुप्तवर्णपदं असंपूर्णोच्चारितं वचस्तद्गुप्तमित्येकं । यत्त्वरितोदितं तन्निरस्तं । एकं । सनिष्ठीवं लालायुक्तं तदंबूकृतमुच्यते । “सनिष्ठैवमपि” । एकं । यदनर्थकं अर्थशून्यं तदबद्धं स्यात् । एकं । “अवध्यमपि । अवध्यमवधार्यस्यादनर्थकवचस्य पीतिदर्शनात् ।” ॥ २० ॥ अनक्षरं । “नप्रशस्ताक्षराणियस्मिन् अक्षराणामप्राशस्यंचार्थद्वारकंतच्चवचनानर्हं ।” अवाच्यं । द्वेवक्तुमनर्हस्यवचसः । मृषार्थकं अत्यन्ताभूतार्थकं तत् आहतं ज्ञेयं यथा । एष

लुप्तवर्णपदग्रस्तं निरस्तं त्वरितोदितं ॥ अंबूकृतं सनिष्ठीवमबद्धं स्यादनर्थकं ॥ २० ॥ अनक्षरमवाच्यं स्यादाहतं तु मृषार्थकं ॥ “सोल्लुठनं तु सौत्प्रासं भणितं रतिकूजितं ॥ श्राव्यं लघ्यं मनोहारिविस्पष्टं प्रकटोदितं ॥” १ ॥ अथ म्लिष्टमविस्पष्टं वितथं त्वनृतं वचः ॥ २१ ॥

वंध्यासुतोयातीति । एकं । “सोल्लुठनादिद्वेसोपहासवचनस्य । भणितादिद्वे रतिसमयकूजितस्य । श्राव्यादिपंचस्पष्टवचनस्य ।” म्लिष्टं । अविस्पष्टं । “अत्र म्लिष्टमित्योष्ठ्यादिपाठ एव दृश्यते । म्लिष्टं त्रिष्वव्यक्तवाचीति मेदिनी । द्वे अव्यक्तवचनस्य ।” यदनृतं वचः । यथा सत्यपि धनेनास्ति धनमिति । तद्वितथमित्युच्यते । एकं ॥ २१ ॥

अ० को० टी०

२५

सत्यं । तथ्यं । ऋतं । सम्यक् । चत्वारिसत्यस्य । सम्यक्चकारांतः । पूर्ववाग्भेदास्तु त्रिषूत्तरइति वचनवृत्तित्वेन सत्यादीनां त्रिलिङ्गत्वमुक्तं । यथा । सत्यःशब्दः । सत्यावाक् । सत्यंवचनमिति । इदानींवक्तृवृत्तित्वेन एषां त्रिलिङ्गत्वमाह । अमूनीति । तद्वतिसत्यवति त्रिषु । यथा सत्यास्त्री । सत्यःपुमान् । सत्यंकुलमिति । शब्दः । निनादः । निनदः । ध्वनिः । ध्वानः । रवः । स्वनः ॥ २२ ॥ स्वानः । निर्घोषः । निह्लादः । नादः । निस्वानः । निस्वनः ।

कांडः ३

सत्यंतथ्यमृतंसम्यगमूनि त्रिषु तद्वति ॥ शब्दे निनाद निनद ध्वनि ध्वान रवस्वनाः ॥ २२ ॥ स्वान निर्घोष निह्लाद नाद निस्वान निस्वनाः ॥ आरवाराव संराव विरावा अथ मर्मरः ॥ २३ ॥ वस्त्रपणानां भूषणानां तु शिञ्जितं ॥ निक्काणो निक्कणः क्काणः क्कणः क्कणनमित्यपि ॥ २४ ॥

आरवः । आरावः । संरावः । विरावः । सप्तदशशब्दमात्रस्य । वस्त्रपणानां स्वनि तेशब्दे मर्मर इत्येकं । “ मर्मरो वस्त्रभेदे च शुष्कपणध्वनौ तथा । पुंसि स्त्रियां पुनः प्रोक्ता मर्मरी पीतदारुणीति मेदिनी । ” ॥ २३ ॥ भूषणानां नूपुरादीनां स्वनि तेशिञ्जितमित्येकं । “ तालव्यादि ” निक्काणः । निक्कणः । क्काणः । क्कणः । क्कणनं । पंचवीणादिस्वनितस्य ॥ २४ ॥

२५

प्रादेरुपसर्गात्येप्रकाणःप्रकणइत्यादयस्तेवीणायाएवकणितेनान्यत्र । “ आदिशब्दादुपकणादयः ” । कोलाहलः । कलकलः । द्वेबहुभिःकृतस्यस्पष्ट
शब्दस्य । द्वेतिरश्वांपक्षिणारुतंशब्दः । वाशितं । एकं । तालव्यमध्योयं । प्रतिश्रुत् । प्रतिध्वानः । द्वेप्रतिशब्दस्य । गीतं । गानं । द्वेगायनस्य ॥ २५ ॥
इतिशब्दादिवर्गः ॥ ७ ॥ स्वरभेदानाह । निषादः । ऋषभः । गांधारः । षड्जः । मध्यमः । धैवतः । पंचमः । इत्यमीतंत्रीभ्यःकंठेभ्यश्चोत्थिताः

वीणायाःकणितेप्रादेःप्रकाणप्रकणादयः ॥ कोलाहलःकलकलस्तिरश्वांवाशितंरुतं ॥ स्त्रीप्रतिश्रुत्प्रतिध्वानेगीतं
गानमिमेषमे ॥ २५ ॥ इतिशब्दादिवर्गः ॥ ७ ॥ निषादर्षभगांधारषड्जमध्यमधैवताः ॥ पंचमश्चेत्यमीसप्त
तंत्रीकंठोत्थिताःस्वराः ॥ १ ॥ काकलीतुकलेसूक्ष्मेध्वनौतुमधुरास्फुटे ॥ कलमंद्रस्तुगंभीरेतारोत्युच्चैस्त्रयस्त्रिषु ॥ २ ॥

सप्तस्वराज्ञेयाः । एकैकं । तत्रनिषादंनर्दंतिगजाः । ऋषभंगावः । गांधारंअजादयः । षड्जमयूराः । मध्यमंक्रौंचाः । धैवतमश्वाः । पंचमंकोकिलाः ॥ १ ॥
सूक्ष्मेकलेकाकलीत्येकंस्त्रीलिङ्गं । “ काकलिरपि ” । कलेरिन् । साधूदितंकाकलिभिःकुलीनैरितिप्रयोगः । मधुरःश्रुतिसुखःसचासौअस्फुटोऽव्यक्ता
क्षरःएतादृशेध्वनौकलइत्येकं । गंभीरिध्वनौमंद्रइत्येकं । अत्युच्चैर्ध्वनौतारइत्येकं । त्रयः कलमंद्रतारास्त्रिषु ॥ २ ॥

अ० को० टी०

२६

यः समन्वितलयः सम्यगन्वितोऽनुगतोलयोगीतादिसाम्यं यत्र स एकताल उच्यते । “एकः समस्तालोमानमस्येत्येकतालः ।” एकं । वीणा । वल्लुकी । विपंची । त्रयं वीणायाः । सा वीणा तु सप्तभिस्तंत्रीभिरुपलक्षिता । परिवादिनी । परिवदत्यवश्यं ॥ ३ ॥ यद्वीणादिकं वाद्यं तत्तत्तमुच्यते । आदिना सौरंध्रीरावणहस्त किन्नर्यादि । यन्मुरजादिकं मृदंगादिकं आदिना पटहादितदानद्धमुच्यते । वंशादिकं । “वंशीवेणुस्तेन वंश्यादिकमित्येव ।” आदिना शंखादि तत्सुपिरं ज्ञेयं । “सुपिरशब्दोदंत्यादिः । प्राचीनास्तुतालव्यादिरपीत्याहुः ।” यत्कांस्यमयतालादिकं आदिना घंटाझल्लुर्यादितद्वनं ज्ञेयं । एकैकं ॥ ४ ॥ इदं ततादिकं

“नृणामुरसि मध्यस्थोद्वाविंशतिविधो ध्वनिः ॥ समंद्रः कंठमध्यस्थस्तारः शिरसि गीयते ॥ १ ॥” समन्वितलयस्ये कतालो वीणा तु वल्लुकी ॥ विपंची सा तु तंत्रीभिः सप्तभिः परिवादिनी ॥ ३ ॥ ततं वीणादिकं वाद्यमानदं मुरजादिकं ॥ वंशादिकं तु सुपिरं कांस्यतालादिकं घनं ॥ ४ ॥ चतुर्विधमिदं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकं ॥ मृदंगा मुरजाभेदास्त्वंक्यालिं ग्योर्ध्वकास्त्रयः ॥ ५ ॥ चतुर्विधं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकं । वादित्रं आतोद्यं च नामयस्यतत् । यदाह भरतः । ततंचैवावनद्वंचघनं सुपिरमेव च

चतुर्विधं तु विज्ञेयमातोद्यं लक्षणान्वितमिति । मृदंगाः । मुरजाः । “मुरात्वेष्टनाज्जाताः ।” द्वेमृदंगस्य । बहुविधत्वाद्बहुवचनं । अंक्यः । आलिग्यः । ऊर्ध्वकः । “निर्वकारमपि ।” एते त्रयः मृदंगस्य भेदाः । अंक एव निधाय वादनादंक्यः । आलिग्यवादनादालिग्यः । ऊर्ध्वीकृतेन मुखेन वादनादूर्ध्वकः । किंच हरीतक्याकृतिस्त्वंक्यो यवमध्यस्तथोर्ध्वकः । आलिग्यश्चैव गोपुच्छसमानः परिकीर्तित इति ॥ ५ ॥

२६

यशसेयआदौपटहोवाद्यतेसयशःपटहः । सएवढक्केत्युच्यते । द्वेढक्कायाः । भेरी । “ भेरिः ” दुंदुभिः । द्वेदुंदुभेः । “ भेर्यामानकदुंदुभीत्यपिपाठः । ” आनकः । पटहः । द्वेपटहस्य । “ अस्त्रीतिपूर्वान्वयि । पटहोनासमारंभेआनकेपुनपुंसकमितिमेदिनी । ” वीणादिवाद्यतेयेनतद्वनुराकृतिकाष्ठकोणउच्यते ॥ ६ ॥ वीणायादंडःप्रवालः । एकं । कुकुभः । प्रसेवकः । द्वेवीणादंडादधोदारुमयंभांडंशब्दगांभीर्यार्थंयच्चर्मणाच्छाद्यतेतस्य । “ वीणाप्रांतस्थवक्रकाष्ठविशेषस्येत्यन्ये । ” अस्यावीणायाःकायःतंत्रीरहितोदंडादिसमुदायःकोलंबकइत्युच्यते । एकं । यत्रवीणाप्रतितंत्र्योनिवध्यंतेतत्निबंधनंउपनाहइ

स्याद्यशःपटहोढक्काभेरीस्त्रीदुंदुभिःपुमान् ॥ आनकःपटहोऽस्त्रीस्यात्कोणोवीणादिवादनं ॥ ६ ॥ वीणादंडःप्रवालः
स्यात्कुभस्तुप्रसेवकः ॥ कोलंबकस्तुकायोस्याउपनाहोनिबंधनं ॥ ७ ॥ वाद्यप्रभेदाडमरुमडुडिडिमझझराः ॥
मर्दलःपणवोऽन्येचनर्तकीलासिकेसमे ॥ ८ ॥

त्युच्यते । एकं ॥ ७ ॥ डमरुप्रभृतयोवाद्यविशेषाज्ञेयाः । तत्रडमरुः
कापालिकादीनांवाद्यं । सएवविपुलोमडुः । डिडिमः । दंवडीइतिप्रसिद्धः । झझरः । झांगडइतिप्रसिद्धः । मर्दलोमृदंगसदृशोवाद्यभेदः । पणवोप्येकः ।
अन्येचडुडुकगोमुखादयःसंति । नर्तकी । लासिका । “ वाच्यलिंगत्वात्नर्तकोलासकः । समावितिपुंस्त्वनिर्देशोर्कतव्येस्त्रीलिंगनिर्देशोऽङ्गीप्तापोर्विवे
कार्थः ” द्वेनर्तक्याः ॥ ८ ॥

अ० को० टी०

२७

यद्विलंबितं नृत्यादिकं तत्तत्त्वमित्युच्यते । एकं । यद्भुतं शीघ्रं नृत्यादिकं तत् ओघ इत्युच्यते । एकं । यन्मध्यं न विलंबितं नापि भुतं तद्वनमित्युच्यते । एकं । कालक्रिययोर्मार्गानि नियमहेतुस्ताल इत्युच्यते । एकं । गीतवाद्यपादादिन्यासानां क्रियाकालयोः साम्यं लय इत्युच्यते । एकं ॥ ९ ॥ तांडवं । नटनं । नाट्यं । लास्यं नृत्यं । “नृत्तं ।” नर्तनं । षट्कृत्यस्य । तत्र तांडवं क्लीबपुंसोः । नृत्यगीतवाद्यमितीदं त्रयं मिलित्वा तौर्यत्रिकमिति चोच्यते । “तूर्यं मुरजादितत्र भवं तौर्यं तौर्योपलक्षितं त्रिकमिति विग्रहः ।” द्वे ॥ १० ॥ यः स्त्रीवेषधारी नर्तकः पुरुषः तत्र । भ्रुकुंसः । भ्रुकुंसः । भ्रुकुंसः । इति त्रयमित्यर्थः । नाट्योक्तौ नाट्यप्रकर

विलंबितं भुतं मध्यंतत्त्वमोघो घनं क्रमात् ॥ तालः कालक्रियामानं लयः साम्यमथास्त्रियां ॥ ९ ॥ तांडवं नटनं नाट्यं लास्यं नृत्यं च नर्तने ॥ तौर्यत्रिकं नृत्यगीतवाद्यनाट्यमिदं त्रयं ॥ १० ॥ भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसश्चेति नर्तकः ॥ स्त्रीवेषधारी पुरुषो नाट्योक्तौ गणिकाञ्जुका ॥ ११ ॥ भगिनीपतिरावुत्तोभावो विद्वानथावुकः ॥ जनको युवराजस्तु कुमारो भर्तृदारकः ॥ १२ ॥

णे अधिकारोऽयं । “प्रागंगहारात् ।” अञ्जुकादिसंज्ञायाः नाट्यादन्यत्र प्रयोगो नास्तीत्यर्थः । यागणिकासा अञ्जुका । एकं ॥ ११ ॥ भगिन्याः पतिः आवुत्त इत्युच्यते । “आवुत्तोऽपि” एकं । यो विद्वान्सभाव इत्युच्यते । भावयतीति भाव इति योगव्युत्पत्त्या नाट्यादन्यत्राप्येतादृशानां प्रयोगेन दोषः । एकं । जनकस्तु आवुक इत्युच्यते । एकं । युवराजस्तु । कुमारः । भर्तृदारकः । द्वयं ॥ १२ ॥

कांडः १

२७

राजा । भट्टारकः । देवः । द्वयंराज्ञः । तस्यराज्ञःसुताभर्तृदारिका । एकं । कृतोऽभिषेकोयस्यास्तस्यांराज्ञादेवीत्येकं । इतरासुराज्ञीषुभट्टिनीत्येकं । “अत्र विशेषःशब्दार्णवे । गणिकानुचरैरज्जुकेतिनाम्नानृपेणसा । युवराजस्तुसर्वेणकुमारोभर्तृदारकः । भट्टारकोवादेवोवावाच्योभृत्यजनेनसः । ब्राह्मणेनतु नाम्नैवराजन्नित्यृषिभिःसच । वयस्यराजन्नितिवाविदूषकइमंवदेत् ॥ अभिषिक्तातुराज्ञासौदेवीत्यन्यातुभोगिनी । भट्टिनीत्यपरैरन्यानीचैर्गोस्वामिनी

राजाभट्टारकोदेवस्तत्सुताभर्तृदारिका ॥ देवीकृताभिषेकायामितरासुतुभट्टिनी ॥ १३ ॥ अब्रह्मण्य
मवध्योक्तौराजशालस्तुराष्ट्रियः ॥ अंबामाताथवालास्याद्वासूरार्यस्तुमारिषः ॥ १४ ॥

तिसेति ॥ ” १३ ॥ अवध्यस्यवधानर्हस्यब्राह्मणादेरुक्तौदोषोक्तिकरणेअब्रह्मण्यमित्येकं । राज्ञःशालःराष्ट्रियउच्यते । एकं । अंबा । माता । द्वे । बाला । वासूरितिद्वेकुमार्याः । आर्यः । “कर्तव्यमाचरन्काममकर्तव्यमनाचरन् । तिष्ठतिप्राकृताचारोयःसआर्यइतिस्मृतइतिवसिष्ठः । ” मारिषः । “मार्षकः । आर्यमारिषमार्षकावितिशब्दार्णवः । ” द्वेआर्यस्य ॥ १४ ॥

अ०को०टी०

२८

याज्येष्ठाभगिनीसाअत्तिका । अत्तामातासेव “अंतिका । अत्तिकाचांतिकातथेतिद्विरूपकोशः । ” एकं । निष्ठा । निर्वहणं । द्वे “मुखप्रतिमुखग
भविमर्शनिर्वहणाख्याः पंचनाटकेसंधयः तत्रपंचमस्यसंधेः ” । प्रस्तुतकथासमाप्तेरित्यन्ये । “निर्वहणंतुस्त्रीसंहारश्चसमापनइतिशब्दार्णवः । समेइति
समानार्थेननुसमानलिङ्गेशब्दार्णवेलिङ्गभेददर्शनात् । ” नीचांप्रत्याह्वानेहंडेइत्येकं । चेटींप्रतिआह्वानेहंजेइत्येकं । सर्वांप्रत्याह्वानेहला । “हल
धातोर्बाहुलकादाप्रत्ययः । हलाशब्दटावन्तोपिसर्वापर्यायः । तत्रपचाद्यच् । बालावासूःसर्वाहलेतित्रिकांडेवोपालितात् । ” अमूनित्रीण्यव्यया

कांडः १

अत्तिकाभगिनीज्येष्ठानिष्ठानिर्वहणेसमे ॥ हंडेहंजेहलाह्वानेनीचांचेटींसर्वांप्रति ॥ १५ ॥

अंगहारोऽंगविक्षेपोव्यंजकाभिनयौसमौ ॥ निर्वृत्तेत्वंगसत्वाभ्यांद्वित्रिष्वांगिकसात्विके ॥ १६ ॥

नि ॥ १५ ॥ “अंगस्यस्थानात्स्थानांतरेनयनं । ” अंगहारः । “अंगुल्यादिविन्यासः ” । अंगविक्षेपः । द्वेनृत्यविशेषस्य । व्यंजकः । अभिनयः ।
द्वेहस्तादिभिर्मनोगतार्थप्रकाशनस्य । अंगेननिर्वृत्तेनिष्पन्नेकर्मणिआंगिकं । “भ्रूविक्षेपादि । ” सत्वेनअंतःकरणेननिर्वृत्तेसात्विकं । “तद्यथा ।
स्तंभःस्वेदोथरोमांचःस्वरभंगोऽथवेपथुः । वैवर्ण्यमश्रुप्रलयइत्यष्टौसात्विकागुणाः । ” इमेद्वेअपित्रिषु ॥ १६ ॥

२८

नाटके हिरसाः अष्टावेवोक्तास्तानाह । शृंगारः । वीरः । करुणः । अद्भुतः । हास्यः । भयानकः । बीभत्सः । रौद्रः । एतेष्टौरसाज्ञेयाः । “ चशब्दाच्छांतो
पि नवमः । वात्सल्यं दशमः । ” शृंगारः । शुचिः । उज्ज्वलः । त्रयं शृंगारस्य ॥ १७ ॥ उत्साहवर्द्धनः । वीरः । द्वे वीरस्य । कारुण्यं । करुणा । घृणा । क
पा । दया । अनुकंपा । अनुक्रोशः । सप्तकं करुणस्य । हसः ॥ १८ ॥ हासः । हास्यं । त्रयं हासस्य । बीभत्सं । विकृतं । “ वैकृतोपि । विकृतो वैकृतोऽप्याग्रहाय

शृंगारवीरकरुणाद्भुतहास्यभयानकाः ॥ बीभत्सरौद्रौ चरसाः शृंगारः शुचिरुज्ज्वलः ॥ १७ ॥ उत्साहवर्द्धनो वीरः का
रुण्यं करुणा घृणा ॥ कृपा दया अनुकंपा स्यादनुक्रोशोऽप्यथो हसः ॥ १८ ॥ हासो हास्यं च बीभत्सं विकृतं त्रिष्विदं द्वयं ॥
विस्मयोद्भुतमाश्चर्यं चित्रमप्यथ भैरवं ॥ १९ ॥ दारुणं भीषणं भीष्मं घोरं भीमं भयानकं ॥ भयंकरं प्रतिभयं रौद्रं तू
ग्रममीति त्रिषु ॥ २० ॥

ण्यामग्रहायणमिति शब्दार्णवः । ” द्वे बीभत्सस्य । इदं द्वयं रसेषु सि तद्वति त्रिषु । विस्मयः । अद्भुतं ।
आश्चर्यं । चित्रं । चत्वारि अद्भुतस्य । भैरवं ॥ १९ ॥ दारुणं । भीषणं । भीष्मं । घोरं । भीमं । भयानकं । भयंकरं । प्रतिभयं । नवकं भयानकस्य । रौ
द्रं । उग्रं । द्वे रौद्रस्य । अमी अद्भुतादय उग्रांताश्चतुर्दशशब्दार्सेषु सि । शृंगारवीरेत्यादिश्लोकेषु स्वदर्शनात् । अभिन्नलिङ्गानामेव द्वंद्वप्रतिज्ञानात् । तद्व
तितु त्रिषु । वाच्यलिङ्गाः ॥ २० ॥

अ. को. टी.

२९

रसानुक्तातदनुगुणत्वेनोच्चावचान्भावानभिधत्ते । दरः । त्रासः । भीतिः । भीः । साध्यसं । भयं । “ भिया । स्यादत्तनन्तीयाचगर्हाचायभयंभियेतिशब्दा
र्णवः । ” पदंभयस्य । मानसः मनः संबंधिविकारः भाव उच्यते । एकं । “ भावयतिकरोतिरसानितिभावः । ” योभावबोधकः चित्तविकारस्यप्रकाश
कः कटाक्षादिः सोऽनुभावइत्युच्यते । एकं ॥ २१ ॥ गर्वः । अभिमानः । अहंकारः । त्रयंग्रस्य । “ अहमितिकरणमहंकारः । ” चित्तस्यसमुन्नतिः प
रस्मादुत्कर्षचित्तनेनौन्नत्यं मान उच्यते । “ एकं । गर्वादयः पंचापिपर्यायाइतितुयुक्तं । दर्पादिषट्कमदस्य ” अनादरः । परिभवः । परीभावः । तिरस्कि

चतुर्दशदरसासौभीतिभीः साध्यसंभयं ॥ विकारोमानसोभावोऽनुभावोभावबोधकः ॥ २१ ॥ गर्वोऽभिमानोऽहंका
रोमानश्चित्तसमुन्नतिः ॥ “ दर्पोविलेपोऽवष्टंभश्चित्तोद्रेकः स्मयोमदः ॥ ” अनादरः परिभवः परीभावस्तिरस्क्रिया
॥ २२ ॥ रीढावमाननावज्ञावहेलनमसूक्षणं ॥ मंदाक्षंहीस्रपाव्रीडालज्जासापत्रपाऽन्यतः ॥ २३ ॥

या ॥ २२ ॥ रीढा । अवमानना । अवज्ञा । अवहेलनं । असूक्षणं । नवकमनादरस्य ॥ मंदाक्षं । ज्हीः । त्रपा । व्रीडा । लज्जा । पंचलज्जायाः ।
घञिव्रीडोपि । गंडूषगर्ज्यभुजजागरहारकीलज्वालाझटारभसवर्तकगर्द्धशृंगाः । व्रीडादयश्चवरटश्चवराटकश्चउत्कंठबाणकरकाश्चसमामयाश्चेतिस्त्री
पुल्लिङ्गकथनेरभसः । सालज्जाऽन्यतः परस्मात्चेदपत्रपा । एकं ॥ २३ ॥

क्षांतिः । तितिक्षा द्वेपराभ्युदयसहनस्य । परस्यविषयेपरकीयधनेस्पृहाऽभिध्या । “परस्यविषयस्पृहेत्यपिपाठः । तत्रपरस्यविषयविषयिणीच्छेत्यर्थः” । एकं । अभिचारेणध्यानंअभिध्या । अक्षांतिः । ईर्ष्या । द्वेपराभ्युदयासहनस्य । गुणेष्वपिदोषारोपःअसूया । एकं ॥ २४ ॥ वैरं । विरोधः । विद्वेषः । त्रयंवैरस्य । मन्युः । शोकः । शुक् । त्रयंशोकस्य । शुक्चांता । पश्चात्तापः । अनुतापः । विप्रतीसारः । त्रयंपश्चात्तापस्य ॥ २५ ॥

क्षांतिस्तितिक्षाभिध्यातुपरस्यविषयैस्पृहा ॥ अक्षांतिरीर्ष्याऽसूयातुदोषारोपोगुणेष्वपि ॥ २४ ॥ वैरंविरोधोविद्वेषो
मन्युशोकौतुशुक्स्त्रियां ॥ पश्चात्तापोनुतापश्चविप्रतीसारइत्यपि ॥ २५ ॥ कोपक्रोधामर्षरोषप्रतिघारुद्रक्रुधौस्त्रि
यौ ॥ शुचौतुचरितेशीलमुन्मादश्चित्तविभ्रमः ॥ २६ ॥ प्रेमानाप्रियताहार्दप्रेमस्नेहोऽथदोहदं ॥ इच्छाकांक्षास्पृहे
हातृढांछालिप्सामनोरथः ॥ २७ ॥

कोपः । क्रोधः । अमर्षः । रोषः । प्रतिघः । रुद्र । क्रुध् । सप्तकंक्रोधस्य ।
तत्ररुद्रांता । स्त्रियौस्त्रीलिङ्गे । “रुद्रक्रुधौटावन्तावपि । क्रोधोभामःक्रुधारुषेतिशब्दार्णवः ॥” शुचौशुद्धेचरितेआचरणेशीलं । एकं । उन्मादः । चि
त्तविभ्रमः । द्वेचेतसोऽनवस्थितेः ॥ २६ ॥ प्रेमा । प्रियता । हार्दं । प्रेम । स्नेहः । पंचप्रेम्णः । तत्रप्रेमाना पुमान्स्नेहश्च । लिङ्गस्योक्तत्वात्संकरोदो
षाय । प्रेमकृत्वे । दोहदं । इच्छा । कांक्षा । स्पृहा । ईहा । तृट् । वांछा । लिप्सा । मनोरथः ॥ २७ ॥

अ०को०टी०

३०

कांडः १

कामः । अभिलाषः । तर्षः । द्वादशसृहायाः । तत्र दोहदंगभिणीच्छायामिच्छामात्रेपिदोहदं । तृत्पांता । सतर्षोमहांश्चेल्लालसा । द्वयोःस्त्रीपुंसयोः । उ
 पाधिः धर्मचिंता द्वेधर्मचितनस्य । तत्रोपाधिःपुंसि । आधिः । मानसीव्यथा । द्वेमनःपीडायाः । आधिरुच्यतेपुंसि ॥ २८ ॥ चिंता । स्मृतिः । आध्यानं ।
 त्रयंस्मरणस्य । उत्कंठा । उत्कलिका । द्वेउत्कंठायाः । “ चिंतातुस्मृतिराध्यानंस्मरणंस्मृहेपुनः ॥ उत्कंठोत्कलिकेतस्मिन्नभिव्यातूभयोरपीतिशब्दार्ण
 कामोऽभिलाषस्तर्षश्चसोऽत्यर्थलालसाद्वयोः ॥ उपाधिर्नाधर्मचिंतापुंस्याधिर्मानसीव्यथा ॥ २८ ॥ स्याच्चिंतास्मृति
 राध्यानमुत्कंठोत्कलिकेतस्मे ॥ उत्साहोध्यवसायःस्यात्सर्वीर्यमतिशक्तिभाक् ॥ २९ ॥ कपटोऽस्त्रीव्याजदंभोपधय
 श्छुद्भकैतवे ॥ कुसृतिर्निरुतिःशाठ्यं प्रमादो नवधानता ॥ ३० ॥ कौतूहलं कौतुकं च कुतूहलं ॥ स्त्रीणां विलास
 विबोकविभ्रमाललितंतथा ॥ ३१ ॥

वः । ” उत्साहः । अध्यवसायः । द्वेउत्साहस्य । येनकृत्वाअसाध्यसाधनेप्युद्यतोभवति ।
 सउत्साहोऽतिशक्तिभाक्सातिशक्तिश्चेद्वीर्यमुच्यते । “ अतिशयशक्तिवीर्याइतित्वमरमालायांस्त्रीत्वं ” । एकं ॥ २९ ॥ कपटः । व्याजः । दंभः ।
 उपाधिः । छद्म । कैतवं । कुसृतिः । निरुतिः । शाठ्यं । नवशाठ्यस्य । “ शठकैतवे । कपटःपुनपुंसकयोः । ” प्रमादः । अनवधानता । द्वेकर्तव्या
 नवधानस्य ॥ ३० ॥ कौतूहलं । कौतुकं । कुतुकं । कुतूहलं । चत्वारिकौतुकस्य । विलासः । विबोकः । विभ्रमः । ललितं ॥ ३१ ॥

३०

हेला । लीला । अमीस्त्रीणांशृंगारभावजाः । शृंगाररससमुद्भूताः क्रियाश्वेष्टाः षडमीहावा उच्यन्ते । एकैकं । तत्ररामानयनवदनभूषभृतीनां यः कश्चिदुत्पद्यते विशेषः स विलासः । गर्वाभिमानसंभूतो विकारोऽनादरात्मको विबोहः । वाग्वस्त्रभूषणादीनां स्थानविपर्ययो विभ्रमः सकलांगसमीचीनविन्यासोललितं । अवगणनापूर्वकमभिनयप्रदर्शनं हेला । प्रियभूषणवचनाद्यनुकृतिर्लीला । “तत्ररामादिलीलांतस्य मूलं त्वेवं । विलासोऽग्रे विशेषो यः प्रियाप्तावासनादिषु । विबोहोऽभिमतप्राप्तावपि गर्वादनादरः । चित्तवृत्त्यनवस्थानं शृंगाराद्विभ्रमो मतः । अनाचार्योपदिष्टस्याल्ललितं रतिचेष्टितं ॥ स्याद्भावसूचको हावो हेला स्यैवानुभावनं ॥ प्रौढेच्छासुरतेहेलेति वा ॥ प्रियस्यानुकृतिर्लीला श्लिष्टावाग्बेषचेष्टितैः ॥ इति शब्दाद्यकारार्थादन्येपि ज्ञे

हेलालीलेत्यमीहावाः क्रियाः शृंगारभावजाः ॥ द्रवकेलिपरीहासाः क्रीडालीलाचनर्मच ॥ ३२ ॥

याः । लीला विलासो विच्छित्तिर्विभ्रमः किल किञ्चित् ॥ मोहायितं कुद्वमितं विबोहो ललितं तथा ॥ विहृतं चेति मंतव्या दशस्त्रीणां स्वभावजा इति नाटक रत्नकोशः ॥ विच्छित्तिः । मंडनानादन्यासो विच्छित्तीरूपदर्पतः ॥ किल किञ्चित् । हर्षादुदितगीतादिव्यामिश्रं किल किञ्चित् ॥ मोहायितं । मोहायितं प्रियं स्मृत्वा सांगभंगं विजृम्भणं ॥ कुद्वमितं । दुःखोपचारः सौख्येपि हर्षाकुद्वमितं मतं । विहृतं । वक्तव्याभाषणव्याजाद्विहृतं दर्शितं गितं ।” द्रवः । केलिः । परीहासः । “परिहासः” क्रीडा । लीला । “लीलेत्यत्र खेलेतिकेचित् ।” नर्म । षड्क्रीडामात्रस्य । केलिः पुंसि । भिन्नलिंगानां द्वंद्वभावात् ॥ ३२ ॥

अ०को०टी०

३१

अभीक्षितार्थसिद्ध्यर्थमर्थोतरानुष्ठानंव्याजः । तत्रव्याजः अपदेशः लक्ष्यमिति त्रयं स्वहृत्पाच्छादनस्य । “लक्ष्यमपि । व्याख्यायांचननालक्षंकी
बव्याजशरव्ययोरिति मूर्द्धन्यान्तेरभसः ।” क्रीडा । खेला । कूर्दनं । त्रयं बाललीलायाः । घर्मः । निदाघः । स्वेदः । त्रयं स्वेदस्य । प्रलयः । नष्टचेष्टता ।
द्वेपरिस्पंदनाशस्य ॥ ३३ ॥ अवहित्या । आकारगुप्तिः । द्वे “शोकादिजनितमुखग्लान्यादेः ।” आकारगोपनस्य । संवेगः । संभ्रमः । द्वेहर्षादि
नाकर्मसुत्वरणस्य । सोत्प्रासः । साभिप्रायोहासः । “उत्प्रासेनाधिक्येनक्षपणेनवासहितइतिवा ।” आच्छुरितकमुच्यते । एकं । “परमस्यामर्षजन

व्याजोपदेशोलक्ष्यंचक्रीडाखेलाचकूर्दनं ॥ घर्मोनिदाघःस्वेदःस्यात्प्रलयोनष्टचेष्टता ॥ ३३ ॥ अवहित्याकारगु
प्तिःसमौसंवेगसंभ्रमौ ॥ स्यादाच्छुरितकंहासःसोत्प्रासःसमनाक्स्मितं ॥ ३४ ॥ मध्यमःस्याद्विहसितंरोमांचो
रोमहर्षणं ॥ क्रंदितंरुदितंकुष्टंजृम्भस्तुत्रिषुजृम्भणं ॥ ३५ ॥

कसशब्दहासस्य । ” सहासोमनाकूर्दपत्चेस्मितमुच्यते ।

“ईषद्विकसितैर्दतैःकटाक्षैःसौष्ठवान्वितं । अवेक्षितद्विजद्वारमुत्तमानांस्मितंभवेत् ।” ॥ ३४ ॥ सहासोमध्यमश्चेदनल्पाधिकस्तर्हि विहसितंस्यात् ।
“आकुंचितकपोलाक्षंसत्वननिःस्वनंतथा ॥ प्रस्तावोत्थंसानुरागमाद्बुविहसितंबुधाः ।” एकं । रोमांचः । रोमहर्षणं । “पुलककंठकरोमविक्रियारोमो
द्रमाश्चात्रैव ।” द्वेरोमोद्रमस्य । क्रंदितं । रुदितं । कुष्टं । त्रीणिरुदितस्य । जृम्भः । जृम्भणं । द्वेजृम्भिकायाः । “जांभईइतिख्यातायाः ।” तत्रजृम्भस्त्रिषु ॥ ३५ ॥

कांडः १

३१

विप्रलंभः । विसंवादः । द्वेवचनायुक्तभाषणस्य । “अंगीकृतासंपादनस्येतिवा ।” रिंगणं । “रिखणं ।” स्खलनं । द्वेस्वधर्मादेश्वलनस्य । “बालानां हस्तपादगमनस्येत्यन्ये ” निद्रा । शयनं । स्वापः । स्वप्नः । संवेशः । पंचकंनिद्रायाः ॥ ३६ ॥ तंद्री । “तंद्रिः । तंद्रा ।” प्रमीला । द्वेनिद्राया आदौ अंते च यदालस्यंतस्य । “अत्यंतश्रमादिना सर्वेन्द्रियासामर्थ्यस्येतिवा ।” भ्रुकुटिः । भ्रुकुटिः । भ्रूकुटिः । “पृषोदरादित्वादकारेभ्रूकुटीत्यपि ।”

विप्रलंभो विसंवादो रिंगणं स्खलनं समे ॥ स्यान्निद्राशयनं स्वापः स्वप्नः संवेश इत्यपि ॥ ३६ ॥ तंद्री प्रमीला भ्रूकुटि भ्रूकुटि भ्रूकुटिः स्त्रियां ॥ अदृष्टिः स्यादसौम्येऽक्षिणसंसिद्धिप्रकृतौ त्विमे ॥ ३७ ॥ स्वरूपं च स्वभावश्च निसर्गश्चाथवे पथुः ॥ कंपोऽथ क्षण उद्धर्षो मह उद्धव उत्सवः ॥ ३८ ॥ इति नाट्यवर्गः ॥ अधोभुवनपातालं बलिसद्वरसातलं ॥ नागलोकोऽथ कुहरं सुषिरं विवरं विलं ॥ १ ॥

त्रयं क्रोधादिजनितभ्रूवक्रतायाः । भ्रुकुं सवत्रैरूप्यं । असौम्येऽक्षिणसरोषे च क्षुषि अदृष्टिरित्येकं । “असौम्ये असुंदरे वा । विरुद्धादृष्टिरदृष्टिः । कूरदृष्टिरित्यर्थः ।” संसिद्धिः । प्रकृतिः ॥ ३७ ॥ स्वरूपं । स्वभावः । निसर्गः । पंचस्वभावस्य । “इमे इति द्वयोः स्त्रीत्वबोधनार्थमुक्तं । द्वे कंपस्य । क्षणः । उद्धर्षः । महः । उद्धवः । उत्सवः । पंच उत्सवस्य । महोऽदंतः ॥ ३८ ॥ इति नाट्यवर्गः ॥ ७ ॥ अधोभुवनं । पातालं । बलिसद्वरसातलं । नागलोकः । पंचपातालस्य । कुहरं । सुषिरं । “तालव्यादिरपि” विवरं । विलं ॥ १ ॥

अ०को०टी०

३२

कांडः १

छिद्रं । निर्व्यथनं । रोकं । रंध्रं । श्वभ्रं । “तालव्यादि” । वपा । सुषिः । “शुषिः” एकादशछिद्रमात्रस्य । सुषिः स्त्री । भुवियत् श्वभ्रं तत्रगर्तोऽवटइतिद्वयं । “गर्तोवटेकुकुंदरेइतिहैमः । गर्तेत्यपि । शठकसरगर्तशुंगाइतिस्त्रीपुंसप्रकरणेरभसात् । अवटिरितीदंतोपि ” । सुषिरमित्येकं सरंध्रेरंध्रयुक्तेवस्तुनि ” । शुषिरमपि ” तन्निषुवाच्यलिंगं ॥ २ ॥ अंधकारः । ध्वांतं । तमिस्रं । तिमिरं । तमः । पंचकमंधकारस्य । तत्रांधकारः स्त्रीवपुंसोः । गाढेध्वांतेसातिशयेतमसिअंधतमसमित्येकं । क्षीणेध्वांतेऽवतमसमित्येकं ॥ ३ ॥ विष्वक्तमः सर्वव्यापिध्वांतंसंतमसमुच्यते । एकं । नागाः काद्रवेयाः । द्वेनागानां । तदीश्वरः नागानामीछिद्रं निर्व्यथनं रोकं रंध्रं श्वभ्रं वपा सुषिः ॥ गर्तावटौ भुवि श्वभ्रे सरंध्रे सुषिरं त्रिषु ॥ २ ॥ अंधकारोऽस्त्रियां ध्वांतं तमिस्रं तिमिरं तमः ॥ ध्वांते गाढेऽधतमसं क्षीणेऽवतमसंतमः ॥ ३ ॥ विष्वक्तं संतमसं नागाः काद्रवेयास्तदीश्वरः ॥ शेषोऽनंतो वासुकिस्तु सर्पराजोऽथ गोनसे ॥ ४ ॥ तिलित्सः स्यादजगरेशयुर्वाहसइत्युभौ ॥ अलगर्दो जलव्यालः समौ राजिलडुंडुभौ ॥ ५ ॥

शः शेषोऽनंतइतिचोच्यते । द्वयं । वासुकिः । सर्पराजः । द्वेनागराजस्य । गोनसः । “गोनासगोनसाविति त्रि कांडशेषः । ” ॥ ४ ॥ तिलित्सः । द्वेपाणसइतिप्रसिद्धस्य । अजगरः । शयुः । वाहसः । इतित्रयं अजगरस्य । आरइतिख्यातस्य । अलगर्दः । “अलगर्द्धः” जलव्यालः । द्वेजलसर्पस्य । “पाणसर्पविरोक्तेइत्यादिप्रसिद्धस्य । ” राजिलः । “राजीलः” । डुंडुभः । “तवर्गतृतीयादिरपि ” द्वेनिर्विषस्य द्विमुखसर्पस्य मालुंड, दुतोडेंइतिख्यातस्य । निर्मुक्तो निर्विषः सर्पो राजिलः परिकीर्तितइत्यभिधानात् ॥ ५ ॥

३२

मालुधानः । मातुलाहिः । द्वेखद्वाकारचित्रसर्पस्य ।, आधोलें, दिवडइतिख्यातस्य । निर्मुक्तः । मुक्तकंचुकः । द्वेत्यक्तकंचुकस्य । “अत्रकंचुक
 स्वक्” सर्पः । पृदाकुः । भुजगः । भुजंगः । अहिः । भुजंगमः ॥ ६ ॥ आशीविषः । “आशीविषोपि । आशीस्तालुगतादंष्ट्रातयाविद्धोनजीव
 ति । तत्रविषमस्येति ” विषधरः । चक्री । व्यालः । “व्याडोपि ” । सरीसृपः । कुंडली । गूढपात् । चक्षुःश्रवाः । काकोदरः । फणी ॥ ७ ॥ दर्वी
 करः । दीर्घपृष्ठः । दंदशूकः । विलेशयः । उरगः । पन्नगः । भोगी । जिह्मगः । पवनाशनः । पंचविंशतिःसर्पस्य ॥ ८ ॥ “लेलिहानाद्यष्टौसर्प
 मालुधानोमातुलाहिर्निर्मुक्तोमुक्तकंचुकः॥ सर्पःपृदाकुर्भुजगोभुजंगोऽहिर्भुजंगमः॥६॥ आशीविषोविषधरश्च
 क्रीव्यालःसरीसृपः॥ कुंडलीगूढपाच्चक्षुःश्रवाःकाकोदरःफणी॥७॥ दर्वीकरोदीर्घपृष्ठोदंदशूकोविलेशयः॥उरगःप
 न्नगोभोगीजिह्मगःपवनाशनः॥८॥ “लेलिहानोद्विरसनोगोर्कर्णःकंचुकोतथा ॥ कुंभीनसःफणधरोहरिर्भोगधर
 स्तथा ॥ ९ ॥ अहेशरीरभोगःस्यादाशीरप्यहिदंष्ट्रिका ॥” त्रिष्वाहेयंविषास्थ्यादिस्फटायांतुफणाद्वयोः ॥ समौ
 कंचुकनिर्मोकौक्ष्वेडस्तुगरलंविषं॥९॥ मात्रस्य । भोगइतिसर्पशरीरस्यैकं । आशीरित्यादिद्वेसर्पदंष्ट्रायाः ।” यद्विषास्थ्यादिअहि
 भवंतत्आहेयमुच्यते । एकं । स्त्रियांआहेयी । स्फटा । “फटा ” फणा । द्वेफणायाःद्वे अपिस्त्रीपुंसयोः । कंचुकः । निर्मोकः । “निश्चयेनमुच्यतइति ”
 द्वेसर्पत्वचः । क्ष्वेडः । गरलं । विषं । “पुल्लिगमपि । पुंसिक्लीबेचेतिविषेणापिसंबध्यतइत्युक्तत्वात् ” त्रयंविषमात्रस्य ॥ ९ ॥

अ० को० टी०

३३

कांडः १

काकोलः। कालकूटः। हलाहलः। सौराष्ट्रिकः। शौक्लिकेयः। ब्रह्मपुत्रः। प्रदीपनः ॥ १० ॥ दारदः। वत्सनाभः। अमीकाकोलाद्यानवस्थावरविषभेदाः। तत्र
 “काकोलादित्रयं क्लीवपुंसोः। काकोलः काकमेचकः। कालकूटः। पृथुमालिदैत्यरक्तोद्भवः। हलाहलस्तालपत्राकृतिः। हलाहलं हालहलं हलाहलमित्यपि
 तत्पर्यायाः। “हलाहलं हालहलं वदंत्यपि हलाहलमिति द्विरूपकोशः। गोनासगोनसौ हलाहलं हालहलं विषमिति त्रिकांडशेषः।” सुराष्ट्रदेशे भवः सौराष्ट्रि-
 कः। “सारोष्ट्रिक इत्यपि” शुक्लिकायां भवः शौक्लिकेयः। सोमल इति प्रसिद्धः। ब्रह्मणः पुत्रः ब्रह्मपुत्रः। यद्याज्ञवल्क्यः। त्वं विषब्रह्मणः पुत्रः सत्यधर्मव्यवस्थित

पुंसि क्लीवै च काकोलकालकूटहलाहलाः ॥ सौराष्ट्रिकः शौक्लिकेयो ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ॥ १० ॥ दारदो वत्सनाभश्च
 विषभेदा अमीनव ॥ विषवैद्यो जांगुलिको व्यालग्राह्यहितुंडिकः ॥ ११ ॥ इति पातालभोगिवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥
 स्यान्नारकस्तुनरकोनिरयो दुर्गतिः स्त्रियां ॥ तद्देवास्तपनावीचिमहारौरवरौरवाः ॥ १ ॥

इति प्रदीपयति जठरमिति प्रदीप

नः। दरदिदेशे भवो दारदः। वत्सनाभः। बचनाग इति प्रसिद्धः। विषवैद्यः। जांगुलिकः। द्वे विषहारवैद्यस्य। “जांगुलीं विषविद्यामधीते वेदवा। उक्तं च।
 परोक्षितं समश्रीयाज्जांगुलीभिर्भिषग्वृत इति।” व्यालग्राही। अहितुंडिक इति द्वे सर्पग्राहिणः। गारुडीति प्रसिद्धस्य। “व्यालग्राह्याहितुंडिक इति पाठः। तत्र
 आहितुंडिक इति” ॥ ११ ॥ इति पातालभोगिवर्गः ॥ नारकः। नरकः। निरयः। दुर्गतिः। चत्वारि नरकस्य। नरकभेदानां हातपनः। अवीचिः। महारौरवः। रौरवः ॥ १ ॥

३३

संघातः । “संहारः” । कालसूत्रं । इत्याद्यास्तपनादिनरकभेदाः । आद्यशब्दात्तामिस्रकुंभीपाकादयः । तप्यते अनेन तपनः । जलवत्भासमानोप्यश्मपृष्ठ
 रूपत्वान्नवीचयोयत्रसोऽवीचिः । रुखोनामक्रव्यादातिकूरास्तत्संबंधीमहानरकोमहारौरवः । रुखः सर्पेभ्योतिहिंस्त्राजंतुविशेषास्तत्संबंधीरौरवः ।
 सम्यक्हृन्त्यतेयत्रसंघातः । कालरूपाणिसूत्राणियत्रतत्कालसूत्रं । एकैकं । नारकाः नरकेभवाः सत्वाः प्राणिनः प्रेता उच्यते । एकं । नारकीसिंधुनदीवैतर
 णीज्ञेया । एकं । नारक्यलक्ष्मीरशोभानिर्ऋतिः उच्यते । एकं ॥ २ ॥ विष्टिः । आजूः । द्वेनरकेहठाक्षेपस्य । “निर्मूल्यकर्मकरणेइतिमुकुटः । भद्रा

संघातैः कालसूत्रंचेत्याद्याः सत्वास्तु नारकाः ॥ प्रेतावैतरणीसिंधुः स्यादलक्ष्मीस्तु निर्ऋतिः ॥ २ ॥ विष्टिराजूः कारणा
 तुयातनातीववेदना ॥ पीडाबाधाव्यथादुःखमामनस्यं प्रसूतिजं ॥ ३ ॥

रव्यकरणस्येत्यन्ये । विष्टिः कर्मकरे मूल्ये

भद्राजूप्रेरणेषुचेतिहैमः ” आजूवेतनयोर्विष्टिरितिशाश्वतः । कारणा । यातना । तीव्रवेदना । त्रयंनरकपीडायाः । पीडा । बाधा । “आबाधेतिवाच्छेदः ।
 आबाधावेदनादुःखमितिहलायुधः । ” व्यथा । दुःखं । आमनस्यं । “अमानस्यं । प्रसूतिजममानस्यंकल्लुकटंकलाकुलमितिवाचस्पतिः । अत्रअमनसो
 भावइतिमानस्याद्विन्नमितिवाविग्रहः । ” प्रसूतिजं ॥ ३ ॥

अ०को०टी०

३४

कांडः १

कष्टं । कृच्छ्रं । आभीलं । नवदुःखस्य । अत्रनवापिदुःखस्येत्येके । “पीडादिचतुष्कं मनःपीडायाः । आमनस्यादिद्वयं वै मनस्यस्य । कटादित्रयं शरीरपीडाया इति भेदः । ” एषां मध्ये यद्दुःखादिकं भेद्यगामि विशेष्यवृत्तितन्निष्ठं । यथा सेयं सेवादुःखाच्च बहुरूपा । सोयं दुःखः सुतोऽगुणः सर्वदुःखं विवेकि न इति । भेद्यगामित्वाभावे तदुक्तलिंगमेव ॥ इति नरकवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ समुद्रः । अब्धिः । अकूपारः । पारावारः । “पारावारः ” । सरित्पतिः । उदन्वान् । उदधिः । सिंधुः । सिंधुर्वमथुदेशाब्धिनदेनासरिति स्त्रियामिति विश्वमेदिन्यौ । ” सरस्वान् । सागरः । अर्णवः ॥ १ ॥ रत्नाकरः । जलनि

स्यात्कष्टं कृच्छ्रमाभीलं त्रिष्वेषां भेद्यगामियत् ॥ इति नरकवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ समुद्रोऽब्धिः अकूपारः पारावारः सरित्पतिः ॥ उदन्वानुदधिः सिंधुः सरस्वान् सागरोर्णवः ॥ १ ॥ रत्नाकरो जलनिधिर्यादः पतिरपां पतिः ॥ तस्य प्रभेदाः क्षीरोदो लवणोदस्तथापरे ॥ २ ॥ आपः स्त्रीभूम्नि वारि सलिलं कमलं जलं ॥ पयः कीलालममृतं जीवनं भुवनं वनं ॥ ३ ॥

धिः । यादः पतिः । अपां पतिः । पंचदशसमुद्रमात्रस्य । तस्य समुद्रस्य प्रभेदाः । क्षीरोदः । लवणोदः । तथा अपरे दध्युदघृतोदसुरोदेक्षूदस्वादूदाः । “लवणेषु सुरासर्पिर्दधिक्षीरजलाः समा इत्याद्युक्तेः । ” एकैकं ॥ २ ॥ आपः । वाः । वारि । “वारं ” सलिलं । “सरिलं सलिलं जलमिति वाचस्पतिः । ” कमलं । जलं । पयः । कीलालं । अमृतं । जीवनं । भुवनं । वनं ॥ ३ ॥

३४

कबंधं । “कमंधमितिवा ।” उदकं । “दकमित्यपि । प्रोक्तं प्राज्ञैर्भुवनममृतं जीवनीयंदकंचैतिहलायुधः । कंदकं जलमिति त्रिकाण्डशेषः । अस्मि
 न्पक्षे कबंधंचदकंपाथइतिपाठः ।” पाथः । पुष्करं । सर्वतोमुखं । अंभः । अर्णः । तोयं । पानीयं । नीरं । “नारं” क्षीरं । अंबु । शंवरं । “संवर
 मितिदंत्यादि” ॥ ४ ॥ मेघपुष्पं । घनरसः । सप्तविंशतिर्जलस्य । तत्र आपः स्त्रियांबहुत्वेचनित्यं । वारः रेफांता । पूर्वोत्तरसाहचर्यास्त्रियां क्लीबेच ।
 घनरसः पुंसि । शेषं क्लीबे । “असुनि आपः सांतं क्लीबेच । वारं नारमित्युभयमक्लीबं । अत्र सर्वत्र संसारावर्तः प्रमाणं । नारं घनरसः पुमानिति शब्दार्णवः ।

कबंधमुदकंपाथः पुष्करंसर्वतोमुखं ॥ अंभोर्णस्तोयपानीयनीरक्षीरांबुशंवरं ॥ ४ ॥ मेघपुष्पं घनरसस्त्रिषु द्वे आप्य
 मम्मयं ॥ भंगस्तरंग ऊर्मिर्वास्त्रियां वीचिरथोर्मिषु ॥ ५ ॥ महत्सूलोलकलोलौ स्यादावर्तो भ्रमसांभ्रमः ॥

घनरसमिति क्लीबमपि । घनरसमंबुक्षीरमितिरत्नकोशात् । “रूपीठं काण्डमस्त्री स्याज्जीवनीयंकुशं विषमित्यपि । आप्यं । अम्मयं । द्वे जलविकारस्य ।
 त्रिषु । “आप्या । अम्मयी । इत्यादि ।” भंगः । तरंगः । ऊर्मिः । वीचिः । चत्वारि लहर्याः । वास्त्रियामिति ऊर्मिणा वीचिना च संबध्यते काकाक्षिवत् ।
 ऊर्मिरेव स्त्रीपुंसयोः । वीचिस्तु नित्यं स्त्रीत्येके ॥ ५ ॥ महत्सु ऊर्मिषु उलोलः कलोल इति द्वयं । अंभसां भ्रमः मंडलाकारेण भ्रमणं आवर्तः स्यात् । एकं ।

अ० को० टी०

३५

पृषन्ति । विदवः । पृषतः । विप्रुषः । चत्वारिजलविदूनां । तत्रपृषत्कुर्वि । विदुपृषतौपुंसि । विप्रुट्स्त्री ॥ ६ ॥ चक्राणि । “वक्राण्यपि । वक्रःशनैश्चरेपुंसिपुटभेदेनपुंसकं ।” पुटभेदाः । भ्रमाः । जलनिर्गमाः । चत्वारियानिचक्राकारेणजलान्यधोयांतितेषां । “चक्रादिद्वयंचक्राकारेणजलानामधोयानस्य । भ्रमादिद्वयंचलनिःसरणजालकस्य । नद्यादौअधःस्थजस्योर्ध्वनिःसरणस्येतिवामतं ।” कूलं । रोधः । तीरं । प्रतीरं । तटं । पंचतीरस्य । रोधःसांतं । “अदंतोपि । रोधःप्रोक्तश्चरोधसीतिसंसारावर्तः ।” तटंत्रिलिंगं ॥ ७ ॥ परंचअर्वाक्रपरार्वाचीतीरेक्रमेणपारावारेउच्येते । नद्याःप

पृषन्तिविदुपृषताःपुमांसोविप्रुषःस्त्रियां ॥ ६ ॥ चक्राणिपुटभेदाःस्युर्भ्रमाश्चजलनिर्गमाः ॥ कूलंरोधश्चतीरंचप्रतीरंचतटंत्रिषु ॥ ७ ॥ पारावारेपरार्वाचीतीरेपात्रंतदंतरं ॥ द्वीपोऽस्त्रियामंतरीपंचदंतर्वारिणस्तटं ॥ ८ ॥ तोयोत्थितंतत्पुलिनंसैकतंसिकतामयं ॥ निषद्वरस्तुजंबालःपंकोऽस्त्रीशादकर्दमौ ॥ ९ ॥

रतीरं पारंअवाक्तीरंअवारमित्यर्थः । ए

कैकं । तयोःपारावारयोःअंतरंमध्यंपात्रमुच्यते । एकं । वारिणोऽतर्मध्येयत्तटंतद्वीपइतिअंतरीपमितिचोच्यते । अस्त्रियामित्युभाभ्यांसंबध्यते । द्वे “द्विर्गताआपोऽत्रसद्वीपः । अपांअंतर्गतंअंतरीपं ॥ ८ ॥ तोयोत्थितंतोयक्रमेणोत्थंतत्पुलिनमुच्यते । एकं । सैकतं । सिकतामयं । द्वेवालुकाप्रचुरस्थानस्य । निषद्वरः । जंबालः । पंकः । शादः । कर्दमः । पंचकर्दमस्य । तत्रपंकःपुनपुंसकयोः ॥ ९ ॥

३५

जलोच्छ्वासाः । परीवाहाः । “परिवाहाः ।” द्वयं निर्गममार्गैः प्रवृद्धं जलं परिवहति तेषां । तथाच प्रयोगः । उपार्जितानां वित्तानां त्याग एव हिरक्षणं ॥ तडा
गोदरसंस्थानां परीवाहा इवांभसामिति । जलप्रवृद्धिरेव परीवाह इत्येके । कूपकाः । विदारकाः । द्वे शुष्कनद्यादौ हि जलार्थं गर्ताः क्रियन्ते तेषां । स्रोतो द्विधा
कारिणः शिलादयः कूपका इत्येके । नौतार्येनावातारितुमर्हे जलादौ नाव्यं । एकं । तन्निषु । नौः । तरणिः । तरिः । त्रयं नौकायाः । तरीरित्यपिलक्ष्मीवत् ।

जलोच्छ्वासाः परीवाहाः कूपकास्तु विदारकाः ॥ नाव्यं त्रिलिंगं नौतार्ये स्त्रियां नौस्तरणिं स्तरिः ॥ १० ॥
उडुपंतुप्लवः कोलः स्रोतोऽबुसरणं स्वतः ॥ आतरस्तरपण्यं स्याद्द्रोणीकाष्ठांबुवाहिनी ॥ ११ ॥

“कृदिकारादितिङीषि । तरणी । तरी इत्यपि । तरणी तरीति हैमः ।” ॥ १० ॥ उडुपं । प्लवः । कोलः । त्रयमल्पनौकायाः ॥ “होडी पडांव इति ख्यातायाः”
स्वतोयदंबुसरणं जलगमनं तस्मात् उच्यते । सांतमेकं । “तालव्यादिरपि ।” आतरः । तरपण्यं । द्वे तरणमूल्यस्य । काष्ठांबुवाहिनी काष्ठमयी जलवाहिनी
साद्रोणी उच्यते । “द्रुणिः द्रोणिः” काष्ठमुपलक्षणं पाषाणादेः । एकं । द्रोणी इति ख्यातस्य ॥ ११ ॥

अ०को०टी०

३६

कांडः १

सांयात्रिकः । “समुदितानांगमनंद्वीपांतरगमनं वासंयात्रा साप्रयोजनमस्यास्तीति ।” पोतवणिकः । द्वे नौकयावाणिज्यकारिणः । कर्णधारः । नाविकः । द्वे अरित्रंधृत्वायस्तारयतितस्य । नियामकाः । पोतवाहाः । द्वेपोतमध्यस्थितकाष्ठाग्रदुष्टजंत्वादिज्ञानायस्थित्वायेनियंतुंशक्तास्तेषां । कूपकः । गुणवृक्षकः । द्वेरज्जवाद्याधारमध्यस्तंभस्य “कुवा, डोलकाठी” इतिख्यातस्य ॥ १२ ॥ नौकादंडः । क्षेपणी “क्षेपणिः क्षिपणिरितिच” द्वेनौकावाहकदंडस्य ।

सांयात्रिकःपोतवणिकर्णधारस्तुनाविकः ॥ नियामकाःपोतवाहाःकूपकोगुणवृक्षकः ॥ १२ ॥
नौकादंडःक्षेपणीस्यादरित्रंकेनिपातकः ॥ अभ्रिःस्त्रीकाष्ठकुंदालःसेकपात्रंतुसेचनं ॥ १३ ॥

“वल्लहे” इतिख्यातस्य । अरित्रं । केनिपातकः । द्वेकर्णस्य सुकाणूंइतिख्यातस्य । अभ्रिः । “अभ्रीत्यपि ।” काष्ठकुंदालः । “काष्ठकूदालः ।” द्वेपोतादेर्मलापनयनार्थंकाष्ठकुंदालस्य । कुडतीइतिख्यातस्य । सेकपात्रं । सेचनं । द्वेचर्मादिरचितस्यजलोत्सर्जनपात्रस्य । “बालदी । डोलइतिख्यातस्य ।” यानपात्रंतुपोतोऽब्धिभवेन्निषुसमुद्रियं ॥ सामुद्रिकोमनुष्योऽब्धिजातासामुद्रिकाचनौरितिकचित् ॥ १३ ॥

३६

कबंधं । “कमंधमितिवा ।” उदकं । “दकमित्यपि । प्रोक्तं प्राज्ञैर्भुवनममृतं जीवनीयंदकंचेति हलायुधः । कंदकं जलमिति त्रिकांशशेषः । अस्मि
 न्पक्षे कबंधंचदकं पाथ इति पाठः । ” पाथः । पुष्करं । सर्वतोमुखं । अंभः । अर्णः । तोयं । पानीयं । नीरं । “नारं ” क्षीरं । अंबु । शंबरं । “संबर
 मितिदंत्यादि ” ॥ ४ ॥ मेघपुष्पं । घनरसः । सप्तविंशतिर्जलस्य । तत्र आपः स्त्रियांबहुत्वेच नित्यं । वाः रेफांता । पूर्वोत्तरसाहचर्यास्त्रियां क्लीबेच ।
 घनरसः पुंसि । शेषं क्लीबे । “असुनि आपः सांतं क्लीबेच । वारं नारमित्युभयमक्लीबं । अत्र सर्वत्र संसारावर्तः प्रमाणं । नारं घनरसः पुमानिति शब्दार्णवः ।

कबंधमुदकंपाथः पुष्करंसर्वतोमुखं ॥ अंभोर्णस्तोयपानीयनीरक्षीरांबुशंबरं ॥ ४ ॥ मेघपुष्पं घनरसस्त्रिषु द्वे आप्य
 मम्मयं ॥ भंगस्तरंग ऊर्मिर्वास्त्रियां वीचिरथोर्मिषु ॥ ५ ॥ महत्सूलोलकलोलौ स्यादावर्तोभसां भ्रमः ॥

घनरसमिति क्लीबमपि । घनरसमंबुक्षीरमिति रत्नकोशात् । “कृपीठं कांडमस्त्री स्याज्जीवनीयंकुशं विषमित्यपि । आप्यं । अम्मयं । द्वे जलविकारस्य ।
 त्रिषु । “आप्या । अम्मयी । इत्यादि । ” भंगः । तरंगः । ऊर्मिः । वीचिः । चत्वारि लहर्याः । वास्त्रियामिति ऊर्मिणा वीचिना च संबध्यते काकाक्षिवत् ।
 ऊर्मिरेव स्त्रीपुंसयोः । वीचिस्तु नित्यं स्त्रीत्येके ॥ ५ ॥ महत्सु ऊर्मिषु उल्लोलः कल्लोल इति द्वयं । अंभसां भ्रमः मंडलाकारेण भ्रमणं आवर्तः स्यात् । एकं ।

अ० को० टी०

३५

कांडः १

पृषन्ति । बिंदवः । पृषतः । विप्रुषः । चत्वारिजलबिंदूनां । तत्रपृषत्कुंवि । बिंदुपृषतौपुंसि । विप्रुट्स्त्री ॥ ६ ॥ चक्राणि । “वक्राण्यपि । वक्रःशनैश्चरेपुंसिपुटभेदेनपुंसकं ।” पुटभेदाः । भ्रमाः । जलनिर्गमाः । चत्वारियानिचक्राकारेणजलान्यधोयांतितेषां । “चक्रादिद्वयंचक्राकारेणजलानामधोयानस्य । भ्रमादिद्वयंचलनिःसरणजालकस्य । नद्यादौअधःस्थजस्योर्ध्वनिःसरणस्येतिवामतं ।” कूलं । रोधः । तीरं । प्रतीरं । तटं । पंचतीरस्य । रोधःसांतं । “अदंतोपि । रोधःप्रोक्तश्चरोधसीतिसंसारावर्तः ।” तटंत्रिलिंगं ॥ ७ ॥ परंचअर्वाक्परार्वाचीतीरेक्रमेणपारावारेउच्येते । नद्याःप

पृषन्तिबिंदुपृषताःपुमांसोविप्रुषःस्त्रियां ॥ ६ ॥ चक्राणिपुटभेदाःस्युर्भ्रमाश्चजलनिर्गमाः ॥ कूलंरोधश्चतीरंचप्रतीरंचतटंत्रिषु ॥ ७ ॥ पारावारेपरार्वाचीतीरेपात्रंतदंतरं ॥ द्वीपोऽस्त्रियामंतरीपंचदंतर्वारिणस्तटं ॥ ८ ॥ तोयोत्थितंतत्पुलिनंसैकतंसिकतामयं ॥ निषद्वरस्तुजंबालःपंकोऽस्त्रीशादकदर्दमौ ॥ ९ ॥

रतीरं पारंअवाकृतीरंअवारमित्यर्थः । ए कैकं । तयोःपारावारयोःअंतरंमध्यंपात्रमुच्यते । एकं । वारिणोऽतर्मध्येयत्तटंतद्वीपइतिअंतरीपमितिचोच्यते । अस्त्रियामित्युभाभ्यांसंबध्यते । द्वे “द्विर्गताआपोऽत्रसद्वीपः । अपांअंतर्गतंअंतरीपं ॥ ८ ॥ तोयोत्थितंतोयक्रमेणोत्थंतत्पुलिनमुच्यते । एकं । सैकतं । सिकतामयं । द्वेवालुकाप्रचुरस्थानस्य । निषद्वरः । जंबालः । पंकः । शादः । कर्दमः । पंचकर्दमस्य । तत्रपंकःपुनपुंसकयोः ॥ ९ ॥

३५

जलोच्छ्वासाः । परीवाहाः । “परिवाहाः ।” द्वयं निर्गममार्गैः प्रवृद्धं जलं परिवहति तेषां । तथा च प्रयोगः । उपार्जितानां वित्तानां त्याग एव हिरक्षणं ॥ तडा
गोदरसंस्थानां परीवाहा इवांभसामिति । जलप्रवृद्धिरेव परीवाह इत्येके । कूपकाः । विदारकाः । द्वेशुष्कनद्यादौ हि जलार्थं गर्ताः क्रियन्ते तेषां । स्रोतो द्विधा
कारिणः शिलादयः कूपका इत्येके । नौतार्येनावातारितुमर्हे जलादौ नाव्यं । एकं । तत्रिषु । नौः । तरणिः । तरिः । त्रयं नौकायाः । तरीरित्यपि लक्ष्मीवत् ।

जलोच्छ्वासाः परीवाहाः कूपकास्तु विदारकाः ॥ नाव्यं त्रिलिङ्गं नौतार्ये स्त्रियां नौस्तरणिस्तरिः ॥ १० ॥
उडुपंतुप्लवः कोलः स्रोतोऽबुसरणं स्वतः ॥ आतरस्तरपण्यं स्याद्द्रोणीकाष्ठांबुवाहिनी ॥ ११ ॥

“कृदिकारादितिङीषि । तरणी । तरी इत्यपि । तरणी तरीति हैमः ।” ॥ १० ॥ उडुपं । प्लवः । कोलः । त्रयमल्पनौकायाः ॥ “होढी पडांवइतिख्यातायाः”
स्वतोयदंबुसरणं जलगमनंतत्स्रोत उच्यते । सांतमेकं । “तालव्यादिरपि ।” आतरः । तरपण्यं । द्वेतरणमूल्यस्य । काष्ठांबुवाहिनी काष्ठमयी जलवाहिनी
साद्रोणी उच्यते । “द्रुणिः द्रोणिः” काष्ठमुपलक्षणं पाषाणादेः । एकं । डोणी इति ख्यातस्य ॥ ११ ॥

अ०को०टी०

३६

सांयात्रिकः । “समुदितानांगमनंद्वीपांतरगमनं वासंयात्रा साप्रयोजनमस्यास्तीति ।” पोतवणिक् । द्वे नौकयावाणिज्यकारिणः । कर्णधारः । नाविकः । द्वे अरित्रंधृत्वायस्तारयतितस्य । नियामकाः । पोतवाहाः । द्वेपोतमध्यस्थितकाष्ठाप्रेदुष्टजंत्वादिज्ञानायस्थित्वायेनियंतुंशक्तास्तेषां । कूपकः । गुणवृक्षकः । द्वेरज्जवाद्याधारमध्यस्तंभस्य “कुवा, डोलकाठी” इतिख्यातस्य ॥ १२ ॥ नौकादंडः । क्षेपणी “क्षेपणिः क्षिपणिरिति च” द्वेनौकावाहकदंडस्य ।

कांडः १

सांयात्रिकःपोतवणिक्कर्णधारस्तुनाविकः ॥ नियामकाःपोतवाहाःकूपकोगुणवृक्षकः ॥ १२ ॥
नौकादंडःक्षेपणीस्यादरित्रंकेनिपातकः ॥ अभ्रिःस्त्रीकाष्ठकुदालःसेकपात्रंतुसेचनं ॥ १३ ॥

“वल्लहे” इतिख्यातस्य । अरित्रं । केनिपातकः । द्वेकर्णस्य सुकाणूं इतिख्यातस्य । अभ्रिः । “अभ्रीत्यपि ।” काष्ठकुदालः । “काष्ठकूदालः ।” द्वेपोतादेर्मलापनयनार्थंकाष्ठकुदालस्य । कुडती इतिख्यातस्य । सेकपात्रं । सेचनं । द्वेचर्मादिरचितस्यजलोत्सर्जनपात्रस्य । “बालदी । डोल इतिख्यातस्य ।” यानपात्रंतुपोतोऽब्धिभवेत्त्रिषुसमुद्रियं ॥ सामुद्रिको मनुष्योऽब्धिजातासामुद्रिकाचनौरितिकचित् ॥ १३ ॥

३६

तगंभीरस्य । कैवर्तः । दांशः । “दासः” धीवरः । त्रयंकैवर्तस्य ॥ १५ ॥ आना

यः । जालं । द्वेजालस्य । शणसूत्रं । पवित्रकं । द्वेशणसूत्रस्य । मत्स्याधानी । कुवेणी । द्वेमत्स्यबंधनकरंडिकायाः । वडिशं । “ वडिशा । वडिशी ।
त्रयोपिलमध्यावा । ” मत्स्यवेधनं । द्वेमत्स्यवेधनस्य । गळइतिख्यातस्य ॥ १६ ॥ पृथुरोमा । झषः । मत्स्यः । मीनः । वैसारिणः । अंडजः । वि
सारः । शकुली । अष्टौमत्स्यस्य । गडकः । शकुलार्भकः । द्वेमत्स्यविशेषस्य । गरइतिप्रसिद्धस्य ॥ १७ ॥

अ०को०टी०

३७

सहस्रदंष्ट्रः । पाठीनः । द्वेबहुदंष्ट्रस्य मत्स्यविशेषस्य । उलूपी । शिशुकः । द्वेशिशुमाराकारमत्स्यस्य । नलमीनः । “डलयोरभेदान्नडमीनोपि” ।
चिलिचिमः । “चिलिचिमिः । नलमीनश्चिलिचिमिरितिवोपालितः ।” द्वेजलनृणचारिमत्स्यविशेषस्य । वेगसादितिप्रसिद्धस्य । प्रोष्ठी । शफरी ।
द्वेसहरीइतिख्यातस्य । “शुभ्र” मत्स्यविशेषस्य । पुंसितुप्रोष्ठः । शफरः ॥ १८ ॥ क्षुद्राश्वतेअंडमत्स्याश्वतेषांसंघातः पोताधानमुच्यते । एकं । अथो

सहस्रदंष्ट्रः पाठीन उलूपी शिशुकः समौ ॥ नलमीनश्चिलिचिमः प्रोष्ठी तु शफरी द्वयोः ॥ १८ ॥ क्षुद्रांडमत्स्यसंघातः
पोताधानमथोझषाः ॥ रोहितो मद्गुरः शालोराजीवः शकुलस्तिमिः ॥ १९ ॥ तिमिगिलादयश्चाथयादांसि जलजंत
वः ॥ तद्देदाः शिशुमारोद्वशंकवोमकरादयः ॥ २० ॥

झषामत्स्यविशेषाः वक्ष्यन्ते ननुपर्यायाः । रोहितः । रोहीइ

तिप्रसिद्धस्य । मद्गुरः । मंगराइतिप्रसिद्धः । शालः । “सालोपि” चक्रांकितोमत्स्यः । राजीवः । रायाइतिप्रसिद्धः । शकुलः । “अतिवेगवान् ।
सौराइतिप्रसिद्धः” । तिमिः ॥ १९ ॥ तिमिगिलः । आदिशब्दान्नद्यावतादयो न्ये । एकैकं । यादांसि । जलजंतवः । द्वेजलचरमात्रस्य । तद्देदाः ज
लजंतूनां विशेषाः । शिशुमारः शिरसइतिख्यातः । “शिशुमारोऽबुसंभूतजंतौ तारात्मके च्युतइति विश्वमेदिन्यौ ।” उद्वः हूदइतिप्रसिद्धः । शंकुः सफूइ
तिप्रसिद्धः । मकरोमगरइतिप्रसिद्धः । आदिशब्दाज्जलहस्यादयः ॥ २० ॥

कांडः १

३७

कुलीरः “कुलिरः” कर्कटकः। “करकटः। कर्कटः। कर्कडः। कर्कडःकुलिरेइतिहैमः।” द्वे कुरलं “खेंकडा” इतिख्यातस्य। कूर्मः। कमठः
कच्छपः। “अन्यत्रकच्छपीत्यपिपाठः। कच्छपीवल्लकीभेदेडुलौक्षुद्रगदांतरे। पुंसिनिध्यंतरेकूर्ममल्लवंधांतरेपिचेतिविश्वमेदिन्यौ।” त्रीणिकांस
वइतिप्रसिद्धस्य। ग्राहः। अवहारः। द्वे गोह। “नाडेसावज” इतिख्यातस्य। अवह्रियतेऽनेनेति अवहाराधारावायानामुपसंख्यानमितिघञ्। क
र्तरिणोवा। “अत्रअवराहइतिपर्यायांतरंदृश्यते तत् अवपूर्वकाद्रहत्यागइत्यस्मात्तज्जिबोध्यं। अवहारस्तुयुद्धादिविश्रांतौग्राहचोरयोरितिहैमः।”
नक्रः। कुंभीरः। द्वेनक्रस्य ग्राहविशेषस्य। “सुसरइतिख्यातस्य।” कुंभीहस्ती तमीरयतिकुंभीरः। महीलता ॥ २१ ॥ गंडूपदः। किंचुलकः। “किंचिलि

स्यात्कुलीरःकर्कटकःकूर्मकमठकच्छपौ ॥ ग्राहोवहारोनक्रस्तुकुंभीरोथमहीलता ॥ २१ ॥ गंडूपदःकिंचुलकोनि
हाकागोधिकासमे ॥ रक्तपातुजलौकायांस्त्रियांभूमिजलौकसः ॥ २२ ॥

कः। किंचुलकः।” त्रीणिजलचरभेदस्य। केंचू।

“काडू, दानवार, गांडोळ.” इतिख्यातस्य। गंडोयंथयःपदान्यस्य गंडूपदः। निहाका। गोधिका। द्वेजलगोधिकायाः “पाण्यांतीलघोरपडइतिख्या
तायाः।” रक्तपा। जलौका। जलौकसः। त्रीणिजलूइतिख्यातस्य तत्रजलौकसःस्त्रीत्वेबहुत्वेचनित्यं। “उचःकइतिनिपातितोऽदंतओकशब्दः।
जलौकातुजलौकास्याजलूकाचजलौकसीतिसंसारावर्ताद्वहुवचनंप्रायिकं। जलौकापिजलौकास्याजलूकाजलजंतुकेतितारपालोपि” ॥ २२ ॥

अ०को०टी०

३८

मुक्तास्फोटः । शुक्तिः । द्वेशुक्तिकायाः । शंखः । कंबुः । द्वेशंखस्य । “ पुनपुंसकौ । ” क्षुद्रशंखाः । शंखनखाः । “ शंखनकाः । द्वेक्षुक्ष्मशंखानां ।
जलशुक्तयः जलमात्रजाः शुक्तयः शंबूका उच्यन्ते । “ शंबुकः । शंबूकः । शंबुः । ” एकं । क्षुद्रशुक्तिकानां । शंबूकः स्त्रीपुंसयोः । “ शंबूकाननपुंसके
इति मेदिनी । शंबूकः । शंबुकः । शंबुपूर्वः कांतस्तु सर्वदा । ककारेण विनाशेषो दृश्यते ग्रंथविस्तर इत्युत्पत्तिः ॥ २३ ॥ भेकः । मंडूकः । वर्षाभूः ।

कांडः १

मुक्तास्फोटः स्त्रियां शुक्तिः शंखः स्यात्कंबुरस्त्रियौ ॥ क्षुद्रशंखाः शंखनखाः शंबूका जलशुक्तयः ॥ २३ ॥ भेके मंडूकव
र्षाभूशालूरप्लवददुराः ॥ शिलीगंडुपदी भेकी वर्षाभ्वी कमठी डुलिः ॥ २४ ॥ महुरस्य प्रियाशृंगी दुर्नामा दीर्घकोशि
का ॥ जलाशया जलाधारास्तत्रागाधजलोद्दः ॥ २५ ॥

शालूरः । “ परिसरकलासस्वेदशालूर इत्युष्मविवेकादंत्यादिरपि ”

प्लवः । ददुरः । षट्भेकस्य । शिली । गंडुपदी । द्वेस्वल्पगंडुपदजातेः । भेकी । वर्षाभ्वी । “ वर्षाभूः ” द्वेक्षुद्रभेकजातेः । कमठी । डुलिः । द्वेकूर्म्याः ॥ २४ ॥
महुराख्यस्य मतस्य विशेषस्य प्रियास्त्रीशृंगीत्युच्यते । एकं । दुर्नामा । “ दुर्नाम्नी । ” दीर्घकोशिका । द्वेजलूकाकारस्य जलचरविशेषस्य । जलाशयाः ।
जलाधाराः । द्वेतडागादीनां । तत्र जलाशयेष्वेव वक्ष्यमाणा विशेषाः । अगाधमतलस्पर्शजलयस्य सजलाशयोद्द उच्यते । एकं ॥ २५ ॥

३८

उपकूपजलाशयेकूपसमीपेयोजलाशयःकूपोद्धृतांबुस्थापनीयशिलादिरचितोर्गतः यत्रत्यंजलंसुखेनगावःपिबंतितत्रआहावः । निपानं । इतिद्वे ।
अंधुः । प्रहिः । कूपः । उदपानं । चत्वारिविहीरइतिख्यातस्य । तत्रोदपानंपुंसिवा ॥ २६॥ अस्यकूपस्यनेमिःअंतरज्वादिधारणार्थंदारुयंत्रं सात्रि
का । एकं । “हातराहाटइतिख्यातस्य । ” अस्यकूपस्यपाषाणादिभिर्यन्मुखनिबंधनं नंदीपटइतिख्यातं सवीनाहउच्यते । “विनाहः” । एकं पुष्क
रिणी । खातं । द्वेपुष्करिण्याः । अखातं । देवखातकं । “अखातोदेवखातकइतिपुंस्कांडेऽमरदत्तासुंस्यपि ” द्वेअकृत्रिमख्यातस्य । “देवद्वारस्थ

आहावस्तुनिपानंस्यादुपकूपजलाशये ॥ पुंस्येवांधुःप्रहिःकूपउदपानंतुपुंसिवा ॥ २६॥ नेमिःस्त्रिकास्यवीनाहो
मुखबंधनमस्ययत् ॥ पुष्करिण्यांतुखातंस्यादखातंदेवखातकं ॥ २७॥ पद्माकरस्तडागोऽस्त्रीकासारःसरसीसरः॥
वेशंतःपल्वलंचाल्पसरोवापीतुदीर्घिका ॥ २८॥

जलाशयस्येत्यन्ये । ” ॥ २७ ॥ पद्माकरः । तडागः । कासारः ।

सरसी । सरः । पंचतडागस्य । तत्रतडागेतटाकइतिपाठः । सपुन्रपुंसकयोः । “तटाकतडागावपि । अत्रपद्मादिद्वेसपद्मागाधजलाशयस्य । कासा
रादित्रयंकृत्रिमपद्माकरस्येत्यपिमंतं । ” सरसीस्त्री । सरःसांतं । वेशंतः । पल्वलं । “पल्वलः” वेशंतःपल्वलोऽस्त्रीतिवाचस्पतिः । ” अल्पसरः ।
त्रीणि स्वल्पसरसः । वापी । “वापिः । वाप्यांवापिरपिस्मृतेतिद्विरूपकोशः । ” दीर्घिका । द्वे । दीर्घीतिख्यातायाः । “अवरोहणवापिकायाः । ” ॥ २८॥

अ० को० टी०

३९

कांडः १

खेयं । परिखा । द्वेदुर्गाद्वहिर्यत्परितः स्वातं क्रियते तस्य चरइति प्रसिद्धस्य । यत्र अभसाधारणं क्षेत्रादिसेकार्थं जलानां संग्रहणं स आधार उच्यते । एकं ।
 “ धरण, बांधइति ख्यातस्य । ” यदुक्तं । अपां धारणमाधारस्तदल्पंचालवालकमिति । आलवालं । “ अलवालं । ” आवालं । आवापः । त्रीणि
 वृक्षादिमूले समंततोऽभसो धारणार्थं यद्वेष्टनंतस्य । “ अल्लंइति ख्यातस्य । ” नदी । सरित् ॥ २९ ॥ तरंगिणी । शैवलिनी । तटिनी । जहादिनी । “ ज्हा

खेयंतु परिखाधारस्त्वं भसां यत्र धारणं ॥ स्यादां लवालमावालमावापो यनदी सरित् ॥ २९ ॥ तरंगिणी शैवलिनी
 तटिनी जहादिनी धुनी ॥ स्रोतस्विनी द्वीपवती स्रवंती निम्नगापग ॥ ३० ॥ “ कूलंकषानिर्झरिणी रोधो वक्रा सरस्वती ॥
 गंगा विष्णुपदी जन्हुतनया सुरनिम्नगा ॥ भागीरथी त्रिपथगा त्रिस्रोता भीष्मसूरपि ॥ ३१ ॥

दिनी । ” धुनी । स्रोतस्विनी । “ स्रोतस्वती । ” द्वीपवती । स्रवंती । निम्नगा । आपगा । “ अपगेति ज्हात्वादिरपि । विद्यादगारमागारमपगामापगा
 मपीति द्विरूपकोशः । ” द्वादशनद्याः ॥ ३० ॥ “ कूलंकषादिसरस्वत्यंतानि चत्वार्यपिनद्याः ” । गंगा । विष्णुपदी । जन्हुतनया । सुरनिम्नगा । भा
 गीरथी । त्रिपथगा । त्रिस्रोताः । भीष्मसूः । अष्टौ भागीरथ्याः । त्रिस्रोताः सांता ॥ ३१ ॥

३९

कालिंदी । सूर्यतनया । यमुना । शमनस्वसा । चत्वारियमुनायाः । शमनस्वसाऋदंता । रेवा । नर्मदा । सोमोद्भवा । मेकलकन्यका । “मेखलक
न्यका ” चत्वारिनर्मदायाः । “मेकलकपिरद्विर्वातस्यकन्यका । ” ॥ ३२ ॥ करतोया । सदानीरा । द्वे गौरीविवाहेकन्यादानोदकाज्जातायाः । “य
दुक्तं । प्रथमंकर्कटेदेवीत्र्यहंगंगारजस्यला । सर्वारक्तवहानद्यः करतोयांबुवाहिनीति । ” बाहुदा । सैतवाहिनी । द्वेकार्तवीर्यार्जुनेनयाऽवतारितातस्याः ।
“बाहुदस्यकार्तवीर्यस्येयंबाहुदा । ” शतद्रुः । शुतुद्रिः । द्वेशतरुद्वेतिदेशभाषयाप्रसिद्धायाः । शुतुद्रिरित्यपिपाठः । शुतुद्रिस्तोममिति श्रुतेः पाठात् ।

कालिंदीसूर्यतनयायमुनाशमनस्वसा ॥ रेवातुनर्मदासोमोद्भवामेकलकन्यका ॥ ३२ ॥ करतोयासदानीराबाहु
दासैतवाहिनी ॥ शतद्रुस्तुशुतुद्रिः स्याद्विपाशातुविपाट्स्रियां ॥ ३३ ॥ शोणोहिरण्यवाहः स्यात्कुल्याऽल्पाकृत्रिमा
सरित् ॥ शरावतीवेत्रवतीचंद्रभागासरस्वती ॥ ३४ ॥

वसिष्ठशापभयाच्छतधाद्रुताशतद्रुः । विपाशा । विपाट् । द्वेपाश
मोचिनीतिख्यातायाः । वसिष्ठंविपाशयतीतिविपाट् । शकारांता ॥ ३३ ॥ शोणः । हिरण्यवाहः । द्वेनदविशेषस्य । “शोणानदीतिप्रसिद्धस्य । ”
याऽल्पाकृत्रिमासरित्साकुल्या । तालव्यांतं । एकं । “कुल्यानदीकुल्यमस्थिकुल्यावारिप्रणालिकेतिधरणेर्नदीमात्रेपि । शरावती । वेत्रवती । चंद्रभा
गा । “चांद्रभागा । चांद्रभागी । चंद्रभागी । चंद्रभागाचांद्रभागाचांद्रभागीचसामता ॥ चंद्रभागीचसैवोक्तेतिद्विरूपकोशः । ” सरस्वती ॥ ३४ ॥

अ०को०टी०
४०

कांडः १

कावेरी । एतेपंचसरिद्विशेषाः । एकैकं । अन्याश्चसरितः कौशिकीगंडकीचर्मण्वतीगोदावेण्याद्याः संतीतिशेषः । संभेदः । सिंधुसंगमः । द्वेनदीमेलकस्य
“संभिद्यतेमिलंत्यत्रसंभेदः ।” पयसोजलस्यपदव्यांनिर्गमनमार्गमकरमुखादिरूपाप्रणालीत्येकं तत्तद्वयोः । पुंसितुप्रणालः ॥ ३५ ॥ उत्तरोदाविकसार।
वौत्रिषुदेविकायांनद्यांभवंदाविकं । सरव्यांनद्यांभवंसारवं । एकैकं । स्त्रियांतुदाविकी । सारवी । सौगंधिकं । कल्हारं । “कल्हारं” संध्याविकासिनःशु
क्लसरोजस्य । हल्लकं । रक्तसंध्यकं । द्वेरक्तकल्हारस्य । सक्तान्स्थीन् अकतिरक्तसंध्यकं ॥ ३६ ॥ उत्पलं । कुवलयं । द्वेकुमुदस्य । “कमलसाधारणस्ये

कावेरीसरितोन्याश्चसंभेदःसिंधुसंगमः ॥ द्वयोःप्रणालीपयसःपदव्यांत्रिषुनूत्तरौ ॥ ३५ ॥ देविकायांसरव्यांचभवे
दाविकसारवौ ॥ सौगंधिकंतुकल्हारंहल्लकंरक्तसंध्यकं ॥ ३६ ॥ स्यादुत्पलंकुवलयमथनीलांबुजन्मच ॥ इंदीवरं
चनीलेस्मिन्सितेकुमुदकैरवे ॥ ३७ ॥ शालूकमेषांकंदःस्याद्वारिपर्णीतुकुंभिका ॥ जलनीलीतुशेवालंशैवलंथकुमु
द्वती ॥ ३८ ॥

त्यन्ये । कुवलंतूत्पलंकुवमितित्रिकांडशेषः । नीलेस्मिन्नुत्पले नीलांबुजन्म । इंदीवरंइतिद्वे । “इंदिवरं । इंदीवारं इत्यपि ।” सि
तेशुभ्रेस्मिन्नुत्पलेकुमुदं । कैरवं । द्वे । “करवस्यहंसस्येदंप्रियंकैरवं” ॥ ३७ ॥ एषांतुत्पलविशेषाणांकंदःशालूकस्यात् । एकं । वारिपर्णी । कुंभिका । द्वेज
लकुंभीतिख्यातायाः । जलनीली । शेवालं । शैवलः । शैवालः । शेवालश्चापिशैवालःशेवलोजलनीलिका । “त्रयंशेवाळइतिख्यातस्याकुमुद्वती ॥ ३८ ॥

४०

कुमुदिनी । द्वेकुमुदिन्याः । “ कुमुदयुक्तदेशस्य च । ” नलिनी । “ नडिन्यपि । नडाः संत्यत्रेति नडिनी । ” विसिनी । पद्मिनी । त्रयंकमलिन्याः । मुखश
ब्दात्सरोजिनीप्रभृतयः । पद्मं । नलिनं । अरविदं । महोत्पलं ॥ ३९ ॥ सहस्रपत्रं । कमलं । शतपत्रं । कुशेशयं । पंकेरुहं । तामरसं । सारसं । सरसीरुहं
॥ ४० ॥ विसप्रसूनं । राजीवं । पुष्करं । अंभोरुहं । षोडशकमलस्य । वापुंसीति षोडशभिरपि संबध्यते । तत्र पुंडरीकं । सितांभोजं । द्वेसितकमलस्य । र
क्तसरोरुहं ॥ ४१ ॥ रक्तोत्पलं । कोकनदं । त्रयं रक्तकमलस्य । कोकनदमिति रक्तकुंदेऽपि वर्तते । यदाहुः । रक्ताब्जे रक्तकुंदे च बुधैः कोकनदं स्मृतमिति । नालः ।

कुमुदिन्यां नलिन्यां तु विसिनी पद्मिनी मुखाः ॥ वापुंसि पद्मं नलिनमरविदं महोत्पलं ॥ ३९ ॥ सहस्रपत्रं कमलं शतप
त्रं कुशेशयं ॥ पंकेरुहं तामरसं सारसं सरसीरुहं ॥ ४० ॥ विसप्रसूनं राजीवपुष्करं अंभोरुहाणि च ॥ पुंडरीकं सितांभोज
मथ रक्तसरोरुहे ॥ ४१ ॥ रक्तोत्पलं कोकनदं नालं नालं मथास्त्रियां ॥ मृणालं विसं मञ्जादिकदं वैखंडमस्त्रियां ॥ ४२ ॥

नालं । “ नालानाली च ” द्वेपद्मादिदंडस्य । मृणालं । विसं । “ मृणाली । मृणालः । विशं । मृणालं नलदेह्नीवं पुंनपुंसकयोर्विश इति विश्वः ॥ मृणाले
तु विशं विसमिति द्विरूपकोशः । ” द्वेमृणालस्य भिसे इति स्यात्तस्य । अस्त्रियां ह्नीवपुंसोः । अञ्जादिकदं वै कमलादीनां समूहे खंडमित्येकमस्त्रियां “ शं
डः । षंडः । ” तालव्यो मूर्द्धन्योऽञ्जादिकदं वै षंडशब्दोऽयं । मूर्द्धन्य एव वृषभे पूर्वाचार्यैर्विनिर्दिष्ट इत्युष्मविवेकः ॥ ४२ ॥

अ. को. टी.

४१

करहाटः । शिफाकंदः । द्वेपद्ममूलस्य । “ शिफामूलतरुप्ररोहस्तत्सहितःकंदः कंदोमूलं । शिफेतिचकंदमितिचपृथक्नामनीइत्येके । किंजल्कः ।
केसरः । “ केशरः ” । द्वेकेसरस्य । संवर्तिका । नवदलं । द्वेपद्मादीनांनवपत्रस्य । बीजकोशः । वराटकः । द्वेबीजकोशस्य । बीजानांकमलाक्षा
णांकोशोबीजकोशः ॥ ४३ ॥ इतिवारिवर्गः ॥ ७ ॥ उक्तान्वर्गान्संगहेणोपसंहरति । उक्तमिति । मयास्वर्व्योमादिकमुक्तं । शब्दादीतिरसंगंधा

करहाटःशिफाकंदःकिंजल्कःकेसरोऽस्त्रियां ॥ संवर्तिकानवदलंबीजकोशोवराटकः ॥ ४३ ॥ इतिवारिवर्गः ॥ ७ ॥
उक्तंस्वर्व्योमदिक्कालधीशब्दादिसनात्यकं ॥ पातालभोगिनरकंवारिचैषांचसंगतं ॥ १ ॥ इत्यमरसिंहकृतौनाम
लिंगानुशासने ॥ स्वरादिकांडःप्रथमःसांगएवसमर्थितः ॥ १ ॥

दिग्रहणार्थमादिशब्दः । एषांस्वर्गादीनांसंगतंसंबंधवशा

त्वाप्तदेवासुरमेघादिकंतच्चोक्तं ॥ १ ॥ इतीति । एवममरसिंहस्यकृतौनाम्नांलिंगानांचानुशासनेस्वरादिशब्दानांकांडःसमूहःसांगःअंगोपांगसहितःप्र
थमःसमर्थितःकथितः ॥ १ ॥ श्रीमत्यमरविवेकेमहेश्वरेणविरचितएवं । प्रथमःस्वरादिकांडःसमाप्तः ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

४१

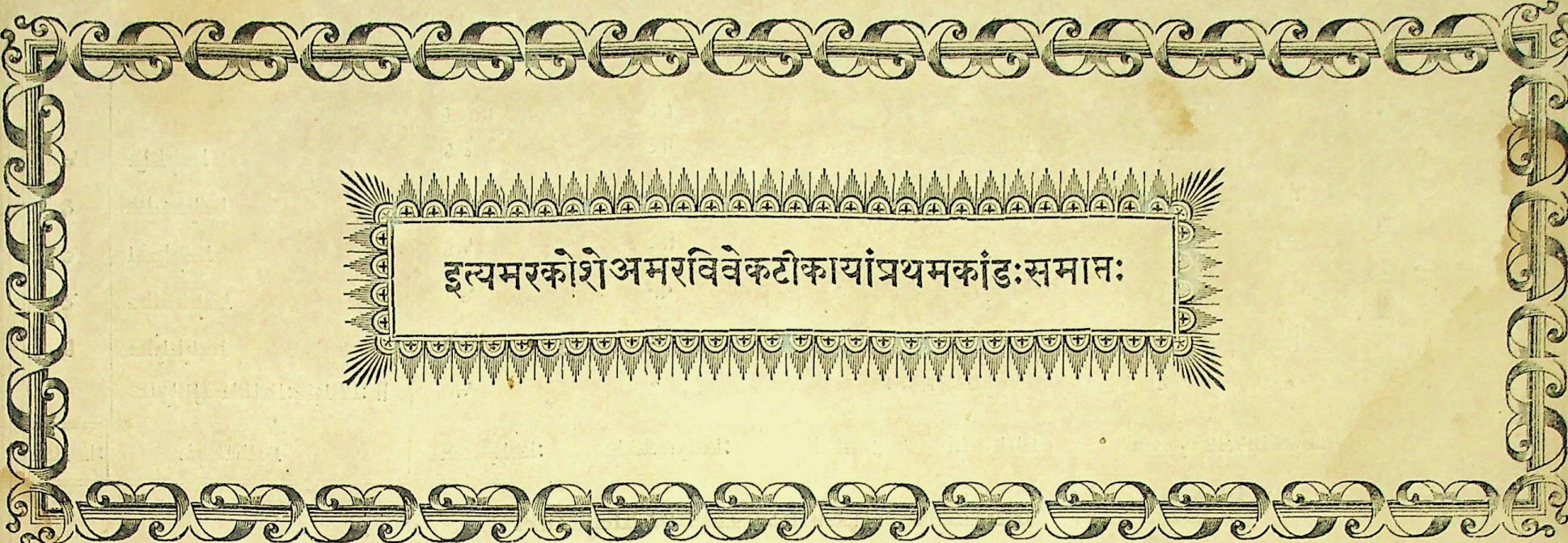

अमरकोशप्रथमकांडस्यवर्गानुक्रमेणश्लोकसंख्या.

वर्गीकाः	वर्गनामानि	मूलश्लोकाः	क्षेपकश्लोकाः	वर्गीकाः	वर्गनामानि	मूलश्लोकाः	क्षेपकश्लोकाः
	आदौपरिभाषायाःश्लोकाः ॥	५	०		शब्दादिवर्गस्य	२५	२
१	स्वर्गवर्गस्य	६९॥	३	६	नाल्यवर्गस्य	३८	१॥
२	व्योमवर्गस्य	२	॥	७	पातालभोगिवर्गस्य	११	१॥
३	दिग्वर्गस्य	३५	३॥	८	नरकवर्गस्य	३॥	०
४	कालवर्गस्य	३१	१॥	९	वारिवर्गस्य	४३	॥
५	धीवर्गस्य	१७	२॥	१०	अनुक्रमश्लोकौ	२	०
		१५९॥	११			१२२॥	५॥

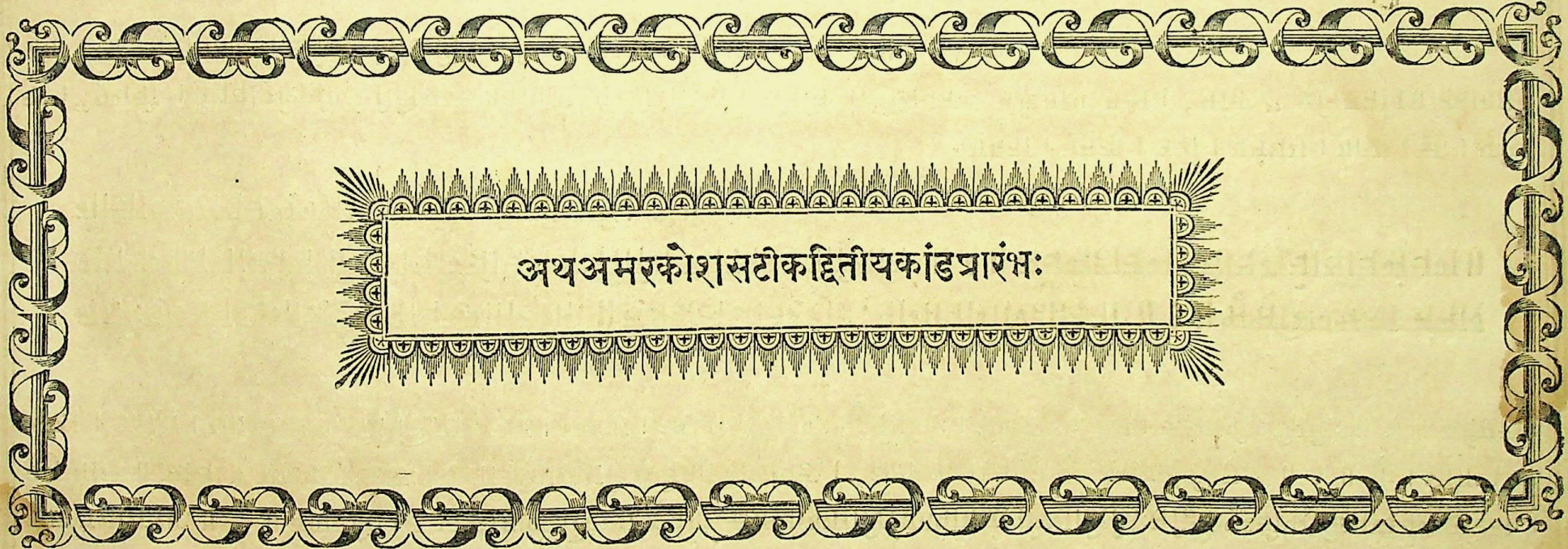
मूलश्लोकाः २८२
क्षेपकश्लोकाः १६
एवं २९८

इत्यमरकोशे अमरविवेकटीकायां प्रथमकांडः समाप्तः

अथ अमरकोशसटीकद्वितीयकांडप्रारंभः

अ०को०टी०

१

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ वर्गाइति । इहवक्ष्यमाणेऽस्मिन्काण्डे अंगैर्मृच्छाखानगरादिभिरुपांगैर्मृत्साविशादिभिः सहितैः पृथ्वीपुरादिशब्दैर्वर्गा उदिताः ।
वक्तुमारब्धा इत्यर्थः ॥ तत्र क्षमाभृच्छैलः । मृगादिभिरित्यादिशब्देन पक्षिणां ग्रहः । “यद्वा मृगानन्ति पुनः पुनः समृगादी सिंहः” ॥ १ ॥ भूः । भूमिः । अ
चला । अनन्ता । रसा । विश्वंभरा । स्थिरा । धरा । धरित्री । धरणिः । क्षोणिः । “क्षौणिः । क्षौणी” । ज्या । काश्यपी । क्षितिः ॥ २ ॥ सर्वसहा ।

वर्गाः पृथ्वीपुरक्षमाभृद्वनौषधि मृगादिभिः ॥ नृब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रैः सांगोपांगैरिहोदिताः ॥ १ ॥ भूभूमिरचलाऽनन्तार
सा विश्वंभरा स्थिरा ॥ धरा धरित्री धरणिः क्षौणिर्ज्या काश्यपी क्षितिः ॥ २ ॥ सर्वसहा वसुमती वसुधोर्वी वसुंधरा ॥
गोत्राकुः पृथिवी पृथ्वीक्ष्माऽवनिर्मेदिनी मही ॥ ३ ॥

वसुमती । वसुधा । उर्वी । वसुंधरा । गोत्रा । कुः । पृथि
वी । “पृथवी । पृथ्वी पृथिवी पृथ्वीति शब्दार्णवः ।” पृथ्वी । क्षमा । अवनिः । “अवनी” मेदिनी । मही । “महिः” इति सप्तविंशतिर्नामानि
भूमेः । अत्र भूमी धरणीत्यादयो ङीष्ता अपि । कृदिकारादक्तिन इति गणसूत्रात् ॥ ३ ॥

कांडः २

१

“विपुलेत्येकादशभूमेश्व ।” मृत् । मृत्तिका । द्वेमृदः । मृत्सा । मृत्स्ना । द्वेप्रशस्तमृदः । प्रशस्तमृत्तिका त्वित्यन्वयः । कृष्णभूमः कृष्णमृत्स्यादुद्गभूम उदङ्मृदि । पांडुभूमः पांडुमृच्चेत्यपि पठ्यते ॥ सर्वैः सस्यैराद्यामृत्तिका उर्वरेत्युच्यते । एकं । ऊषः । क्षारमृत्तिका । द्वेक्षारमृत्तिकायाः । ऊषोदंतः ॥ ४ ॥ ऊषवान् । ऊषरः । द्वयं क्षारमृद्विशिष्टस्य । द्वावप्यन्यलिङ्गौ । यथा । ऊषवती ऊषरावास्थली । ऊपरं स्थलमित्यादि । स्थली । अकृत्रिम

“विपुलागव्हरीधात्रीगौरिलाकुंभिनीक्षमा ॥ भूतधात्रीरत्नगर्भाजगतीसागरांबर ॥ १ ॥” मृन्मृत्तिकाप्रशस्ता तु मृत्सा मृत्स्ना च मृत्तिका ॥ उर्वरा सर्वसस्याद्यास्यादूषः क्षारमृत्तिका ॥ ४ ॥ ऊषवानूषरो द्वावप्यन्यलिङ्गौ स्थलं स्थली ॥ समानौ मरुधन्वानौ द्वेखिलाप्रहते समे ॥ ५ ॥

स्थानस्य । “कृत्रिमा तु स्थला । स्थलमुभयसाधारणं ।” मरुः । धन्वा । द्वेमरुदेशस्य । निर्जलोयं । म्रियते पिपासया यस्मिन्मरुः । खिलं । अप्रहतं । द्वे अकृष्टस्य क्षेत्रादेः । न प्रहन्यते हलादिभिरप्रहतं । “समे समानार्थे” त्रिषु लिङ्गेषु इत्यर्थः ॥ ५ ॥

अ०को० टी०

२

कांडः २

जगती । लोकः । विष्टपं । “विष्टपं ।” जगत्स्यात्पिष्टपेक्षीबंवायौनाजंगमेत्रिषु ॥ जगतीभुवनेक्षमायांलंदोभेदेजनेपिच । लोकस्तुभुवनेजनेइतिमे
दिनी । “विष्टपःपुमानितिबोपालितः ।” भुवनं । जगत् । पंचभूतलस्य । “एकंमहाभूतंपृथिवी । पंचमहाभूतविषयेंद्रियात्मकंजगदितिपृथ्वीजग
तोभेदः ।” अयंजंबुद्वीपवर्तीदृश्यमानोलोकःभारतनामकंवर्षज्ञेयं । “उक्तंच । उत्तरंयत्समुद्रस्यहिमाद्रेःश्वैवदक्षिणं ॥ वर्षतद्भारतंनामभारतीयचसं
ततिरिति ।” भरतस्यराज्ञइदंभारतं । “वर्षशब्दःपुल्लिंगोपि । पुनपुंसकयोर्वर्षजंबुद्वीपाब्दवृष्टिष्वितिरुद्रः । वर्षोस्त्रीभारतादौचजंबुद्वीपाब्दवृष्टिष्वि
त्रिष्वथोजगतीलोकोविष्टपंभुवनंजगत् ॥ लोकोयंभारतंवर्षशरावत्यास्तुयोऽवधेः ॥ ६ ॥ देशःप्राग्दक्षिणःप्राच्य
उदीच्यःपश्चिमोत्तरः ॥ प्रत्यंतोऽस्लेंच्छदेशःस्यान्मध्यदेशस्तुमध्यमः ॥ ७ ॥

तिमेदिनी ।” एकं । एवमिलावृतादी
न्यष्टौवर्षाण्यम्यान्यपिशरावत्याअवधेः ॥ ६ ॥ यःप्राग्दक्षिणःप्राक्सहितोदक्षिणोदेशः सप्राच्यइत्येकं । शरावत्याअवधेर्यःपश्चिमोत्तरःपश्चिमस
हितउत्तरोदेशःसउदीच्यइत्येकं ॥ प्रत्यंतः । स्लेंच्छदेशः । द्वेशिष्टाचाररहितस्यकामरूपादेः । “यदुक्तं । चातुर्वर्ण्यव्यवस्थानयस्मिन्देशेनविद्यते ।
तंस्लेंच्छविषयंप्राङ्पुरार्यावर्तमतःपरमिति ।” मध्यदेशः । मध्यमः । द्वे । एतत्परिमाणंतु । हिमवद्विध्ययोर्मध्यंयत्प्राग्विनशनादपि ॥ प्रत्यवेगप्रया
गाच्चमध्यदेशःप्रकीर्तितइति ॥ विनशनंतीर्थभेदः । “कुरुक्षेत्रं” ॥ ७ ॥

२

आर्यावर्तः । पुण्यभूमिः । द्वेर्विन्ध्यहिमाचलयोरंतरस्य । उक्तं च । आसमुद्राच्चैवपूर्वादासमुद्राच्चपश्चिमात् ॥ तयोरेवांतरंगिर्योरायावर्त्तं विदुर्वुधा इति
 “ हिमप्रधानोऽगः हिमागः । हिमेनाल्यते हिमालः । अलभूषणादौघञ् । ” नीवृत् । जनपदः । द्वेजनैर्वास्यमानराष्ट्रस्य मगधादेः । नीवृत्सुं सति साह
 चर्यात् । नियतं वर्तते स्मिन्नीवृत् । न हि वृत्तीति दीर्घः । “ जनः पदं वस्तु यत्र जानपदोऽपि । भवेज्जनपदो जानपदोऽपि जनदेशयोरिति विश्वमेदिन्यौ । ” देशः
 विषयः । उपवर्तनं । त्रीणि ग्रामसमुदायलक्षणस्य देशमात्रस्य ॥ ८ ॥ अथ गोष्ठशब्दमभिव्याप्य वक्ष्यमाणा त्रिषु त्रिषुलिङ्गेषु इत्यर्थः । नड्वान् । नड्वलः । द्वेन

आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यं विन्ध्यहिमालयोः ॥ नीवृत् जैनपदो देशविषयौ तूपवर्तनं ॥ ८ ॥ त्रिष्वगोष्ठान्नडप्राये नड्वान्
 नड्वल इत्यपि ॥ कुमुद्वान् कुमुदप्राये वेतस्वान्वहुवेतसे ॥ ९ ॥ शाद्वलः शादहरिते सज्जं बालेतुपंकिलः ॥ जलप्रायमनू
 पंस्यात्पुंसिकच्छस्तथाविधः ॥ १० ॥

डप्राये नड्वलदेशे ॥ कुमुद्वानित्येकं कुमुदप्राये । वेतस्वानित्येकं बहुवेतसे । बहवो वेतसावानीरा
 यत्र तस्मिन्देशे । तदस्मिन् स्तीत्यर्थे कुमुदनडवेतसेभ्योऽङ्गत्वात् ॥ ९ ॥ शादैर्बालतृणैर्हरिते देशे शाद्वल इत्येकं । शादाः संत्यस्मिन् शाद्वलः । सज्जं बालेतुपंकिलः कर्दमयुक्ते
 देशे पंकिल इत्येकं । जलप्रायः । अनूपः । द्वेजलबहुलदेशस्य । अनुगता आपोऽत्र अनूपः । तथाविधः अनूपसदृशः कश्चिन्नद्यादेरुपांतदेशः कच्छ इत्युच्यते ।
 एकं । कच्छशब्दस्य पुंसीति विशेषस्त्रिष्विति पूर्वोक्तस्य बाधनार्थः । कच्छ इत्यनूपस्यैव पर्याय इति केचित् । “ कच्छं । कच्छमनूप इति बोधोपाहितः ” ॥ १० ॥

अ० को० टी०

३

कांडः २

शर्करा । शर्करिलः । द्वेवालुकायुक्तदेशे । तत्रशर्करास्त्री । शर्करः । शर्करावान् । द्वेवालुकायुक्तस्यदेशादेः । आदिमौशर्कराशर्करिलौदेशेएव । देशे
 लुबिलचौचेतिनियमात् । एवंसिकतावत्युन्नेयाऊहनीयाः । तथाहि । सिकताः । सिकतिलइति । द्वेसिकतायुक्तस्यदेशस्य । सैकतः । सिकता
 वान् । द्वेवालुकायुक्तस्यदेशादेः । तत्रसिकतानित्यंस्त्रियांबहुत्वेच । “अत्रशर्करासिकताशब्दौद्वावपिबहुवचनांतावितिकेचित् ।” ॥ ११ ॥ देश

स्त्रीशर्कराशर्करिलःशर्करःशर्करावति ॥ देशएवादिमावेवमुन्नेयाःसिकतावति ॥ ११ ॥ देशोनद्यंबुवृष्ट्यंबुसंप
 न्नब्रीहिपालितः ॥ स्यान्नदीमातृकोदेवमातृकश्चयथाक्रमं ॥ १२ ॥ सुराजिदेशेराजन्यान्स्यात्ततोऽन्यत्रराजवा
 न् ॥ गोष्ठंगोस्थानकंतत्तुगौष्ठीनंभूतपूर्वकं ॥ १३ ॥

३

इति । नद्यंबुभिर्वृष्ट्यंबुभिश्चसंपन्नैर्ब्रीहिभिःपालितोदेशःक्रमेणन
 दीमातृकोदेवमातृकश्चस्यात् । नद्यंबुजातसस्यर्द्धितोनदीमातृकः । वृष्ट्यंबुजातसस्यर्द्धितोदेवमातृकइत्यर्थः । एकैकं ॥ १२ ॥ धर्मशीलःशोभनो
 राजायत्रससुराजा तस्मिन्देशेराजन्यान् । एकं । ततोऽन्यत्रराजमात्रयुक्तेदेशेराजवान् । एकं । गोष्ठं । गोस्थानकं । द्वेगवांस्थानस्य । तत्तुगौष्ठंभूतपूर्वकंचे
 त्गौष्ठीनमित्युच्यते । पूर्वयत्रगावआसन्तत्स्थानंगौष्ठीनमित्यर्थः । गोष्ठात्स्वञ्भूतपूर्वेइतिस्वञ् । एकं ॥ १३ ॥

पर्यंतभूः । परिसरः । द्वेनदीपर्वतादीनामुपांतभुवः । सेतुः । आलिः । “ आली ” द्वेसेतोः “ पूलइतिख्यातस्य । ” स्त्रीलिङ्गायामालौसेतुः पुमानित्यन्वयः ।
 वामलूरः । नाकुः । वल्मीकं । त्रीणिवल्मीकस्य ॥ १४ ॥ अयनं । वर्त्म । मार्गः । अध्वा । पंथाः । “ पथः । वाटः पथश्चमार्गश्चेति त्रिकांडशेषः ” पदवी । “ पद
 विः ” । सृतिः ॥ सरणिः । “ शरणिः पथिचावलाविति तालव्यादिविजयात्तालव्यादिरपि । ङीष्अंतोपि ” पद्धतिः । “ पद्धती ” पद्या । वर्त्तनी । “ वर्त्तनिः ।

पर्यंतभूः परिसरः सेतुरालौस्त्रियां पुमान् ॥ वामलूरश्च नाकुश्च वल्मीकं पुंनपुंसकं ॥ १४ ॥ अयनं वर्त्म मार्गाध्वपंथा
 नः पदवी सृतिः ॥ सरणिः पद्धतिः पद्यावर्त्तन्यैकपदीति च ॥ १५ ॥ अतिपंथाः सुपंथाश्च सत्पथश्चाचिंतेऽध्वनिः ॥ व्य
 ध्वोदुरध्वोविपथः कदध्वाकापथः समाः ॥ १६ ॥ अपंथास्त्वपथंतुल्येशृंगाटकचतुष्पथे ॥ प्रांतरंदूरशून्योऽध्वाकां
 तारं वर्त्मदुर्गमं ॥ १७ ॥

वर्त्तनिः । वर्त्तनी वर्त्तनीपथीति हेमः । “ एकपदी । द्वादशमार्गस्य ॥ १५ ॥ अतिपंथाः । सुपंथाः । सत्पथः । त्रयं
 अचिंतेऽध्वनिशोभनेमार्गे । व्यध्वः । दुरध्वः । विपथः । कदध्वा । कापथः । “ कुपथोपि ” पंचदुर्मार्गस्य । तत्र कदध्वानांतः ॥ १६ ॥ अपंथाः । अपथं ।
 द्वेअमार्गस्य । शृंगाटकं । चतुष्पथं । द्वेचव्हाटाइति ख्यातस्य । दूरश्चासौ शून्यश्च दूरशून्यः छायाजलादिवर्जितो दूरस्थोऽध्वामार्गः प्रांतरमित्युच्यते । एकं ।
 यदुर्गमं चोरकं टकाद्युपद्रवयुक्तं वर्त्ममार्गः कांतारमित्युच्यते । “ पुंसिकांतारः । कांतारोऽस्त्री महारण्ये बिले दुर्गमवर्त्तनीति मेदिनी । एकं ॥ १७ ॥

अ० को० टी०

४

कांडः २

क्रोशयुगंगव्यूतिरित्युच्यते । क्रोशोधनुःसहस्रेधनुर्हस्तचतुष्टयं ॥ “द्वाभ्यांधनुःसहस्राभ्यांगव्यूतिःपुंसिभाषितमिति शब्दार्णवात्सुस्यपि । क्लीवेतुगव्यूतं । धन्वंतरसहस्रंतुक्रोशःक्रोशद्वयंपुनः । गव्यूतंस्त्रीतुगव्यूतिर्गौरुतंगोमतंचतदितिवाचस्पतिः ।” किष्कूणांहस्तानांचतुःशतं “चतुःशतीवा” नल्वइत्युच्यते । चतुःशतहस्तमितंस्थानंनल्वसंज्ञकमित्यर्थः । एकं ॥ घंटापथः । संसरणं । द्वेराजपथमात्रस्य । घंटापलक्षितगजादीनांपंथाःघंटापथः । “दशधन्वंतरोराजमार्गोघंटापथःस्मृतइतिचाणक्यः” तत्संसरणंपुरस्यनगरस्यचेदुपनिष्करमित्येकं । बुधैःसंसरणंवर्त्मगजादीनामसंकुलं । पुरस्योपस्करंचोक्तमि

गव्यूतिःस्त्रीक्रोशयुगंगनल्वःकिष्कुचतुःशतं ॥ घंटापथःसंसरणंतत्पुरस्योपनिष्करं ॥ १८ ॥ “द्यावापृथिव्यौरोदस्यौद्यावाभूमीचरोदसी ॥ दिवस्पृथिव्यौगंजातुरुमास्याल्लवणाकरः ॥ १ ॥” इतिभूमिवर्गः ॥ पूःस्त्रीपुरीनगर्यौवापत्तनंपुटभेदनं ॥

तिभुग्नः ॥ १८ ॥ “द्यावेत्यादिपंचद्विवचननामानिद्यावाभूम्योः । गंजेत्यादित्रयंक्षारसमुद्रस्य । गंजाखनौसुरागृहे । रुमासुग्रीवदारेषुविशिष्टलवणाकरइतिमेदिनी । गंजारुमेस्त्रियां ।” ॥ १ ॥ अंगोपांगापेक्षयाभूमिरेवात्रप्रधानमितिभूमिवर्गइतिव्यपदेशः । एवमन्यत्रापिमंतव्यं ॥ इतिभूमिवर्गः ॥ ॥ ७३ पूः । पुरी । “पुरिः ।” नगरी । पत्तनं । “पट्टनं ।” पुटभेदनं ॥ ॥ ७३ ॥

४

स्थानीयं । निगमः । सतकंनगरस्य । पूः । पुरौ । पुरीनगर्यौवास्त्रियौ । पक्षेपुरं । नगरं । केचिदत्रभेदंचक्रुर्यथा । यत्रानेकशिल्पिनोनेकवणिगादि
व्यवहारस्तपुरादिसंज्ञं । यत्रराजातदनुचराश्चसंतितपुरंपत्तनादिसंज्ञं । यस्याकारादिवेष्टितंविस्तीर्णंपुरंतस्थानीयादिनामकमिति । यन्मूलनगराद
न्यत्पुरंतच्छाखानगरमित्यन्वयः । एकं । मूलनगरंराजधानी । ” ॥ १ ॥ वेश्याजनस्यसमाश्रयोनिवेशस्थानंवेशइत्युच्यते । द्वेश्यानिवासस्य । “ता
लव्यांतं । नेपथ्येगृहमात्रेचवेशोवेश्यागृहेपिचेतितालव्यातेरभसः । गृहमात्रेगणिकायाःसम्पन्ननिवेशोभवेत्तुतालव्यः । तालव्योमूर्द्धन्योऽलंकरणेक

स्थानीयंनिगमोऽन्यत्तुयन्मूलनगरात्पुरं ॥ १ ॥ तच्छाखानगरंवेशोवेश्याजनसमाश्रयः ॥
आपणस्तुनिषद्यायांविपणिःपण्यवीथिका ॥ २ ॥

थितआचार्यैरित्यूष्मविवेकः । ” आपणः । नि
षद्या । द्वेक्रयवस्तुशालायाः । हृदवणिकूपथपण्याजिरादिकमपि । विपणिः । “ विपणी । ” पण्यवीथिका । द्वेक्रयवस्तुशालापंक्तेः । चत्वार्य
पिहृदस्येत्यन्ये । विपणिस्त्री । “ आपणादिद्वयंहृदस्य । बाजारइतिप्रसिद्धस्य । विपणीतिद्वयंहृदशून्यविक्रयस्थानस्येत्यपिमतं ” ॥ २ ॥

अ०को०टी०

५

कांडः २

रथ्या । प्रतोली । विशिखा । त्रीणिग्रामाभ्यंतरमार्गस्य । चयः । वप्रं । द्वेपरिखोज्झतमृत्तिकाकूटस्य । “ प्राकाराधारस्यवा । ” प्राकारः । वरणः । सालः । “ शालः । तालव्योनृपझषयोःशालोवक्षेवतौद्रुभेदेच । तालव्यदंत्यउक्तस्तथास्त्रियांवक्षशाखायामित्यूष्मविवेकः । सालोवरणसर्जयोरिति रभसः । ” त्रयंयष्टिकाकंटकादिरचितवेष्टनस्य । नगरादेःप्रांतभागेयावृतिःवेष्टनंवेणुकंटकादीनांतत्प्राचीनमित्युच्यते । “ प्राचीरमित्यपि । ” एकं ॥३॥ भित्तिः । कुड्यं । द्वेभित्तेः । तत्कुड्यंअंतर्न्यस्तकीकसंचेदेडूकसंज्ञं । “ एडुकं । एडोकं । भवेदेडोकमेडुकमितिद्विरूपकोशः । ” एकं । अंतर्न्य

रथ्याप्रतोलीविशिखास्याच्चयोवप्रमस्त्रियां ॥ प्राकारोवरणःसालःप्राचीनंप्रांततोवृतिः ॥ ३ ॥ भित्तिःस्त्रीकुड्यमे
डूकंयदंतर्न्यस्तकीकसं ॥ गृहंगेहोदवसितंवेश्मसद्वनिकेतनं ॥ ४ ॥ निशांतपस्यसदनंभवनागारमंदिरं ॥ गृहाः
पुंसिचभूमन्येवनिकाय्यनिलयालयाः ॥ ५ ॥

स्तानिकीकसानिअस्थीनिदार्ढ्यार्थंयत्रतत् । कीकसंकठिनद्रव्यस्योपलक्षणं । गृहं । गेहं । उदवसितं । वेश्म । सदनं । निकेतनं ॥ ४ ॥ निशांतं । पस्यं । “ वस्यं । वसेस्तिः । तत्रसाधुरितियत् । ” सदनं । “ सादनं । ” सदनंसादनंसममितिद्विरूपकोशः । भवनं । अगारं । “ आगारं । विद्यादगारमागारमपगामापगामपीतिद्विरूपकोशः । ” मंदिरं । गृहाः । निकाय्यः । निलयः । आलयः । षोडशगृहस्य । तत्रगृहशब्दःबहुत्वेनित्यंपुंसिच । “ क्लीबेपि । ” ॥ ५ ॥

५

वासः। कुटी। शाला। सभा। चत्वारिसभागृहस्य। तत्रकुटीद्वयोःस्त्रियांतुकुटीकुटिश्च। “कुटःकोटेपुमानस्त्रीघटेस्त्रीपुंसयोर्गृहेइतिमेदिनी। गृहादिस
भांतानिर्विंशतिर्नामानिगृहस्येत्यन्ये।” संजवनं। चतुःशालं। द्वेअन्योन्याभिमुखशालाचतुष्कस्य “चौसोपी, चौपट, चौकइतिप्रसिद्धस्या” पर्णशा
ला। उटजः। द्वेमुनिगृहस्य। “उटजस्तृणपर्णादिरितिदेशीकोशः॥” ६॥ चैत्यं। आयतनं। द्वेयज्ञायतनभेदस्य। वाजिशाला। मंदुरा। द्वेअश्व
शालायाः। “पागाइतिख्यातायाः।” आवेशनं। शिल्पिशाला। “शिल्पशालेत्यपिपाठः। तत्रशिल्पस्यशालेति।” द्वेस्वर्णकारादीनांशालायाः। प्रपा। पानी
वासःकुटीद्वयोःशालासभासंजवनंत्विदं॥ चतुःशालंमुनीनांतुपर्णशालोटजोस्त्रियां॥ ६॥ चैत्यमायतनंतुल्येवा
जिशालातुमंदुरा॥ आवेशनंशिल्पिशालाप्रपापानीयशालिका॥ ७॥ मठश्छात्रादिनिलयोगंजातुमदिरागृहं॥
गर्भागारंवासगृहमरिष्टंसूतिकागृहं॥ “कुट्टिमोऽस्त्रीनिबद्धाभूश्चंद्रशालाशिरोगृहं॥ ८॥ यशालिका। द्वेजलशालायाः।
“पाणपोहीइतिप्रसिद्धायाः॥” ७॥ छात्रादिनिलयःशिष्यादीनांगृहंमठइत्युच्यते। “छात्रोतेवास्यादिर्येषांपरिव्राजकक्षपणकादीनांतेषांनिलयइति
वा।” आदिनाकापालिकादिसंग्रहः। गंजादिद्वयमद्यस्त्थानस्य। गर्भागारं। वासगृहं। द्वेगृहमध्यभागस्य। अरिष्टं। सूतिकागृहं। “सूतकादी
नामत्वविकल्पात्सूतकागृहं।” द्वेप्रसवस्थानस्य। “चत्वारोपिपर्यायाइत्यन्ये। पाषाणादिनिबद्धाभूःसकुट्टिमइत्येकं। भूमिगृह, तळघर, इतिप्रसिद्ध
स्य। चंद्रादिद्वयं गृहोपरितनगृहस्यउपरमाडी, अटाळीइत्यादिप्रसिद्धस्य॥ ८॥

अ० को० टी०

६

वातायनं । गवाक्षः । द्वेगवाक्षस्य । “ झरोका इति प्रसिद्धस्य ” मंडपः । जनाश्रयः । द्वेमंडपस्य । तत्रमंडपः क्लीवपुंसोः । धनिनां धनवतां वासः गृहंतत्
हर्म्यादि । आदिना स्वस्तिकाद्यालिकादेर्ग्रहः । देवानां राज्ञां च गृहं प्रासाद इत्येकं ॥ ९ ॥ सौधः । राजसदनं । उपकार्या । उपकारिका । चत्वारि राज
गृहस्य । स्वस्तिकादय ईश्वरसद्वनानां राजगृहाणां प्रभेदाः स्युः । तत्र चतुर्द्वारतोरणः स्वस्तिकः । उपर्युपरि गृहं सर्वतोभद्रः । वर्तुलाकृतिर्नद्यावर्तः ॥ १० ॥

वातायनं गवाक्षोऽथ मंडपोऽस्त्री जनाश्रयः ॥ हर्म्यादि धनिनां वासः प्रासादो देवभूभुजां ॥ ९ ॥ सौधोऽस्त्री राजसदन
मुपकार्योपकारिका ॥ स्वस्तिकः सर्वतोभद्रो नद्यावर्तादयोपि च ॥ १० ॥ विच्छंदकः प्रभेदा हि भवन्ती श्वरसद्वनानां ॥
रुयगारं भूभुजामंतः पुरं स्यादवरोधनं ॥ ११ ॥ शुद्धांतश्चावरोधश्च स्याददृष्टौ ममस्त्रियां ॥ प्रधानप्रघणां लिंदा
बहिर्द्वारप्रकोष्ठके ॥ १२ ॥

विस्तीर्णसुंदरो विच्छंदकः । “ विच्छंदकः ” आदिनारुचकवर्द्धमानादिग्रहः । भूभुजां
राज्ञां रुयगारं स्त्री गृहंतत् अंतःपुरं अवरोधनं ॥ ११ ॥ शुद्धांतः । अवरोधः । चत्वारि । अदृष्टः । क्षौमं । “ क्षौमं ” द्वेहर्म्यादिपृष्ठस्य “ उपरिगृहस्य माडी
इत्यादिख्यातस्य । ” गृहविशेषस्येत्येके । प्रधानः । प्रघणः । अलिंदः । “ आलिंदः । गृहैकदेशे आलिंदः प्रधानः प्रघणस्तथेत्यमरमाला । ” त्री
णि द्वाराद्वहिर्ग्रहः प्रकोष्ठकस्तत्र । “ द्वाराप्रकोष्ठाद्वहिर्द्वाराग्रवर्तिचतुष्कस्येति वा ” ॥ १२ ॥

कांडः २

६

गृहावग्रहणी । देहली । द्वेगृहद्वाराधोभागस्य । उंबरठा इति प्रसिद्धस्य । “देहंगोमयाद्युपलेपं लातीति विगृहीतत्वाद्गृहद्वाराधोभागस्य उंबरवोठा उंबरठा इति ख्यातस्य ।” अंगणं । “अंगनं । अंगनं प्रांगणे याने कामिन्यामंगनामतेति नांतवर्गे विश्वः ।” चत्वरं । अजिरं । त्रीणि प्रांगणस्य । शिलेत्येकं द्वारस्तं भावः स्थितकाष्ठस्य । “शिली । तलदारुशिल्यधोपि नासादारूपध्वंसस्य यदि तिवोपालितात् ।” नासेत्येकं । “दंत्यांतं ” द्वारस्तं भोपरि स्थितस्य दारुणः । “मस्त

गृहावग्रहणी देहल्यंगणं चत्वरजिरे ॥ अधस्तादारुणि शिलानासादारूपरिस्थितं ॥ १३ ॥
प्रच्छन्नमंतद्वारं स्यात्पक्षद्वारं तु पक्षकं ॥ वलीकं नीधे पटलप्रांतेऽथ पटलच्छदिः ॥ १४ ॥

कपटीगणेशपट्टी इति प्रसिद्धस्य ।” ॥ १३ ॥ प्रच्छन्नं । अंतद्वारं । द्वेगुप्तद्वारस्य । खिडकीसंज्ञस्य । पक्षद्वारं । पक्षकं । द्वेपार्श्वद्वारस्य । प्रच्छन्नमंतद्वारं स्यात्पक्षद्वारं तदुच्यते इति कात्यायनपक्षद्वारं पूर्वाचयीत्यन्ये । ” वलीकं । “वलीकः पटलप्रांत इति वोपालितासुंस्त्वमपि ” । नीध्रं । द्वेपटलप्रांते गृहच्छादनस्य । “भित्तिवहिर्भागीयस्य वलचणपट्टवी इति ख्यातस्य ” पटलं । छदिः द्वेछादनस्य । “शाकार इति ख्यातस्य ।” छदिः सांतं स्त्रियां । छदिषौ ॥ १४ ॥

अ० को० टी०

७

कांडः २

गोपानसी । वलभी “ वलभिः ” । वडभीतिमूर्द्धन्यमध्योपि । शुद्धांतेवडभीचंद्रशालेसौधोर्ध्वेवडभीचंद्रशालिके
 तिचिकांडशेषः । ” द्वेछादनार्थयद्वक्रदारुतत्र । पटलाधारभूतवक्रकाष्ठेइत्यर्थः । “ पटलाधारवंशपंजरस्य ओमणकडणीवांसाइतिप्रसिद्धस्य सज्जाइत्य
 पिमंतं । ” कपोतपालिका । विटंकं । द्वेसौधादौकाष्ठादिरचितपक्षिगृहस्य ॥ १५ ॥ द्वाः । द्वारं । प्रतीहारः । “ प्रतिहारः ” । त्रयंद्वारस्य । तत्रद्वाःस्त्रियारंकां
 तः । वितर्दिः । “ वितर्दी ” वेदिका । द्वेवेद्याः । “ अंगणादिषुकृतस्योपवेशस्थानस्येतिवा । ” वितर्दिस्त्री । तोरणः । वहिर्द्वारं । द्वेतोरणस्य । “ द्वारवास्त्यभा

गोपानसीतुवलभीछादनेवक्रदारुणि ॥ कपोतपालिकायांतुविटंकंपुन्रपुंसकं ॥ १५ ॥ स्त्रीद्वारंप्रतीहारःस्याद्वित
 र्दिस्तुवेदिका ॥ तोरणोऽस्त्रीवहिर्द्वारंपुरद्वारंतुगोपुरं ॥ १६ ॥ कूटंपूर्द्वारियद्वस्तिनखस्तस्मिन्नथत्रिषु ॥ कपाटमरंतु
 ल्येतद्विष्कंभोर्गलंनना ॥ १७ ॥

गस्य । ” पुरद्वारं । गोपुरं । द्वेनगरद्वारस्य ॥ १६ ॥ पूर्व्वारिनगरद्वारेमुखेनावतारणा
 र्थं “ क्रमनिम्नं ” यन्मूत्कूटंक्रियतेतत्रहस्तिनखइत्येकं । कपाटं । “ कवाटं ” । कवाटश्चकपाटश्चत्रिषुस्यादररंननेतिवाचस्पतिः । कवाटश्चाररमिति
 त्रिकांडशेषः । ” अररं । द्वेकवाडइतिख्यातस्य । तेत्रिषु । तत्रस्त्रियांकपाटी । अररी । तद्विष्कंभःतस्यकपाटस्यावष्टंभकंयन्मुसलंतदर्गलमित्यु
 च्यते । तस्त्रीनपुंसकयोः । स्त्रियांत्वर्गला । “ तद्विष्कंभ्यर्गलमितिपाठः । ” ॥ १७ ॥

आरोहणं । सौपानं । द्वेसौपानस्य । “पायरीइतिख्यातस्य ।” निश्रेणिः । “निश्रेणिरित्यपि । नियताश्रेणिः पंक्तिरत्रेति निश्रेणिः ।” अधिरोहिणी । द्वयं नि
 सणी । “शिडी” इति ख्यातस्य ॥ संमार्जनी । शोधनी । द्वे सारणी । “केरसुणी” इति ख्यातस्य । तथा संमार्जन्या निक्षिप्ते निरस्ते केर इति ख्याते संकरः ।
 “संकारइति पाठे कर्मणि घञ् ।” अवकरः । इति द्वयं ॥ १८ ॥ मुखं । निःसरणं । द्वे गृहादेर्मुखभूतस्य द्वारप्रदेशस्य । “उसदारपुटीलदारइति ख्यातस्य । निः
 सरंत्यनेन निःसरणं ।” सन्निवेशः । निकर्षणं । द्वे समीचीनवासस्थानस्य । “पुरादौ गृहादिरचनापरिच्छिन्नदेशस्येत्यर्थः । संवसथः । ग्रामः । द्वे ग्रामस्य ।

आरोहणं स्यात्सौपानं निश्रेणिस्त्वधिरोहिणी ॥ संमार्जनी शोधनी स्यात्संकरोऽवकरस्तथा ॥ १८ ॥ क्षिप्ते मुखं निःस
 रणं सन्निवेशो निकर्षणं ॥ समौ संवसथग्रामौ वेश्मभूर्वास्तुरस्त्रियां ॥ १९ ॥ ग्रामांतै उपशल्यं स्यात्सीमसीमेस्त्रि
 यामुभे ॥ घोषाभीरपल्ली स्यात्पक्कणः शबरालयः ॥ २० ॥ इति पुरवर्गः ॥

वेश्मभूर्गृहभूमिः वास्तुरित्युच्यते । द्वे । “गृहरचना
 वच्छिन्नभूमेः ।” ॥ १९ ॥ ग्रामांतै ग्रामस्य समीपप्रदेशे उपशल्यमित्येकं । ग्रामांतमुपशल्यमित्यपि पाठः । “तत्र ग्रामस्यांतं समीपं” । सीमा । सीमा ।
 द्वे ग्रामादेर्मर्यादायां । नाम नृसीमन्तित्यादिनिपातनात् । पूर्वो नकारांतः । “उभे द्वे स्त्रियां” घोषः । आभीरपल्ली । “आभीरपल्लिः ।” द्वे गोपालग्रामस्य ।
 तद्गृहस्य वा । कुटीकग्रामकयोः पल्लिरिति शाश्वतः । शबरो वनचांडालः ॥ २० ॥ इति पुरवर्गः ॥

अ० को० टी०

कांडः २

महीध्रः । शिखरी । क्षमाभृत् । अहार्यः । धरः । पर्वतः । अद्रिः । गोत्रः । गिरिः । ग्रावा । अचलः । शैलः । शिलोच्चयः । त्रयोदशपर्वतसामान्य
स्य ॥ १ ॥ लोकालोकः । चक्रवालः । “चक्रवाडः” द्वे सप्तद्वीपवत्याभूमेः प्राकारभूते गिरौ । त्रिकूटः । त्रिककुत् । द्वेत्रिकूटाचलस्य । दांतः त्रिक
कुत् । अस्तः । चरमक्षमाभृत् । द्वे अस्ताचलस्य । “अस्तं क्षिप्तेऽप्यवसिते त्रिषु नापश्चिमाचले इति विश्वमेदिन्यौ” उदयः । पूर्वपर्वतः । द्वे उदयाचलस्य ॥ २ ॥

महीध्रे शिखरि क्षमाभृदहार्यधरपर्वताः ॥ अद्रिगोत्रगिरिग्रावाचलशैलशिलोच्चयाः ॥ १ ॥ लोका
लोकश्चक्रवालैस्त्रिकूटैस्त्रिककुत्समौ ॥ अस्तस्तुचरमक्षमाभृदुदयः पूर्वपर्वतः ॥ २ ॥ हिमवान्निपथो
विंध्यो माल्यवान्पारियात्रकः ॥ गंधमादनमन्ये च हेमकूटादयो नगाः ॥ ३ ॥

हिमवानित्यादयः सप्तपर्वतविशेषाः । आदिनामलयचित्रकूटमंदरादयः । एकैकं । “ठक् । पारियात्रिकः । पारियात्रक इत्यपि पाठः । गंधमादन इति
पुल्लिङ्गोऽप्यन्यत्र । स्याद्गंधमादनो भूङ्गे गंधके वानरांतरे ॥ स्त्रीसुरायां नगेन स्त्रीति मेदिनी ॥ ” ३ ॥

पाषाणः । प्रस्तरः । ग्रावा । उपलः । अश्मा । शिला । दृषत् । सप्तपाषाणस्य । शिलादृषदौस्त्रियां । कूटः । शिखरं । शृंगं । त्रयमपिपुन्नपुंसक
 लिंगपर्वताग्रस्य । “अस्त्रीतिपूर्वोत्तराभ्यांसंबध्यते । शिखरवाचीशृंगशब्दः क्लीबएवदृश्यते ।” प्रपातः । अतटः । भृगुः । त्रयंपर्वतात्पतनस्थानस्य । प्रपतत्य
 स्मिन्प्रपातः । नविद्यतेतटोऽत्रेत्यतटः । “प्रपातस्तुतटोभृगुरित्यपिपाठः । तत्रप्रपत्यतेयतस्तदात्सतटोभृगुरिति ॥ ४ ॥ अद्रेर्नितंबोमध्यभागःकटकइ

पाषाणप्रस्तरग्रावोपलाश्मानःशिलादृषत् ॥ कूटोऽस्त्रीशिखरंशृंगंप्रपातस्त्वतटोभृगुः ॥ ४ ॥ कटकोऽस्त्रीनितं
 बोद्रेःस्तुःप्रस्थःसानुरस्त्रियां ॥ उत्सःप्रस्रवणंवारिप्रवाहोनिर्झरोझरः ॥ ५ ॥

त्युच्यते । एकं । स्तुः । प्रस्थः । सानुः ।

त्रीणिपुन्नपुंसकलिंगानि समभूभागेपर्वतैकदेशे । तत्रस्तुःपुमानेवेतिसर्वधरः । स्त्रौतिप्रस्रवत्यंभःस्तुः । प्रतिष्ठंतेऽस्मिन्प्रस्थः । सनोतिददातिसुखंसानुः उ
 त्सः । प्रस्रवणं । द्वेयत्रपानीयंनिपत्यबहुलीभवतितस्यस्थानस्य । प्रस्रवत्यस्मिन्प्रस्रवणं । वारिप्रवाहः । निर्झरः । झरः । “झृषोदैवादिकात्षित्वादङि झ
 रा । अचङःझरिः । ङीषिझरीच ” त्रीणिझराइतिख्यातस्य । पंचापिपर्यायाइत्यन्ये ॥ ५ ॥

अ०को०टी०

९

दरी । कंदरः । द्वेपर्वतस्य गृहाकारकृत्रिमविवरस्य । पक्षेकंदरा । गुहा । गव्हरं । द्वेदेवखाते अकृत्रिमेविलेविलविषये । केचिद्देवखातादिपर्यायच
तुष्टयमाहुः । यत्काल्यः । देवखाते विलंगुहेति । गव्हरं विलदं भयोरिति च । केचित्तु । सूक्ष्मस्थूलभेदेन द्वाभ्यां द्वाभ्यां भेदमाहुः । गिरेः सकाशाच्च्युताः
पतिता ये स्थूलपाषाणास्ते गंडशैला इत्युच्यन्ते । “ गिरेस्तिर्यक्प्रदेशाद्वहिर्निर्गताः शूलाकारपाषाणास्ते दंतका इत्येकं । ” ॥ ६ ॥ खनिः । “ खानी । खा

कांडः २

दरीतुकंदरोवास्त्रीदेवखातविलेगुहा ॥ गव्हरंगंडशैलास्तुच्युताः स्थूलोपलागिरेः ॥ ६ ॥ “ दंतकास्तुवहिस्तिर्यक्प्रदे
शान्निर्गतागिरेः ॥ ” खनिः स्त्रियामाकरः स्यात्पादाः प्रत्यंतपर्वताः ॥ उपत्यकाद्रेरासन्नाभूमिरूर्ध्वमधित्यका ॥ ७ ॥

निः । खनिरेवमताखानिरिति द्विरूपकोशः । ” आकरः । द्वेरत्ताद्युत्पत्तिस्थानस्य खाण इति ख्यातस्य । पादाः । प्रत्यंतपर्वताः । द्वेपर्वतसमीपस्थाल्प
पर्वतानां । अद्रेरधः सन्निहिताभूमिरुपत्यकेत्युच्यते । एकं । अद्रेरूर्ध्वायाभूमिः साऽधित्यका । एकं ॥ ७ ॥

९

अद्वैर्यन्मनःशिलादिसधातुरित्युच्यते । आदिनाहरितालस्वर्णताम्रादियहः । “तदुक्तं । सुवर्णरौप्यताम्राणिहरितालंमनःशिला । गैरिकांजनकासीस
सीसलोहाःसहिंगुलाः ॥ गंधकोऽश्रकइत्याद्याधातवोगिरिसंभवाइति ।” गैरिकं । विशेषतोधातुः । विशेषेणधातुरित्येवप्रसिद्धमित्यर्थः । एकं । गेहू
“काव ” इतिख्यातस्य । निकुंजः । कुंजः । द्वेलतादिपिहितोदरे लताद्याच्छादितगर्भेस्थाने । “विकल्पेनद्वेक्रीदेअपि ।” आदिनातृणादियहः ॥८॥
इतिशैलवर्गः ॥ ७ ॥ अटवी । अरण्यं । विपिनं । गहनं । काननं । वनं । षट्कमरण्यस्य । तत्राटवीस्त्रियां । “कदिकारादितिङीष्वा । तेना

धातुर्मनःशिलाद्यद्वेगैरिकंतुविशेषतः ॥ निकुंजकुंजौवाक्लौबेलतादिपिहितोदरे ॥८॥ इतिशैलवर्गः ॥ ७ ॥
अटव्यरण्यंविपिनंगहनंकाननंवनं ॥ महारण्यमरण्यानीगृहारामास्तुनिष्कुटाः ॥ ९ ॥ आरामःस्यादुपवनंरु
त्रिमंवनमेवयत् ॥ अमात्यगणिकागेहोपवनेवृक्षवाटिका ॥ २ ॥

न्यत्राटविरित्यपि ” महारण्यं । अरण्यानी । द्वे
महतोवनस्य । अरण्यानीस्त्रियां । गृहारामाः । निष्कुटाः । द्वेगृहसमीपकृत्रिमवनेषु । “कुटाद्गृहान्निष्क्रांतानिष्कुटाः ।” ॥९॥ यत्कृत्रिमंकृत्यानिर्द
त्तंवनंतत्रआरामः । उपवनं । इतिद्वे । वृक्षवाटिकेत्येकममात्यानांवेश्यानांचयद्गृहोपवनंतत्र ॥२॥

अ० को० टी०

१०

कांडः २

यद्राज्ञः साधारणं प्रमदाभिरन्यैर्वासहक्रीडायर्थं वनं तत्र आक्रीडः । उद्यानमिति द्वे । “ ज्ञेयमाक्रीडमुद्यानमित्यमरमालायामाक्रीडस्यापि क्लीबत्वमुक्तं । ”
 अत उद्यानं अंतःपुरोचितं राज्ञीनामेव क्रीडायामुचितं चेत्प्रमदवनं स्यात् । व्यापोः संज्ञा छंदसोरिति ज्हस्वः । एकं ॥ ३ ॥ वीथी । “ छीपो विकल्पादन्यत्र
 वीथिरित्यपि । ” आलिः । आवलिः । पंक्तिः । श्रेणी । पंचकं पंक्तेः । “ आल्यादित्रोणि छीपि दीर्घांतान्यपि । श्रेणी । ज्हस्वांतोऽपि ” लेखाः । “ रेखाः ”

पुमानाक्रीड उद्यानं राज्ञः साधारणं वनं ॥ स्यादेतदेव प्रमदवनमंतःपुरोचितं ॥ ३ ॥ वीथ्यालिरावलिः पंक्तिः श्रेणी
 लेखास्तुराजयः ॥ वन्यावनसमूहे स्यादंकुरोऽभिनवोद्भिदि ॥ ४ ॥ वृक्षो महीरुहः शाखी विटपी पादपस्तरुः ॥ अनो
 कहः कुटः शालः पलाशी द्रुमागमाः ॥ ५ ॥

राजयः । द्वे लेखानां । “ सांतरापंक्तिः । निरंतरालेखाः । यथाविप्रपं
 क्तिः भस्मलेखा । ” वनानां समूहे वन्येत्येकं । अभिनवोद्भिदि नूतनप्ररोहे अंकुरइत्येकं । “ अंकूरः । अंकूरश्चांकुरः प्रोक्तइति हलायुधः । ” ॥ ४ ॥
 वृक्षः । महीरुहः । शाखी । विटपी । पादपः । तरुः । अनोकहः । कुटः । शालः । “ सालः । सालः सर्जतरौ वृक्षमात्रप्राकारयोरपीति । सालः
 पादपमात्रे स्यात्प्राकारइति मेदिनी विश्वकोशौ । ” पलाशी । द्रुः । द्रुमः । अगमः । त्रयोदशवृक्षस्य ॥ ५ ॥

१०

पुष्पाजातैःफलैरुपलक्षितोदक्षोवानस्पत्यः । एकं । आभादेः । अपुष्पात्पुष्पंविनाजातैःफलैरुपलक्षितोदक्षोवनस्पतिः । एकं । पनसोदुंबरादेः । द्रुम
मात्रेपिवनस्पतिः । “वनस्पतिर्नाद्रुमात्रेविनापुष्पंफलद्रुमइतिमेदिनीकोशात् ।” फलपाकएवांतोयासांताःओषध्यःस्युः । एकंव्रीहियवादेः । “ओषधिः
फलपाकांतास्यादितिवापाठः । ढीषिओषधी ।” अवंध्यः । “अवंध्यः” फलेग्रहिः । द्वेयथाकालंफलधरस्य ॥ ६ ॥ वंध्यः । “बंध्यः । बंधेसाधुः
यत्” अफलः । अवकेशी । त्रयंक्रतावपिफलरहितस्य । फलवान् । फलिनः । फली । त्रीणिसफलस्य । फलिनोऽदंतः । प्रफुल्लः । उत्फुल्लः । संफुल्लः ।

वानस्पत्यःफलैःपुष्पात्तैरपुष्पादनस्पतिः ॥ ओषध्यःफलपाकांताःस्युरवंध्यःफलेग्रहिः ॥ ६ ॥ वंध्योऽफलोवकेशी
चफलवान्फलिनःफली ॥ प्रफुल्लोत्फुल्लसंफुल्लव्याकोशैविकचस्फुटाः ॥ ७ ॥ फुल्लश्चैतेविकसितेस्युरवंध्यादयस्त्रि
षु ॥ स्थाणुर्वानाध्रुवःशंकुर्ह्रस्वशाखाशिफःक्षुपः ॥ ८ ॥

व्याकोशः । “मूर्द्धन्यांतोवा ।” विकचः । स्फुटः ॥ ७ ॥

फुल्लः । एतेऽष्टौविकसितेपुष्पितेस्युः । अवंध्यादयःअवंध्योऽफलइत्यादयोविकसितांताःत्रिषुत्रिलिग्यांस्युः । स्थाणुः । ध्रुवः । शंकुः । त्रीणिछिन्न
विटपस्यप्रकांडे । वाना । स्थाणुशब्दोविकल्पेनपुंसीत्यर्थः । “रूपभेदात्कृबत्वं । स्थाणुरस्त्रीतिवापाठः । स्थाणुःकीलेहरेषुमान् । अस्त्रीध्रुवइतिमेदि
नी ।” शाखाप्रसिद्धा । शिफादृक्षमूलं । ह्रस्वेशाखाशिफेयस्यसक्षुपइत्युच्यते । एकं ॥ ८ ॥

अ० को० टी०

११

कांडः २

न विद्यते प्रकांडो यस्य तस्मिन् स्तंबः । गुल्मः । इति द्वयं । वल्ली । “सर्वधातुभ्य इन् । वल्लिः । वेल्लिः । वल्लीतु वेल्लिः सरण इति वाचस्पतिः” । व्रततिः । “व्रततिः । व्रततीः । व्रततिर्व्रततीस्तथेति हलायुधः ।” लता । त्रयं लतायाः । वीरुत् । गुल्मिनी । उलपः । इति त्रयं या प्रतानिनी शाखादिभिर्विस्तृता लता तत्रेत्यर्थः । तत्र वीरुच्छब्दो धातुः स्त्रियां ॥ ९ ॥ नगाद्यारोहो वृक्षादीनामुच्चत्वं तत्र उच्छ्रायः । उत्सेधः । उच्छ्रयः । इति त्रयं । “आरोहो देर्घ्येपि । आरोहो देर्घ्य उच्छ्राये स्त्री कट्यां मानभिद्यपि । आरोहणे गजारोह इति हैमः । नगाद्यारोह इत्यादिना गिरिदेवा लयादिग्रहः । उत्सेधमित्यपि । उत्सेधस्तूच्छ्रयेन

अप्रकांडे स्तंबगुल्मौ वल्लीतु व्रततिर्लता ॥ लता प्रतानिनी वीरुद्गुल्मिन्युलप इत्यपि ॥ ९ ॥ नगाद्यारोह उच्छ्राय उत्सेधश्चोच्छ्रयश्च सः ॥ अस्त्री प्रकांडः स्कंधः स्यान्मूलाच्छाखावधिस्तरोः ॥ १० ॥ समेशाखालते स्कंधशाखा शालेशिफा जटे ॥ शाखा शिफा वरोहः स्यान्मूलाच्चाग्रं गता लता ॥ ११ ॥

स्त्री क्लीबं संहननेपि चेति मेदिनी । ” प्रकांडः । स्कंधः । इति द्वे तरोर्मूलमारभ्य शाखापर्यंतो यो भागस्तत्र । “तरोर्मूलस्कंधयोरंतरं प्रकांडः ।” ॥ १० ॥ शाखा । लता द्वेशाखायाः । स्कंधशाखा । शाला । द्वे प्रधानशाखायाः । “स्कंधात्पथमोत्पन्नशाखाया इत्यर्थः । शिफा । जटा । द्वे तरुमूलस्य । “पाळ इति प्रसिद्धस्य ।” शाखायाः शिफामूलं अवरोह इत्युच्यते । एकं । “पारोगा । पारं वा इति प्रसिद्धस्य ।” मूलादृक्षमूलमारभ्या पर्यंतं गता लता गुडूच्यादिरप्यवरोह इत्युच्यते । एकं । “मूलादूर्ध्वं गता शिफालता स्यादित्यपि ।” ॥ ११ ॥

११

शिरसोऽग्रं शिरोऽग्रं तत्शिखरमित्युच्यते । शिरआदयस्त्रयोऽपि पर्याया इति केचित् । शिखरं वाना । पक्षेऽपुंसीत्यर्थः । मूलं । बुध्नः । अंघ्रिनामकः । पादमूलपर्यायसंज्ञकः । त्रीणि वृक्षादेर्मूलस्य । सारः । मज्जा । द्वयं वृक्षादेः स्थिरांशे । “गाभा, नरइतिख्याते” तत्र मज्जानांतः नरिपुंसि । कचिद्वावंतोऽपि दृश्यते । “सारो मज्जासमौ त्वक्स्त्रीति पाठः । समौ समानलिङ्गौ । ” त्वक् । वल्कं । वल्कलं । त्रयं त्वचः । तत्र वल्कादिद्वयं क्लीबपुंसोः ॥ १२ ॥ काष्ठं ।

शिरोऽग्रं शिखरं वाना मूलं बुध्नोऽंघ्रिनामकः ॥ सारो मज्जानरित्वक्स्त्री वल्कं वल्कलमस्त्रियां ॥ १२ ॥
काष्ठं दारुविधनं त्वेध इध्ममेधः समित्स्त्रियां ॥ निष्कुहः कोटरं वाना वह्नरी मंजरिः स्त्रियौ ॥ १३ ॥

दारु । “दारुरित्यन्यत्र । पुनपुंसकयोर्दारुरित्युक्तेः । ” द्वेकाष्ठमात्रस्य । इंधनं । एधः । इध्मं । एधः । समित् । पंचकं शुष्कस्य नृणकाष्ठादेः । “आद्यत्रयं अग्निसंदीपननृणकाष्ठादेः । जलवणइति प्रसिद्धस्य । अंत्यद्वयं यागादौ हूयमानसमिदादेरिति मतं । ” तत्र आय एधः शब्दः सांतः क्लीबे । अन्यस्त्वदंतः पुंसि । समिद्धांतः ॥ निष्कुहः । कोटरं । द्वे वृक्षगतविवरस्य । कोटरं वाना पक्षेऽपुमान् । वह्नरिः । मंजरिः । कृदिकारादक्तिनइति गणसूत्रात् वह्नरी । मंजरी इत्यपि । द्वेतुलस्यादेरभिनवोद्भिदि । “केंसरइतिख्यातस्य । ” ॥ १३ ॥

अ० को० टी०

१२

पत्रं । पलाशं । छदनं । दलं । पर्णं । छदः । पत्रं पत्रस्य । तत्र छदोऽदंतः पुंसि । “ पर्णस्त्रिपत्रे पर्णं तु पत्रे इति हैमः । पल्लवः । किसलयं । “ किशलयमपि ” द्वे पत्रादियुक्तेशाखायाः पर्वणि । तत्र किसलयं पुंसि क्लीबे च । “ पुंसि क्लीबे च पल्लव इति तु व्याडिः । ” विस्तारः शाखा पल्लवसमुदायलक्षण आभोगः विटप उच्यते । एकं । “ विटपो न स्त्रियां स्तंबशाखा विस्तारपल्लव इति मेदिनी कोशात् । शाखायां पल्लवे स्तंबे विस्तारे विटपो स्त्रियामिति रभसाञ्च पल्लवादि च

कांडः २

पत्रं पलाशं छदनं दलं पर्णं छदः पुमान् ॥ पल्लवोऽस्य किसलयं विस्तारो विटपोऽस्त्रियां ॥ १४ ॥
 वृक्षादीनां फलं सस्यं वृंतं प्रसवबंधनं ॥ आमे फलेशलाटुः स्याच्छुष्के वानमुभे त्रिषु ॥ १५ ॥

तुष्टयमेकार्थकं वा । अत्रयदुक्तं कात्येन । स्कंधादूर्ध्वतरोः शाखा कटको विटपो मत इति । ” ॥ १४ ॥ वृक्षादीनामिति पूर्वेणापि संबध्यते । वृक्षादीनां फलं सस्यमित्युच्यते । “ तालव्याद्यपि ” एकं । प्रसवः पुष्पादिः बध्यते येन तत् वृंतमुच्यते । एकं । दंठ, “ डेंख ” इति ख्यातस्य । बंधनं पुष्पयोर्वंतमाह कात्यः । आमे अपक्वे फलेशलाटुरित्येकं । शुष्के फले वानमित्येकं । उभेशलाटुर्वानं च त्रिषु त्रिलिङ्ग्यां ॥ १५ ॥

१२

क्षारकः। जालकं। द्वेनूतनकलिकायाः। तद्वृत्तस्येत्येके। तत्र जालकं क्लीबे एव। कलिका। कौरकः। द्वे अस्फुटितपुष्पस्य। कली इति ख्यातस्य। गुच्छकः।
 स्तवकः। द्वे कलिकादिभिराकीर्णस्य पल्लवग्रंथेः। “विकासोन्मुखकलिकाया इति केचित्।” स्तवके हारभेदे च गुच्छः स्तंवेपिकीर्तित इति दंत्याते रुद्रः। पुष्पा
 दिस्तवके गुच्छ इति तालव्यान्तरंति देवः। कुड्मलः। मुकुलः। द्वे ईषद्विकसितकलिकायां ॥ १६ ॥ सुमनसः। पुष्पं। प्रसूनं। कुसुमं। सुमं। “सर्वधातुसमाने
 पुसमं स्यादभिधेयवदिति मेदिनी।” चत्वारि पुष्पस्य। “कुसुमं सममित्यपि पाठः। तत्र पुष्पस्य पंचनामानि।” भूमिस्त्रियां सुमनस इति रत्नकोशः। सुमनाः
 पुष्पमालयोः स्त्रियामिति मेदिनीकोशः। मकरंदः। पुष्परसः। द्वे पुष्पमधुनि। परागः। सुमनोरजः। द्वे पुष्परेणोः ॥ १७ ॥ सर्ववक्ष्यमाणं वृक्षलतौषधिजातीयं

क्षारको जालकं क्लीबे कलिका कौरकः पुमान् ॥ स्याद्गुच्छकस्तु स्तवकः कुड्मलो मुकुलोऽस्त्रियां ॥ १६ ॥ स्त्रियः सुमन
 सः पुष्पं प्रसूनं कुसुमं सुमं ॥ मकरंदः पुष्परसः परागः सुमनोरजः ॥ १७ ॥ द्विहीनं प्रसवे सर्वे हरीतक्यादयः स्त्रियां ॥

आश्वत्थवैणवप्लाक्षनैयग्रोधैर्गुदं फले ॥ १८ ॥

स्त्रीपुल्लिङ्गमपि। अश्वत्थकपित्थादीनामभिधानं प्रसवे पुष्पे फले मूले च वर्तमानं त
 द्विहीनं ज्ञेयं। द्वाभ्यां स्त्रीपुंसाभ्यां हीनं नपुंसकलिङ्गमित्यर्थः। यथा। चंपकं आम्रं सूरणमित्यादि। तत्र विशेषमाह। हरीतक्याः फलं हरीतकी। आदिना को
 शातकी कर्कटी द्राक्षेत्यादि। अश्वत्थस्य फलं आश्वत्थं। वैणोः फलं वैणवं। प्लक्षस्य फलं प्लाक्षं। न्यग्रोधस्य फलं नैयग्रोधं। इंगुद्याः फलं ऐंगुदं। बृहत्याः
 फलं बार्हतं। एकैकं। प्लक्षादिभ्यो णिति पुनरणुविधानात्। अश्वत्थादिशब्देभ्यः फले लुङ्नास्तीत्यर्थः ॥ १८ ॥

अ०को०टी०

१३

कांडः १

जंबूः। जंबु। जांबवं। त्रीणिजंब्वाःफले। जातीयूथिकामल्लिकेत्यादयःपुष्पेवर्तमानाःस्वलिंगाएवस्युः। नतुक्लीवे। यथाजात्याःपुष्पंजातीस्त्री। ब्रीहयःफलेस्वलिंगाः। यथाब्रीहीणांफलानिब्रीहयःपुंसि। एवंमाषमुद्गयवादयोपिज्ञेयाः। यथामाषाणांफलंमाषाः॥ १९॥ विदारीवृहत्पुंशुमतीत्याद्यामूलेपिस्वलिंगाः। यथाविदार्यामूलंविदारी। अपिशब्दात्पुष्पेपिस्वलिंगाः। पाटलापुष्पेवर्तमानाक्लीवे। यथापाटलायाःपुष्पंपाटलं। अपिशब्दात्स्वलिंगा। “ पा

बार्हतंचफलेजंब्वाजंबूःस्त्रीजंबुजांबवं॥ पुष्पेजातीप्रभृतयःस्वलिंगाब्रीहयःफले॥ १९॥ विदार्याद्यास्तुमूलेपिपुष्पेक्लीवेपिपाटला॥ बोधिद्रुमश्चलदलःपिप्पलःकुंजराशनः॥ २०॥ अश्वत्थेऽथकपित्थेस्युर्दधित्थग्राहिमन्मथाः॥ तस्मिन्दधिफलःपुष्पफलदंतशठावपि॥ २१॥ उदुंबरोजंतुफलोयज्ञांगोहेमदुग्धकः॥ कोविदारेचमरिकःकुद्दालोयुगपत्रकः॥ २२॥

टलःकुसुमेवर्णेष्याशुब्रीहिश्चपाटलइतिशाश्वतात्पुल्लिङ्गोपि। ” बोधिद्रुमः। चलदलः। पिप्पलः। कुंजराशनः॥ २०॥ अश्वत्थं। पंचपिप्पलवृक्षस्य। कपित्थः। “ अमरमालायांपवर्गतृतीयमध्योपि। ” दधित्थः। ग्राही। मन्मथः। दधिफलः। पुष्पफलः। दंतशठः। सप्तकंकपित्थस्य। “ कवठइतिप्रसिद्धस्य॥ २१॥ उदुंबरः। “ मेदिन्यांटवर्गतृतीयमध्यः। त्रिकांडशेषेप्येवमेव”। जंतुफलः। यज्ञांगः। हेमदुग्धकः। चत्वारिउदुंबरस्यउंबरइतिख्यातस्य। कोविदारः। चमरिकः। कुद्दालः। युगपत्रकः। चत्वारिकांचनइतिख्यातस्य॥ २२॥

१३

सप्तपर्णः । विशालत्वक् । शारदः । “ ज्यंतोपि । शारदीतोयपिप्पल्यांसप्तपर्णेचेतिदंत्यातेषुरुद्रः । शारदोब्देस्त्रियांतोयपिप्पलीसप्तपर्णयोरितिमेदिनी । ” विषमच्छदः । चत्वारिसांतवणइतिख्यातस्य । दुरधिगमवस्तुनः । प्राकृतसंज्ञयापिव्याख्याने नदोषः । यदुक्तं । प्रयोजनार्थावचनप्रवृत्तिर्यतस्ततः । प्राकृतदोषइति । किंच । रसवीर्यविपाकेभ्योमूलात्पुष्पात्फलाद्दलात् । आकाराद्देशकालादेर्वनौषध्यर्थमुन्नयेदिति । आरग्वधः । “ अरग्वधः । अरग्वधोयशंपाकःकृतमालस्तथाऽरग्वधइतिरत्नकोशः । ” राजवृक्षः । शम्याकः । “ संपाकःशंपाकश्च । संपाकस्तर्ककेधृष्टे त्रिषुनाचतुरंगु

सप्तपर्णोविशालत्वक्शारदोविषमच्छदः ॥ आरग्वधेराजवृक्षशम्याकचतुरंगुलाः ॥ २३ ॥ आरेवतव्याधिघातकृतमालसुवर्णकाः ॥ स्युर्जंबीरेदंतशठजंभजंभीरजंभलाः ॥ २४ ॥ वरुणोवरणःसेतुस्तिक्तशाकःकुमारकः ॥ पुन्नागोपुरुषस्तुंगःकेसरोदेववल्लभः ॥ २५ ॥

लइतिमेदिनी । ” चतुरंगुलः ॥ २३ ॥ आरेवतः । व्याधिघातः । कृतमालः । सुवर्णकः । “ सुपर्णकः ” । अष्टौ बाहवाइतिख्यातस्य । जंबीरः । “ जंबिरः ” दंतशठः । जंभः । जंभीरः । जंभलः । “ जंभरः ” पंचकंजांबेर । “ लघुइडनिंबू ” इतिख्यातस्य ॥ २४ ॥ वरुणः । वरणः । सेतुः । तिक्तशाखः । कुमारकः । पंच वायवर्णाइतिख्यातस्य । पुन्नागः । पुरुषः । तुंगः । केसरः । “ केशरः ” देववल्लभः । पंचकंउंडी । “ उडणी, उंडली ” इतिख्यातस्य ॥ २५ ॥

अ० को० टी०

१४

पारिभद्रः । निंबतरुः । मंदारः । पारिजातकः । चत्वारिनिंबतरोः । “कडूनिंबइतिख्यातस्य” तिनिशः । स्यंदनः । नेमी । “नेमिः । पुष्टिगस्तिनि
शेनेमिश्चक्रप्रांतेस्त्रियामपीतिरुद्रः ।” रथद्रुः । अतिमुक्तकः । वंजुलः । चित्रकृत् । सप्त तिवसइतिख्यातस्य । अयंखदिरसदृशः कंठकरहितः । पी
तनः । कपीतनः । आम्नातकः । “अम्नातकः । कपिचूतोऽम्नातकोस्यफलेपशुहरीतकीतिचिकांडशेषः ।” त्रयं अंवाडाइतिख्यातस्य । मधूकः । “म

कांडः २

पारिभद्रेनिंबतरुर्मंदारः पारिजातकः ॥ तिनिशेस्यंदनोनेमीरथद्रुरतिमुक्तकः ॥ २६ ॥ वंजुलश्चित्रकृच्चाथद्वौपीत
नकपीतनौ ॥ आम्नातकेमधूकैतुगुडपुष्पमधुद्रुमौ ॥ २७ ॥ वानप्रस्थमधुष्ठीलौजलजेत्रमधूलकः ॥ पीलौगुडफ
लः संसीतस्मिंस्तुगिरिसंभवे ॥ २८ ॥

धुकः । मधूलः । मधुलः । ” गुडपुष्पः । मधुद्रुमः ॥ २७ ॥ वानप्रस्थः । मधु
ष्ठीलः । पंचकंमोहाइतिख्याते । जलजेऽत्रमधूकैमधूलकइत्येकं । अयंपूर्वस्माद्दीर्घपत्रः । “गिरिजेत्रमधूलकइत्यपिपाठः । गौरशाकोमधूकोन्यो
गिरिजः सोलपत्रकइतिमाधवः । मधूकोन्योमधूलस्तुजलजोदीर्घपत्रकइतिस्वामी । ” पीलुः । गुडफलः । संसी । त्रीणिपीलुवृक्षस्य । “अक्रोडइ
तिप्रसिद्धस्य । ” अयंगुर्जरदेशेप्रसिद्धः । गिरिसंभवेतस्मिन्पीलौ ॥ २८ ॥

१४

अक्षोटः । “अक्षोडः । आक्षोडः । आक्षोटः । आखोटः ।” कंदरालः । “कर्मरालः” । इतिद्वयं । “पर्वतपीलोःडोंगरीअक्रोडइतिख्यातस्य ।” अं
कोटः “अंखोटः । अंकोलः ।” निकोचकः । “निकोटकः ।” द्वेअंकोटस्य । “पिस्तेइतिख्यातस्य ।” पलाशः । किंशुकः । पर्णः । वातपोथः । चत्वा
रिपलाशस्य । वेतसः ॥ २९ ॥ रथः । आभ्रपुष्पः । विडुलः । शीतः । “शीतं । शीतंतुषारवानीरवहुवारदुमेपुचेत्यजयात्” वानीरः । वंजुलः ।

अक्षोटकंदरालौद्वावंकोटैतुनिकोचकः ॥ पलाशोकिंशुकःपर्णोवातपोथोऽथवेतसे ॥ २९ ॥ रथाभ्रपुष्पविडुरशी
तवानीरवंजुलाः ॥ द्वौपरिव्याधविडुलौनादेयीचांबुवेतसे ॥ ३० ॥ सौभांजनेशिग्रुतीक्ष्णगंधकाक्षीवमोचकाः ॥
रक्तोसौमधुशिग्रुःस्यादरिष्टःफेनिलःसमौ ॥ ३१ ॥

सप्तकंवेतसस्य । “वेतइतिख्यातस्य ।” परिव्याधः । विडुलः ।
नादेयी । अंबुवेतसः । चत्वारिजलवेतसस्य । नादेयीस्त्री ॥ ३० ॥ सौभांजनः । “सौभांजनः । शोभांजनः । शौभांजनः ।” शिग्रुः । तीक्ष्णगंधकः ।
अक्षीवः । “आक्षीवः ।” मोचकः । पंचकं शैगूल । “शेवगा, शेगट” इतिख्यातस्य । असौसौभांजनोरक्तोरक्तपुष्पश्चेन्मधुशिग्रुरित्युच्यते । एकं । अ
रिष्टः । फेनिलः । द्वेरिठाइतिख्यातस्य । “अन्यत्ररिष्टमित्यपि । रिष्टंक्षेमशुभाभावेपुंसिखड्गेचफेनिलइतिमेदिनी ।” ॥ ३१ ॥

अ० को० टी०

१५

बिल्वः । शांडिल्यः । शैलूषः । मालूरः । श्रीफलः । पंचकंबिल्वस्य । पृक्षः । जटी । “जटिः” पर्कटी । “पर्कटिः” त्रयंपिंपरीइतिख्यातस्य । अयं गोमांतकभाषयाकेळाइतिख्यातः । तत्रजटीपर्कटिनाविन्नंतौ । पर्कटीङीपंतेतिकश्चित् । न्यग्रोधः । बहुपात् । वटः । त्रयंवटस्य ॥ ३२ ॥ गालवः । शाबरः । “साबरः” लोधः । तिरीटः । तिल्वः । मार्जनः । षड्लोधस्य । “तत्रायौश्वेतलोधेशेषारक्तलोधेइत्येके ।” आम्रः । चूतः । रसालः । त्रयंआम्रस्य । असौ आम्रोतिसौरभश्चेत्सहकारइत्येकं ॥ ३३ ॥ कुंभः । उलूखलकं । कुंभेति संघातविगृहीतं । कुंभमिति क्लीबमपि । कार्मुकेवारनार्यांचकुंभक्लीवंतुगुग्गु

विल्वेशांडिल्यशैलूषौमालूरश्रीफलावपि ॥ पृक्षोजटीपर्कटीस्यान्यग्रोधोबहुपाद्वटः ॥ ३२ ॥ गालवःशाबरोलो
धस्तिरीटस्तिल्वमार्जनौ ॥ आम्रश्चूतोरसालोसौसहकारोऽतिसौरभः ॥ ३३ ॥ कुंभोलूखलकंक्लीबैकौशिकोगुग्गु
लुःपुरः ॥ शैलुःश्लेष्मातकःशीतउद्दालोबहुवारकः ॥ ३४ ॥

लाविति रभसः । कुंभं त्रिवृत्तिगुग्गुलाविति विश्वप्रकाशः । उदूखलमि
त्यपि । उदूखलं गुग्गुलौ स्यादुलूखलेपिन द्वयोरिति मेदिनी । उलूखले गुग्गुलौ च क्लीबमुक्तमुदूखलमिति रुद्रः । अत्रपक्षे कुंभं चोदूखलमिति पाठः कर्त्त
व्यः । कुंभोलूः खलकं कुंभोलूखलकं । कुंभोलूखलाकारादृक्षकोशान्निर्याति । कुंभोलूखलकं कुंभं कुंभोलूखलकं वरमिति वाचस्पतिः । कौशिकः । गुग्गु
लुः । “गुग्गुलः” पुरः । पंचगुग्गुलवृक्षस्य । पुरोऽदंतः । शैलुः । “सेलुः” । श्लेष्मातकः । शीतः । उद्दालः । बहुवारकः । पंचशेलट । “भोंकरी” इति ख्यातस्य ३४

कांडः २

१५

राजादनं । “राजातनः । राजादनः । राजादनं प्रसरको राजातन इति वाचस्पतिः । प्रियालः । “प्रियालश्च प्रियालक इति माधवः ।” सन्नकद्रुः । धनुः पटः । चत्वारिचार इति ख्यातस्य । धनुः । पट इति व्यस्तमपि । धनुः प्रियालेनानस्त्रीराशिभेदेशरासन इति मेदिनी । पटः प्रियालवक्षेनासुचेलेषु पुंसकमिति रभसः । गंभारी । “कंभारी” सर्वतोभद्रा । काश्मरी । “काश्मरी” मधुपर्णिका ॥ ३५ ॥ श्रीपर्णी । भद्रपर्णी । काश्मर्यः । सप्तशिवणी इति ख्यातस्य । काश्मर्योऽदंतः पुंसि । कर्कधूः । “कर्कधुः” बदरी । कोलिः । “कोली । कोला ” । त्रीणि बोर इति ख्यातस्य । तत्र कर्कधूर्द्वयोः स्त्रीपुंस

राजादनं प्रियालः स्यात्सन्नकद्रुर्धनुः पटः ॥ गंभारी सर्वतोभद्रा काश्मरी मधुपर्णिका ॥ ३५ ॥ श्रीपर्णी भद्रपर्णी च काश्मर्यश्चाप्यथ द्वयोः ॥ कर्कधूर्बदरी कोलिः कोलं कुवल फेनिले ॥ ३६ ॥ सौवीरं बदरं घोंटाप्यथ स्यात्स्वादुकंटकः ॥ विकंकतः सुवावक्षो ग्रंथिलो व्याघ्रपादपि ॥ ३७ ॥

योः । कोलं । कुवलं । फेनिलं ॥ ३६ ॥ सौवीरं । “यजि । सौवीर्यं ।” बदरं । घोंटा । षडंबदरीफलस्य । घोंटाशब्दो बदरीसदृशे वक्षभेदेऽपि वर्तते । बदरीसदृशाकारो वक्षः सूक्ष्मफलो भवेत् । अटव्यामेव सा घोंटा गोपघंटेति चोच्यत इति सुभूत्युक्तेः । “स्वादुकंटकः । विकंकतः । “वैकंकतः ।” सुवावक्षः । ग्रंथिलः । व्याघ्रपात् । पंचविकंकतस्य । “वेहळी इति ख्यातस्य ।” अयं यज्ञियवक्षभेदः करनाटकभाषया हलुमाणिका इति ख्यातः ॥ ३७ ॥

अ०को०टी०

१६

ऐरावतः । नागरंगः । नादेयी । भूमिजंबुका । चत्वारिनागरंगस्य । नारिंगइतिख्यातस्य । “अत्रपूर्वद्वयं नागरंग्याः । अपरद्वयं भूमिजंबुकाइत्यपिमतं ।”
 तिंदुकः । “तिंदुकी ।” स्फूर्जकः । कालस्कंधः । शितिसारकः । चत्वारि तेंडू । टेंभुरणीइतिख्यातस्य ॥ ३८ ॥ काकेंदुः । कुलकः । काकतिंदुकः । काकपी
 लुकः । चत्वारिकांकतेंडू । “काकटेंभुरणी, कडूटेंभुरणीइति, कुचला, काजरा” इतिख्यातस्य । गोलीढः । झाटलः । घंटा । पाटलिः । मोक्षः । मु

ऐरावतोनागरंगोनादेयीभूमिजंबुका ॥ तिंदुकैः स्फूर्जकः कालस्कंधश्च शितिसारके ॥ ३८ ॥ काकेंदुः कुलकः का
 कतिंदुकः काकपीलुके ॥ गोलीढो झाटलो घंटा पाटलिर्मोक्षमुष्कौ ॥ ३९ ॥ तिलकः क्षुरकः श्रीमान्समोपिचुल
 झावुकौ ॥ श्रीपर्णिका कुमुदिका कुंभी कैडर्यकट्फलौ ॥ ४० ॥

ष्ककः । पंचघंटापाटलेः । “मोरवाइतिप्रसिद्धस्य ।”
 घंटा पाटलिरिति नामद्वयंवा ।” ॥ ३९ ॥ तिलकः । क्षुरकः । श्रीमान् । त्रयंतिलवा “तिलकपुष्प” इतिख्यातस्य । पिचुलः । झावुकः । द्वे झावु
 कस्य । तिलकभेदोयं । “कोवीइतिख्यातेयमितिकेचित् ।” श्रीपर्णिका । कुमुदिका । कुंभी । कैडर्यः । कट्फलः । पंच कुंमल । “कुंभ्याइति, का
 यफल” इतिख्यातस्य । कुंभीस्त्री ॥ ४० ॥

कांडः २

१६

क्रमुकः । पट्टिकाख्यः । पट्टी । लाक्षाप्रसादनः । चत्वारिलोहितलोघस्य । पट्टिकाआख्यायस्यसः । पट्टोस्यास्तीतिपट्टीइत्यन्तः । “ढीपंतोवा ।” तूदः । “नूदः ।”
 यूपः । क्रमुकः । ब्रह्मण्यः । ब्रह्मदारु ॥ ४१ ॥ तूलं । “तूलोपि” षट्कं अश्वत्थाकारेवक्षभेदे । “पारसापिपळइतिख्यातस्य । “नीपः । प्रियकः । कदंबः । हरिप्रियः ।
 चत्वारिकळंबइतिख्यातस्य । वीरवृक्षः । अरुष्करः । अग्निमुखी । भल्लातकी । चत्वारि “बिबवा । भिलावाइतिख्यातस्य ।” ॥ ४२ ॥ गर्दभांडः । कंदरालः ।

क्रमुकः पट्टिकाख्यः स्यात्पट्टीलाक्षाप्रसादनः ॥ तूदस्तुयूपः क्रमुको ब्रह्मण्यो ब्रह्मदारुच ॥ ४१ ॥
 तूलं च नीपप्रियककदंबास्तु हरिप्रियः ॥ वीरवृक्षोऽरुष्करोऽग्निमुखी भल्लातकी त्रिषु ॥ ४२ ॥ गर्द
 भांडे कंदरालकपीतनसुपार्श्वकाः ॥ प्लक्षश्च तितितिडी चिंचाऽम्लिकाऽथोपीतसारके ॥ ४३ ॥

कपीतनः । सुपार्श्वकः । प्लक्षः । पंच गजहंड “खालीपिंपरी” इतिख्यातस्य । तितिडी । “तितिली । अम्लिका चाम्लिका चिंचा तितिडी काचितिति
 लीतिचंद्रः ।” चिंचा । अम्लिका । “आम्लीका । आम्लिका । तितिडी त्वाम्लिका चिंचा तितिडी काकपिप्रियेतिवाचस्पतिः ।” त्रयंचिंचायाः । पीत
 सारकः । ॥ ४३ ॥

अ०को०दी०

१७

सर्जकः । असनः । “आसनः । पीठेभस्कंधयोः क्लीबमासनं नातु जीवक इति रुद्रभसौ ।” बंधूकपुष्पः । प्रियकः । जीवकः । पदं असपा इति ख्यातस्य ।
 “तत्र कांटे असण, पाले असण इति द्वौ भेदौ ख्यातौ ।” सालः । “श्यालः” सर्जः । कार्श्यः । “कार्श्यः” अश्वकर्णकः । सस्यसंवरः “शस्यसंवरः” पं
 चशालवृक्षस्य साल ईति प्रसिद्धस्य ॥ ४४ ॥ नदीसर्जः । वीरतरुः । इंद्रद्रुः । ककुभः । अर्जुनः । पंचकं अर्जुनवृक्षस्य । “अर्जुनसादृश इत्यपि
 वदंति ।” राजादनः । “राजादनं । राजादनं क्षीरिकायां प्रियालेकिं शुकेऽपि चेति मेदिनी ।” फलाध्यक्षः । क्षीरिका । त्रयं खिरणी इति ख्यातस्य ॥ ४५ ॥

कांडः २

सर्जकासनबंधूकपुष्पप्रियकजीवकाः ॥ सालेतुसर्जकार्श्याश्वकर्णकाः सस्यसंवरः ॥ ४४ ॥ नदीसर्जो वीरतरुर्
 इंद्रद्रुः ककुभोऽर्जुनः ॥ राजादनः फलाध्यक्षः क्षीरिकायामथ द्वयोः ॥ ४५ ॥ इंद्रुदीतापसतरुर्भूर्जे चर्मि मृदुत्वचौ ॥ पि
 च्छिला पूरणी मोचा स्थिरायुः शाल्मलिर्द्वयोः ॥ ४६ ॥

इंगुदी । तापसतरुः । द्वे इंद्रुद्याः । “हिगणवेष्ट इति ख्यातायाः ।”

१७

द्वयोरित्युक्तत्वात्पुंसितु इंगुदः । भूर्जः । चर्मि । मृदुत्वक् । त्रीणि भूर्जवृक्षस्य । पिच्छिला । पूरणी । मोचा । स्थिरायुः । शाल्मलिः । “शाल्मलिः ।
 शाल्मलः” पंचसांवरो इति ख्यातस्य । द्वयोः स्त्रीपुंसयोः । “स्थिरमायुर्यस्याः स्थिरायुः । पटिवर्षसहस्राणि वने जीवति शाल्मलिरिति वचनात् ॥ ४६ ॥

शाल्मल्यावेष्टेनिर्यासेपिच्छेत्येकं । “सांवरीचाडीकइतिख्यातस्य । काथः कषायोनिर्यूपोनिर्यासोवेष्टकस्तथेतिरभसः । ” रोचनः । कूटशाल्मलिः
 द्वेकाळीसांवरीइतिख्यातस्य । चिरिविल्वः । “चिरिविल्वः । ” नक्तमालः । “रक्तमालः ” करजः । करंजकः । चत्वारिकरंजवृक्षस्य ॥ ४७ ॥
 प्रकीर्यः । पूतिकरजः । “पूतीकरजः । पूतीकरंजः । पूतीकरंजः सुमनास्तथाकलहनाशनइतिरुद्रः । ” पूतिकः । “पूतीकः ” कलिमारकः “कलि
 कारकइत्यपिपाठः । ” चत्वारि कांटेकरंज “घाणेराकरंज ” इतिख्यातस्य । षड्ग्रंथः । मर्कटी । अंगारवल्लरी । एतेत्रयः करंजभेदाः । “अंगारवर्ण

पिच्छातुशाल्मलीवेष्टेरोचनः कूटशाल्मलिः ॥ चिरिविल्वोनक्तमालः करजश्चकरंजके ॥ ४७ ॥ प्रकीर्यः पूतिकर
 जः पूतिकः कलिमारकः ॥ करंजभेदाः षड्ग्रंथो मर्कट्यंगारवल्लरी ॥ ४८ ॥ रोहीरोहितकः छीहशत्रुर्दाडिमपुष्पकः ॥
 गायत्रीवालतनयः खदिरोदंतधावनः ॥ ४९ ॥

पर्णावल्लरी । अंगारवल्लरी ” ॥ ४८ ॥ रोही । रोहितकः । छीहशत्रुः । दाडिमपु
 ष्पकः । चत्वारि रक्तरोहिडाइतिख्यातस्य । गायत्री । “बन्धिगायत्रिणातथेतिवैद्यकादिनंतोपि । ” वालतनयः । खदिरः । दंतधावनः । चत्वारिखदि
 रस्य । “गायत्रीस्त्रियां । गायत्रीखदिरेस्त्रीस्यादिति रभसः । वालपत्रश्चेति प्राचां पाठः । यदाह । खदिरोरक्तसारश्च गायत्रीदंतधावनः । कंटकीवालप
 त्रश्च जिह्मशल्यः क्षतिः क्षयइति त्रिकांडशेषेऽप्येवमेव पाठः ॥ ” ४९ ॥

अ० को० टी०

१८

अरिमेदः । विट्खदिरः । द्वेदुर्गंधिखदिरस्य । विट्गंधिः खदिरोविट्खदिरः । सितेशुकुसरिखदिरेकदरः । सोमवल्कः । इतिद्वयं । व्याघ्रपुच्छः
गंधर्वहस्तकः ॥ ५० ॥ एरंडः । उरुवूकः । “ उरुवुकः । रूवूकः । रूवुकः । ” रुचकः । चित्रकः । चंचुः । पंचांगुलः । मंडः । वर्धमानः । व्यडंब
कः “ व्यडंबनोपि ” एकादशएरंडस्य । मंडयतीतिमंडः । कश्चिदमंडइतिपदमाह । “ आमंडइत्यपि । गंधर्वहस्तकोमंडआमंडोव्याघ्रपुच्छकइतितार

कांडः २

अरिमेदोविट्खदिरेकदरःखदिरेसिते ॥ सोमवल्कोप्यथव्याघ्रपुच्छगंधर्वहस्तकौ ॥ ५० ॥ एरंडउरुवूकश्चरुचक
श्चित्रकश्चसः ॥ चंचुःपंचांगुलोमंडवर्द्धमानव्यडंबकाः ॥ ५१ ॥ अल्पाशमीशमीरःस्याच्छमीसक्तुफलाशिवा ॥
पिंडीतकोमरुवकःश्वसनःकरहाटकः ॥ ५२ ॥ शल्यश्चमदनैशक्रपादपःपारिभद्रकः ॥ भद्रदारुद्रुकिलिमंपीत
दारुचदारुच ॥ ५३ ॥

१८

पालः ” ॥ ५१ ॥ याऽल्पास्वल्पाकाराशमीसशमीरइत्येकं । शमी । सक्तुफला । “ सक्तुफ
ली ” शिवा । त्रयंशम्याः । पिंडीतकः । मरुवकः । श्वसनः । करहाटकः ॥ ५२ ॥ शल्यः । मदनः । षडंगोळाइतिख्यातस्य । शक्रपादपः । पारि
भद्रकः । भद्रदारु । द्रुकिलिमं । पीतदारु । दारु ॥ ५३ ॥

पूतिकाष्ठं । एतानि सप्त देवदारुणि । पाटलिः । “पाटली” । पाटला । मोघा । “अमोघा । अलिप्रिया विशालाग्रप्यमोघापाटलिर्द्वयोः इति वाचस्पतिः ।”
काचस्थाली । “कालास्थाली फलेरुहेत्यपि पाठस्तत्र काला स्थाली । इति पदद्वयं । काला तु कृष्णवृन्ताख्या मंजिष्ठानीलिकासु चेति मेदिनी । स्थाली
स्यात्पाटलोऽखयोरिति मेदिनी विश्वप्रकाशौ ।” फलेरुहा ॥ ५४ ॥ कृष्णवृन्ता । कुबेराक्षी । सप्तपाटलायाः । “पाडली इति ख्यातायाः ।” तत्र पाटलि

पूतिकाष्ठं च सप्तस्युर्देवदारुण्यथ द्वयोः ॥ पाटलिः पाटला मोघा काचस्थाली फलेरुहा ॥ ५४ ॥ कृष्णवृन्ता कुबेराक्षी
श्यामा तु महिला वह्या ॥ लता गोवंदिनी गुंद्रा प्रियंगुः फलिनी फली ॥ ५५ ॥ विष्वक्सेना गंधफली कारंभा प्रियक
श्रसा ॥ मंडूकपर्ण पत्रोर्ण नटकट्वंगटुटुकाः ॥ ५६ ॥

द्वयोः । श्यामा । महिला वह्या । लता । गोवंदिनी । गुंद्रा । प्रियं
गुः । फलिनी । फली ॥ ५५ ॥ विष्वक्सेना । गंधफली । कारंभा । प्रियकः । द्वादश प्रियंगुवृक्षे । “वाघांटी इति ख्याते ।” महिलायाः स्त्रियाः आह्वयइ
व आह्वयो यस्याः सा । महिलायाः समग्रनामभिरभिधीयत इत्यर्थः । तत्र प्रियकः पुंसि । शेषं स्त्रियां । मंडूकपर्णः । पत्रोर्णः । नटः । कट्वंगः । टुटुकः ॥ ५६ ॥

अ० को० टी०

१९

स्योनाकः । “शोनाकः । शोणाकः” शुकनासः । ऋक्षः । दीर्घवंतः । कुट्टनटाः । शोणकः । “शोनकः” अरुः । “अरुः” द्वादशदंडिका । “दि
डा” इति ख्यातस्य । कचिदयं दंडू इति ख्यातः । तिष्यफला । आमलकी ॥ ५७ ॥ अमृता । वयस्था । चत्वारि आमलक्याः । त्रिष्वित्युक्तेः आमल
कः आमलकं । विभीतकः । अक्षः । तुषः । कर्षफलः । भूतावासः । कलिद्रुमः । पङ्कधाटिग इति ख्यातस्य । कचिदयं वेहडा इति ख्यातः । त्रिलिंगत्वाद्भि

स्योनाकशुकनासर्षदीर्घवंतकुट्टनटाः ॥ शोणकश्चारलौ तिष्यफलात्वामलकी त्रिषु ॥ ५७ ॥ अमृता च वयस्था च
त्रिलिंगस्तु विभीतकः ॥ नाक्षस्तुषः कर्षफलो भूतावासः कलिद्रुमः ॥ ५८ ॥ अभयात्त्वव्यथापथ्या कायस्था पूतना
मृता ॥ हरीतकी हैमवती चेतकी श्रेयसी शिवा ॥ ५९ ॥ पीतद्रुः सरलः पूतिकाष्ठं चाथद्रुमोत्पलः ॥ कर्णिकारः परिव्या
धोलकुचोलिकुचोडुहुः ॥ ६० ॥

भीतकी विभीतकमिति च ॥ ५८ ॥ अभया । अव्यथा । पथ्या । कायस्था । “अत्र व
यस्थेत्यपि पाठः ।” पूतना । अमृता । हरीतकी । हैमवती । चेतकी । श्रेयसी । शिवा । एकादशहिरडा इति ख्यातायां हरीतक्यां ॥ ५९ ॥ पीतद्रुः । स
रलः । पूतिकाष्ठं । त्रयं सरलस्य “देवदार इति ख्यातस्य ।” द्रुमोत्पलः । कर्णिकारः । परिव्याधः । त्रयं कर्णिकारस्य । “पांगारा इति च ख्यातस्य ।” ल
कुचः । लिकुचः । डहुः । “डहूः” त्रयं ओंटा इति ख्यातस्य । “क्षुद्रपनसस्येत्यपि मतं” ॥ ६० ॥

कांडः २

१९

पनसः । “फलसः ।” कंटकिफलः । “कंटकफलः” द्वेपनसइतिप्रसिद्धस्य । निचुलः । हिज्जलः । “इज्जलः । निचुलेज्जलहिज्जलाइतिरभसः ।”
 अंबुजः । श्रीणिइजरइतिख्यातस्य जलवेतसभेदस्य । “स्थलवेतसस्येत्यपिक्वचित् । निचुलःस्थलवेतसइतिशब्दार्णवात् । “समुद्रफलस्येत्यपिमतं ।”
 काकोदुंबरिक । फल्गुः । मलयूः । “मलपूः । मलात्पापात्पुनाति । मलापूरित्यपि । मलधारणेबाहुलकादापूः” जघनेफला । चत्वारि काळाउंबर “वो

पनसः कंटकिफलो निचुलो हिज्जलोऽंबुजः ॥ काकोदुंबरिका फल्गुर्मलयूजघनेफला ॥ ६१ ॥
 अरिष्टः सर्वतोभद्रहिंगुनिर्यासमालकाः ॥ पिचुमंदश्च निवेद्य पिच्छिलागुरुशिशपा ॥ ६२ ॥

खाडा, खर्वत ” इतिख्यातस्य । जघनेबुध्रेफलान्यस्याजघनेफला । पूर्वोत्तरसाहचर्यात्फल्गुरपिस्त्री । मलयूरितितालव्यांतं ॥ ६१ ॥ अरिष्टः । स
 र्वतोभद्रः । हिंगुनिर्यासः । मालकः । पिचुमंदः । “पिचुमर्दः” निवः । षट्कनिवस्य । हिंगुगंधिनिर्यासोयं । “हिंगुनिर्यासइत्येषनिवेहिंगुरसेपिचेति
 मेदिनी ।” पिच्छिला । अगुरुशिशपा ॥ ६२ ॥

अ० को० टी०

२०

कपिला । भस्मगर्भा । चत्वारिंशसवाइतिख्यातस्य । अगुरुइतिपृथग्पदंवा । “तत्पुन्नपुंसकं । अगुरुः स्याच्छिंशपा
यामिति विश्वप्रकाशः । शिंशपातंत्रयं शिसवाइतिख्यातस्य । याकपिलाकृष्णवर्णपुष्पासाभस्मगर्भेत्येकमित्यन्ये । काळाशिसवाइतिप्रसिद्धस्य ।”
शिरीषः । कपीतनः । भंडिलः । “भंडिरः । भंडीलः । भंडीलोभंडिरोनेतिवाचस्पतिः ।” त्रयं शिरसइतिख्यातस्य । चांपेयः । चंपकः । हेमपुष्पकः ।

कांडः २

कपिलाभस्मगर्भासाशिरीषस्तुकपीतनः ॥ भंडिलोप्यथचांपेयश्चंपकोहेमपुष्पकः ॥ ६३ ॥
एतस्यकलिकागंधफलीस्यादथकेसरैः ॥ वकुलोवंचुलोशोकेसमौकरकदाडिमौ ॥ ६४ ॥

त्रयंकुडचांपा । “सोनचांपा” इतिख्यातस्य ॥ ६३ ॥ एतस्यचंपकस्यकलिकागंधफलीत्येकं । तथाचप्रयोगः । नषट्पदोगंधफलीमजिघ्रदिति ।
केसरः । “तालव्यमध्योपि ।” वकुलः । द्वे ओंवळ । “बकूळ” इतिख्यातस्य । वंचुलः । अशोकः । द्वे अशोकस्य । करकः । दाडिमः । “दाडिबः ।
दालिमः । डालिमः । दाडिंबसारपिंडीरस्वाद्वल्गुशुकवल्गुभाइतिरभसः । त्रिकांडशेषोप्येवं ।” द्वे दाडिमस्य । दाडिंबइतिख्यातस्य ॥ ६४ ॥

२०

चांपेयः । केसरः । नागकेसरः । “स्वर्णेभसर्पाख्योनागकेसरः षट्पदप्रियइतिरभसः ।” कांचनाह्वयः । चत्वारिनागचांपाइतिख्यातस्य । कांचनाह्वयः स्वर्णपर्यायनामकइत्यर्थः । जया । जयंती । तर्कारी । नादेयी । वैजयंतिका । पंच टांहाकळ । “थोरऐरण ” इतिख्यातायाः । ॥ ६५ ॥ श्रीपर्ण । अग्निमंथः । कणिका । गणिकारिका । जयः । पंच नखेलइतिख्यातस्य । दशाप्येकस्यपर्यायाइत्येके । कुटजः । शक्रः । वत्सकः । गिरिमल्लिका । चत्वारि कुडाइतिप्रसिद्धस्य ॥ ६६ ॥ एतस्यैवकुटजस्यफले कलिंगं । इंद्रयवं । भद्रयवमितित्रीणि । “कलिंगः । इंद्रयवः । कलिंगेद्रयवः पुमानित्यमरमा

चांपेयः केसरोनागकेसरः कांचनाह्वयः ॥ जयाजयंतीतर्कारीनादेयीवैजयंतिका ॥ ६५ ॥ श्रीपर्णमग्निमंथः स्यात्कणिकागणिकारिका ॥ जयोऽथकुटजः शक्रोवत्सको गिरिमल्लिका ॥ ६६ ॥ एतस्यैव कलिंगेद्रयवं भद्रयवं फले ॥ कृष्णपाकफलाविग्रसुषेणाः करमर्दके ॥ ६७ ॥ कालस्कंधस्तमालः स्यात्तापिच्छोप्यथसिंदुके ॥ सिंदुवारेंद्रसुरसौ निर्गुंडीद्राणिकेत्यपि ॥ ६८ ॥

ला । कलिंगा । तत्रैवस्त्रीकांडेपाठात् ।” कृष्णपाकफलः । अविग्रः । “आविग्रः” सुषेणः । करमर्दकः । चत्वारि करमर्दकस्य । करवंदइतिख्यातस्य । कृष्णपाकफलमस्यकृष्णपाकफलः ॥ ६७ ॥ कालस्कंधः । तमालः । तापिच्छः । “तापिजः” । त्रयंतमालस्य । सिंदुकः । “सिंधुकः” । सिंधुवारः । इंद्रसुरसः । “इंद्रसुरिसः” । निर्गुंडी । “निर्गुंठी” इन्द्राणिका । पंच सिंदुवारस्य । सिंधुआरी, निगडी, निर्गुंडीइतिख्यातस्य ॥ ६८ ॥

अ० को० टी०

२१

वेणी । गरा । गरी । “खरेत्यपि । अगरीत्यपि । देवताडेखरातीक्ष्णे त्रिषु स्याद्दर्दभेषु मानितिरभसः । खरागरीतिसमस्तमपि । मूषिका विपद्यत्वाद्गरमागिरतिग
 रागरीत्येकं पदमपि । तदुक्तं । जीमूतको देवताडो वृत्रकेशोगरागरीति ।” देवताडः । जीमूतः । पञ्च देवतालस्य । देवताली । “देवडंगरी” इति ख्यातस्य ।
 श्रीहस्तिनी । भूरुंडी । द्वे हस्तिकर्णाभपत्रस्य । शाकभेदस्य सिरिहस्तिनी “थोरकुरडू” इति ख्यातस्य । तृणशून्यं । “तृणशूने गुल्मे साधु ।
 तत्र साधुरितियत् । मल्लिको हंसभेदे स्यात्तृणशून्येपि मल्लिकेति रुद्रः ।” मल्लिका ॥ ६९ ॥ भूपदी । शीतभीरुः । “शतभीरुः । मल्लिकाशतभीरु
 श्वगवाक्षीभद्रमल्लिका । शीतभीरुर्मदायंती भूपदी तृणशून्यकमिति वाचस्पतिः ।” चत्वारि मल्लिकायाः । “मोगरी इति ख्यातायाः ।” सैव मल्लिकाव
 वेणी गरागरी देवताडो जीमूत इत्यपि ॥ श्रीहस्तिनी तु भूरुंडी तृणशून्यं तु मल्लिका ॥ ६९ ॥ भूपदी शीतभीरुश्च सैवा
 स्फोटावनोद्भवा ॥ शेफालिका तु सुवहानिर्गुंडी नीलिका च सा ॥ ७० ॥ सिता सौश्वेत सुरसा भूतवेश्यथमा गधी ॥ ग
 णिका यूथिकां बध्ना सापीता हेमपुष्पिका ॥ ७१ ॥ नोद्भवा आस्फोटेत्युच्यते । एकं । रानमोगरी इति ख्यातस्य । आस्फोतेत्यपि ।
 “आस्फोतागिरिकर्ण्यं च वनमल्लयां च योषितीति मेदिनी ।” शेफालिका । “शीफालिका ।” सुवहा । निर्गुंडी । नीलिका । चत्वारि कृष्णपुष्पायाः निर्गु
 ङ्याः । “राननिर्गुंडी इति ख्यातायाः । इयं श्वेतपुष्पा” ॥ ७० ॥ असौ निर्गुंडी सिता श्वेत सुरसा । भूतवेशी इति चोच्यते । “इयं कातरी निर्गुंडी इति ख्यातायाः ।”
 मागधी । गणिका । यूथिका । अंबध्ना । चत्वारि यूथिकायाः । जुई इति ख्यातायाः । सा यूथिकापीतापीतपुष्पाचेत् हेमपुष्पिका स्यात् । एकं ॥ ७१ ॥

कांडः २

२१

अतिमुक्तः । पुंड्रकः । वासंती । माधवी । लता । पंच कुंदभेदस्य कुसरीइति “कस्तूरमोगरा, मधुमाधवीइतिच ।” ख्यातस्य । अतिमुक्तादिद्वयंम
ल्लिकाभेदस्येत्येके । “माधवीलतेत्येकंपदमपि” । सुमनाः । मालती । जातिः । “जाती । जातीफलेचमालत्यामितिमेदिनी” । त्रीणि जातेः जाई
“चमेली, मोठीश्वेतजाई, पीतवर्णजाई” इतिख्यातायाः । तत्रसुमनाःसांतः । “टावंतोपि । सुमनायाश्चपत्रेणेतिसुश्रुतेदर्शनात् ।” सप्तला । नवमालि
का । “नवमल्लिका” द्वेनेवाळी “थोरमोगरा, बटमोगरा, वेलमोगरा.” इतिख्यातायाः ॥ ७२ ॥ माध्यं । कुंदं । “कुंदः । कुंदोमाध्येस्त्रीमुकुंदभ्रमिनि

अतिमुक्तःपुंड्रकःस्याद्वासंतीमाधवीलता ॥ सुमनामालतीजातिःसप्तलानवमालिका ॥ ७२ ॥
माध्यंकुंदंरक्तकस्तुबंधूकौबंधुजीवकः ॥ सहाकुमारीतरणिरम्लानस्तुमहासहा ॥ ७३ ॥

ध्यंतरेषुचेतिमेदिनी । ” द्वेकुंदस्य । रक्तकः । बंधूकः । “बंधुकः । ” बंधुजीवकः । त्रीणिवंधुकस्य । “दुपारीइतिख्यातस्य । ” सहा । कुमारी । त
रणिः । त्रीणि कुमारीइति “कांठेशेंवती, लघुरानशेंवती, शेंवतीगुलाव ” इतिख्यातायाः कुमार्याः । अम्लानः । महासहा । द्वेआबोलीइतिख्याता
याः । “तत्राम्लानइत्येकं कुरंटकमात्रस्य । कांठेशेंवती, थोररानशेंवती, इत्याख्यातायाइतिकेचित्” ॥ ७३ ॥

अ०को०टी०

२२

तत्राम्लानेशोणेरक्ते कुरवकइत्येकं । “कुरुवकइत्यपि ।” तत्राम्लानेपीतवर्णंकुरंटकइत्येकं । “कुरंटकइत्यपि ” नीलीनीलवर्णायांझिटी तत्रवाणा । दासी । अंतर्गलः । “आर्तगलः” इतित्रयं । द्वयोरित्युक्तेर्वाणइत्यपि । “नीलांझिटीनीलझिटीचेत्यपिपाठः” ॥ ७४ ॥ सैरेयकः । “सैरीयकः । सैरीयकः सह चरः सैरेयश्चसहाचरः । पीतो रक्तोथनीलश्चकुसुमैस्तंविभावयेत् ॥ पीतः कुरंटकोज्ञेयोरक्तः कुरवकः स्मृतः ॥ नील आर्तगलोदासीवाण औदनपाक्यपीत्युक्तं” झिटी । द्वयं झिटीमात्रस्य । कोरांटी इतिख्यातस्य । तस्मिन्सैरेयकेऽरुणे रक्तवर्णंकुरवकइत्येकं ॥ यापीतपुष्पांझिटी सा कुरंटक इत्युच्यते । त

कांडः २

तत्रशोणेकुरवकस्तत्रपीतेकुरंटकः ॥ नीलींझिटीद्वयोर्वाणादासीचातर्तगलश्चसा ॥ ७४ ॥ सैरेयकस्तुझिटीस्यात्तस्मिन्कुरवकोऽरुणे ॥ पीताकुरंटकोझिटीतस्मिन्सहचरीद्वयोः ॥ ७५ ॥ ओंड्रपुष्पं जपापुष्पं वज्रपुष्पं तिलस्ययत् ॥ प्रतिहासशतप्रासचंडातहयमारकाः ॥ ७६ ॥

स्मिन्कुरंटके सहचरीत्यपि । द्वयोरित्युक्ते सहचरइत्यपि ॥ ७५ ॥ ओंड्रपुष्पं । जपापुष्पं । द्वेजास्वंदइतिख्याते । जवेत्यपि । जवायांतुजपास्त्रियामिति धर्मदासः । ओंड्रपुष्पेपिवृक्षेपिजवाशब्दः प्रकीर्तितइतित्रिकांडशेषात् । ओंड्रपुष्पस्यवृक्षस्यापिचजवेत्यभिधानं । यत्तिलस्यपुष्पंतद्वज्रपुष्पसंज्ञकं । एकं । प्रतिहासः । “प्रतीहासः” शतप्रासः । चंडातः । हयमारकः ॥ ७६ ॥

२२

करवीरः । पंचकं करवीरस्य । कण्हेरइतिख्यातस्य । करीरः । क्रकरः । ग्रंथिलः । त्रीणि करीरस्य । कारवी “नेवती” इतिचख्यातस्य । उन्मत्तः । कितवः । धूर्तः । धत्तूरः । “धुस्तूरः । धुस्तूरः । धूस्तूरः । धुतूरः । धुस्तूरस्तुपुंडरीशोधुस्तूरः कनकाह्वयइतिशब्दार्णवः । उन्मत्तउन्मादवतिधुतूरमुचुकंदयोरिति विश्वप्रकाशः । मदनः स्मरवसंतदुमिद्धूस्तूरसिक्थकइतिमेदिनी । ” कनकाह्वयः ॥ ७७ ॥ मातुलः । मदनः । सप्तकंधत्तूरस्य । धोतराइतिख्यातस्य ।

करवीरेकरेरेतुक्रकरग्रंथिलावुभौ ॥ उन्मत्तः कितवो धूर्तो धत्तूरः कनकाह्वयः ॥ ७७ ॥ मातुलो मदनश्चास्य फले मातुलपुत्रकः ॥ फलपूरो बीजपूरो रुचको मातुलुंगके ॥ ७८ ॥ समीरणो मरुवकः प्रस्थपुष्पः फणिज्जकः ॥ जंबीरो प्यथपर्णासै कठिंजरकुठेरकौ ॥ ७९ ॥

कनकाह्वयः । स्वर्णपर्यायनामकः । अस्य धत्तूरस्य फले मातुलपुत्रकइत्येकं । फलपूरः । बीजपूरः । रुचकः । मातुलुंगकः । चत्वारिमातुलिङ्गस्य महाकुङ्गइतिख्यातस्य ॥ ७८ ॥ समीरणः । मरुवकः । प्रस्थपुष्पः । फणिज्जकः । जंबीरः । “जंभीरः” पंचदेशांतरे जंबीरइतिख्यातस्य । स्वल्पपर्णस्य पर्णासभेदस्य । “श्वेतमरवाइतिचख्यातस्य । ” पर्णासः । कठिंजरः । कुठेरकः । त्रीणि पर्णासस्य । “आजवलेति, बावरीइतिचख्यातस्य । ” ॥ ७९ ॥

अ० को० टी०

२३

अत्रपर्णासेसितेकांडपुष्पाभ्यांश्वेतेअर्जकइत्येकं । पाठी । चित्रकः । वह्निसंज्ञकः । त्रयंचित्रकस्य । चिताइतिख्यातस्य । तत्रपाठीइत्यंतः । वह्नि
संज्ञकोवह्निर्यायनामकः । अर्कावहः । वसुकः । “वसूकः ।” आस्फोटः । “आस्फोटः । आस्फोटस्तुपुमानर्कंपर्णस्यात्कोविदारकइतिमेदिनी ।”
गणरूपः । विकीरणः । “विकिरणः ।” ॥८०॥ मंदारः । अर्कपर्णः । सप्तकं अर्कस्य रुईइतिख्यातस्य । अर्कावह्यःसूर्यपर्यायनामकः । अत्रार्क

कांडः २

सितेऽर्जकोत्रपाठीतुचित्रकोवह्निसंज्ञकः ॥ अर्कावहवसूकाऽस्फोटगणरूपविकीरणाः ॥ ८० ॥ मंदारश्चार्कपर्णा
ऽत्रशुक्लेऽलर्कप्रतापसौ ॥ शिवमल्लीपाशुपतएकाष्ठीलोबुकोवसुः ॥ ८१ ॥ वंदादक्षादनीदक्षरुहाजीवंतिकेत्यपि ॥
वत्सादनीछिन्नरुहागुडूचीतंत्रिकाऽमृता ॥ ८२ ॥

शुक्लेऽलर्कः । प्रतापसः । इतिद्वे । शिवमल्ली । पाशुपतः । एकाष्ठी
लः । बुकः । “वकः । वकस्तुवकपुष्पेस्यात्कद्वेश्रीदेचरक्षसीतिविश्वप्रकाशः ।” वसुः । पंच बुकस्य । “रुईमंदारइतिख्यातस्य । थोरवकुळीइति
ख्यातस्येत्यपिमतं ।” ॥८१॥ वंदा । दक्षादनी । दक्षरुहा । जीवंतिका । चत्वारि दक्षोपरिजातलताविशेषस्य वेदलं “वेटागुळी, बांधें” इतिख्यातस्य ।
वत्सादनी । छिन्नरुहा । गुडूची । “गुडूची” तंत्रिका । अमृता ॥ ८२ ॥

२३

जीवंतिका । सोमवल्ली । विशल्या । मधुपर्णी । नव गुडूच्याः । “गुळवेल ” इतिख्यातायाः । मूर्वा । “मूर्वी ” देवी । मधुरसा । मोरटा । तेजनी । स्र
वा । “सुवा ” ॥ ८३ ॥ मधूलिका । मधुश्रेणी । गोकर्णी । पीलुपर्णी । दश मूर्वायाः । मूरइतिख्यातायाः । इयंधनुर्गुणोपयोगिनी । इयंमोरवेलइतिप्रसि
द्धस्येत्येके । पाठा । अंबष्ठा । विद्धकर्णी । “अविध्यकर्ण्यपि । ” स्थापनी । श्रेयसी । रसा ॥ ८४ ॥ एकाष्ठीला । पापचेली । प्राचीना । वनतिक्तिका ।
दश पाठायाः । पाडबळी । “पाहाडमूळ ” इतिख्यातायाः । कटुः । कटंभरा । “कटंबरा ” अशोकरोहिणी । “व्यस्तमपीदं नाम । अशोकाकटुरोहिण्या

जीवंतिकासोमवल्लीविशल्यामधुपर्ण्यपि ॥ मूर्वादेवीमधुरसामोरटातेजनीस्रवा ॥ ८३ ॥ मधूलिकामधुश्रेणीगो
कर्णीपीलुपर्ण्यपि ॥ पाठांबष्ठाविद्धकर्णीस्थापनीश्रेयसीरसा ॥ ८४ ॥ एकाष्ठीलापापचेलीप्राचीनावनतिक्तिका ॥
कटुःकटंभराशोकरोहिणीकटुरोहिणी ॥ ८५ ॥ मत्स्यपित्ताकृष्णभेदीचक्रांगीशकुलादनी ॥ आत्मगुताजहाव्यंडा
कंदूराप्रावृषायणी ॥ ८६ ॥

मशोकोघंजुलद्रुमइतिरभसः । रोहिणीकटुरोहिण्यामितिरुद्रः । ” कटुरोहिणी ॥ ८५ ॥ मत्स्यपि
त्ता । कृष्णभेदी । “कृष्णभेदा । कृष्णभेदाचंडरुहेतिनिघंटुः । चक्रांगी । शकुलादनी । अष्टौ केदारकुटकीइतिख्यातायाः । आत्मगुता । अजहा । “ज
हा ” अव्यंडा । कंदूरा । “कडुरा । कपिकच्छूश्चकंदूरेतीदुः । ” प्रावृषायणी ॥ ८६ ॥

अ०को०टी०

२४

कांडः २

ऋष्यप्रोक्ता । शूकशिबिः । “शश्वच्छशांकशिशिराणिचशूकशिबिरित्यूष्मविवेकाद्वितालव्या । शूकशिवापि । मर्कटीशूकशिवाचेतिवाचस्पतिः ।”
 कपिकच्छुः । “कपिकच्छुः ।” मर्कटी । नव कुवली । “कुहिरी ” इतिख्यातायां । मर्कटतुल्यलोमयुक्तत्वान्मर्कटी । यत्स्पर्शनकंदूरुत्पद्यतेऽतःकंदू
 रा । चित्रा । उपचित्रा । न्यग्रोधी । द्रवन्ती । शंवरी । वृषा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्श्रेणी । सुतश्रेणी । रंडा । “चंडा । प्रत्यक्श्रेणीवृषाचंडापुत्रश्रेण्याखुप

ऋष्यप्रोक्ताशूकशिबिःकपिकच्छुश्चमर्कटी ॥ चित्रोपचित्रान्यग्रोधीद्रवन्तीशंवरीवृषा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्श्रेणीसुतश्रे
 णीरंडामूषिकपर्ण्यपि ॥ अपामार्गःशैखरिकोऽधामार्गवमयूरकौ ॥ ८८ ॥ प्रत्यक्पर्णीकेशपर्णीकिणिहीखरमं
 जरी ॥ हंजिकाब्राह्मणीपद्माभार्गीब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥

दीरकानीइतिख्यातायाः । अपामार्गः । शैखरिकः । धामार्गवः । “अधामार्गवः । अधामार्गवोऽपामार्गःकोशातकीचेतिद्वयर्थे ।” मयूरकः ॥ ८८ ॥
 प्रत्यक्पर्णी । केशपर्णी । “कीशपर्णी । कपिलोमतुल्यानिलोमशानिपर्णान्यस्याः ।” किणिही । खरमंजरी । अष्टकं अपामार्गस्य । आघाडाइ
 तिख्यातस्य ॥ हंजिका । “फंजिका ।” ब्राह्मणी । पद्मा । भार्गी । ब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥

२४

अंगारवल्ली । बालेयशाकः । बर्वरः । वर्द्धकः । नवकं भार्ग्याः । “भारंगइतिख्यातायाः ।” मंजिष्ठा । विकसा । “विकषा ” जिगी । समंगा । कालमेषिका । “कालमेशिका ” ॥ ९० ॥ मंडूकपर्णी । मंडीरी । “भंडिरी । रक्ताभंडिरिकाचेतींदुः ।” भंडी । योजनवल्ली । नवकं मंजिष्ठायाः । “योजनपर्ण्यपीतिपाठः ।” यासः । यवासः । दुस्पर्शः । धन्वयासः । “धनुर्यासः ।” कुनाशकः ॥ ९१ ॥ रोदनी । “चोदनी ” कच्छुरा । अनंता । स

अंगारवल्लीबालेयशाकवर्वरवर्द्धकाः ॥ मंजिष्ठाविकसाजिगीसमंगाकालमेषिका ॥ ९० ॥ मंडूकपर्णीमंडीरीभंडीयोजनवल्लयपि ॥ यासोयवासोदुःस्पर्शोधन्वयासःकुनाशकः ॥ ९१ ॥ रोदनीकच्छुरानंतासमुद्रांतादुरालभा ॥ पृश्निपर्णीपृथक्पर्णीचित्रपर्ण्यध्रिवल्लिका ॥ ९२ ॥ क्रोष्टुविन्नासिंहपुच्छीकलशीधावनीगुहा ॥ निदिग्धिकास्पृशीव्याघ्रीबृहतीकंटकारिका ॥ ९३ ॥

मुद्रांता । दुरालभा । दशकं धन्वयासस्य धमासाइतिख्यातस्य । पृश्निपर्णी । पृथक्पर्णी । चित्रपर्णी । अंध्रिवल्लिका । “अंध्रिपर्णिकेतिपाठः ।” ॥ ९२ ॥ क्रोष्टुविन्ना । सिंहपुच्छी । कलशी । “कलशिः” धावनी । “धावनिः” गुहा । नवकं सिंहपुच्छ्याः । डबला “पिठवण” इतिख्यातायाः । निदिग्धिका । स्पृशी । व्याघ्री । बृहती । कंटकारिका ॥ ९३ ॥

अ०को०टी०

२५

प्रचोदनी । कुली । क्षुद्रा । दुःस्पर्शा । राष्ट्रिका । दशकं कंठकारिकायाः । रिंगणी इति ख्यातायाः । नीली । काला । क्लीतकिका । ग्रामीणा । मधुपर्णिका ॥ १४ ॥ रंजनी । श्रीफली । तुत्था । द्रोणी । “तूणी । तूणीनील्यां निषंगेनेति मेदिनी । तूणीतुनील्यां तूणानिषंगक इति विश्वप्रकाशः ।” दोला “मेला । तुत्थाश्रीफलिकामेलासारवाहीचरंजनीति निघंटुः” नीलिनी । एकादश नील्याः । इयंवस्त्रादिरंजनकारिणी कृष्णवर्णा । अवल्लुजः । सोमरा प्रचोदनीकुलीक्षुद्रादुःस्पर्शाराष्ट्रिकेत्यपि ॥ नीलीकालाक्लीतकिकाग्रामीणामधुपर्णिका ॥ १४ ॥ रंजनीश्रीफलीतुत्थाद्रोणीदोलाचनीलिनी ॥ अवल्लुजःसोमराजीसुवह्निःसोमवह्निका ॥ १५ ॥ कालमेषीकृष्णफलाबाकुंची पूतिफल्यपि ॥ कृष्णोपकुल्यावैदेहीमागधीचपलाकणा ॥ १६ ॥ उषणापिप्पलीशौंडीकोलाथकरिपिप्पली ॥ कपिवल्लीकोलवल्लीश्रेयसीवशिरःपुमान् ॥ १७ ॥

जी । सुवह्निः । सोमवह्निका ॥ १५ ॥ कालमेषी । “कालमेषी ।” कृष्णफला । बाकुची । “वागुजी” पूतिफली । अष्टकं बाकुंची, बावंची इति ख्यातायाः । “सोमराजिशब्दः ङीपंत इत्यंतश्च ।” कृष्णा । उपकुल्या । वैदेही । मागधी । चपला । कणा ॥ १६ ॥ उषणा । “उषणा” पिप्पली । “पिप्पलिः ।” शौंडी । कोला । दशकं पिप्पल्याः । करिपिप्पली । कपिवल्ली । कोलवल्ली । श्रेयसी । वशिरः । “दंतमध्योपि” पंच गजपिप्पल्याः ॥ १७ ॥

कांडः २

२५

चव्यं । “चव्या । चव्याकोलाचचविकेतिहेमचंद्रः ।” चविका । “चविकइतिपुल्लिंगोपि ।” द्वेचव्यस्यचवकइतिख्यातस्य । “केचित्चव्यादिद्वयपूर्वान्वयी
 त्याहुः । अत्रपक्षेतुस्थानेचःपाठ्यः ।” काकचिंची । “काकचिचिः । काकचिचा । गुंजातुकाकचिचायांपटहेचकलध्वनावितिमेदिनी ।” गुंजा ।
 कृष्णला । व्रीणि गुंजायाः । पलंकषा । इक्षुगंधा । श्वदंष्ट्रा । स्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥ गोकंटकः । गोक्षुरकः । वनशृंगाटः । सप्तकं गोक्षुरस्य सरांटाइ
 चव्यंतुचविकाकाकचिंचीगुंजेतुकृष्णला ॥ पलंकषात्विक्षुगंधाश्वदंष्ट्रास्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥ गोकंटकोगोक्षुरकोवन
 शृंगाटइत्यपि ॥ विश्वाविषाप्रतिविषातिविषोपविषारुणा ॥ ९९ ॥ शृंगीमहौषधंचायक्षीरावीदुग्धिकासमे ॥ श
 तमूलीबहुसुताभीरुरिंदीवरीवरी ॥ १०० ॥ ऋष्यप्रोक्ताभीरुपत्रीनारायण्यःशतावरी ॥ अहेरुथपीतद्रुकाली
 यकहरिद्रवः ॥ १०१ ॥

तिख्यातस्य । विश्वा । विषा । प्रतिविषा । अतिविषा । उपविषा । अरुणा ॥ ९९ ॥ शृंगी । महौषधं ।
 अष्टकं अतिविषायाः । “अतिविखइतिख्यातायाः ।” क्षीरावी । दुग्धिका । द्वेदुग्धीइतिख्यातायाः । शतमूली । बहुसुता । अभीरुः । इंदीवरी ।
 वरी ॥ १०० ॥ ऋष्यप्रोक्ता । अभीरुपत्री । नारायणी । शतावरी । अहेरुः । दशकमपिस्त्रीलिंगं । सहस्रमूल्याः । “शतावरीतिख्यातायाः ।”
 पीतद्रुः । कालीयकः । “कालेयकः” । हरिद्रुः ॥ १०१ ॥

अ०को०टी०

२६

दावीं । पचंपचा । “पचंवचेत्यपि” दारुहरिद्रा । पर्जनी । सप्तकं दारुहळदइतिख्यातस्य । वचा । उग्रगंधा । पडुंधा । गोलोमी । शतपर्विका । पंचकं वचायाः वेखंडइतिख्यातायाः ॥ १०२ ॥ याशुक्लावचासाहैमवतीत्येकं । वैद्यमाता । सिंही । वाशिका । “दंत्यमध्यापि” वृषः । अटरूपः । “अटरूप” । सिंहास्यः । वासकः । वाजिदंतकः । अष्टकं अटरूपस्य अडुळसाइतिख्यातस्य ॥ १०३ ॥ आस्फोटा । “आस्फोता” । आस्फो

कांडः २

दावींपचंपचादारुहरिद्रापर्जनीत्यपि ॥ वचोऽग्रगंधापडुंधागोलोमीशतपर्विका ॥ १०२ ॥ शुक्लाहैमवतीवैद्यमातृ
सिंह्यौतुवाशिका ॥ वृषोऽटरूपः सिंहास्योवासकोवाजिदंतकः ॥ १०३ ॥ आस्फोटागिरिकर्णीस्याद्विष्णुक्रांताप
राजिता ॥ इक्षुगंधातुकांडेक्षुकोकिलाक्षेक्षुरक्षुराः ॥ १०४ ॥

तागिरिकर्ण्यौचवनमल्यांचयोषितीतिमेदिनी” । गिरि
कर्णी । विष्णुक्रांता । अपराजिता । चत्वारि विष्णुक्रांतायाः । इक्षुगंधा । कांडेक्षुः । कोकिलाक्षः । इक्षुरः । क्षुरः । पंच कोकिलाक्षस्य । कोळसुं
दा । “तालिमखान्याचेंबी । कोलिस्ता ।” इतिख्यातस्य ॥ १०४ ॥

२६

शालेयः । शीतशिवः । छत्रा । मधुरिका । मिसिः । “मिसी । मिशिः । मिशी । मिशीमिशिरितालव्यांतआहसोमनंदी ।” मिश्रेया । षट् मधुरि
कायाः । “बडिशेष” इतिख्यातायाः । सीहुंडः । “वज्रद्रुमःसिहुंडोथेतिरभसानृह्रस्वादिरपि ।” शीहुंडइतितालव्यादिरपि । “वज्रः । सुक् । सुही ।
“सुहिः । सुहा । सुहीसुहासुगित्यमरदत्तः ।” गुडा । “गुडी । गुडोगोलेक्षुविकृतीसुहीगुडिकयोर्गुडेतिरुद्रः” ॥ १०५ ॥ समंतदुग्धा । षट् वज्रद्रुमस्य
“शेरनिवहुंग” इतिख्यातस्य । तत्रसुक्हकारांतःस्त्री । “वज्रद्रुःसुक्सुहीगुडेतिपाठः ।” वेह्लं । अमोघा । “मोघापि । कृमिघ्नंतंडुलंमोघेतिवाचस्प

शालेयःस्याच्छीतशिवश्छत्रामधुरिकामिसिः ॥ मिश्रेयाप्यथसीहुंडोवज्रःसुक्स्त्रीसुहीगुडा ॥ १०५ ॥ समंत
दुग्धाथोवेह्लममोघाचित्रतंडुला ॥ तंडुलश्चकृमिघ्नश्चविडंगंपुन्नपुंसकं ॥ १०६ ॥ बलावाद्यालकाघंटारवातुश
णपुष्पिका ॥ मृद्वीकागोस्तनीद्राक्षास्वाद्धीमधुरसेतिच ॥ १०७ ॥

तिः ।” चित्रतंडुला । तंडुलः । “तंतुलः । तंतुंकृमिसूत्रलाति ।”
कृमिघ्नः । विडंगं । षट् विडंगस्य वावडिंगइतिख्यातस्य ॥ १०६ ॥ बला । वाद्यालका । द्वेतुपकडी । “चिकणा”इतिख्यातस्य । घंटारवा । शणपु
ष्पिका । द्वेशणपुष्पिकायाः । “लघुतागइति घागरीइतिचेत्येके ।” मृद्वीका । गोस्तनी । “गोस्तना ।” द्राक्षा । स्वाद्धी । मधुरसा । पंच द्राक्षायाः ॥ १०७ ॥

अ०को०टी०

२७

सर्वानुभूतिः । सरला । “सरणा” त्रिपुटा । “त्रिपुटी । सर्वानुभूतिःसरणात्रिपुटारोचनीसरा । त्रिपुटीमहतीश्यामेतिवाचस्पतिः ।” त्रिवृता । त्रिवृत् । त्रिभंडी । रोचनी । “रेचनीत्रिवृतादंत्योरितिमेदिनी ।” सप्तत्रिवृतायाः । “तेडु, श्वेतनिशोत्तरइतिचख्यातायाः ।” श्यामा । पालिंदी । “पालिंधी” सुषेणिका ॥ १०८ ॥ काला । मसूरविदला । अर्धचंद्रा । कालमेषिका । सप्तकृष्णवर्णायास्त्रिवृतायाः । “काळातेंडू, निशोत्तर, निगडी, तिधारेंइतिख्यातायाः ।” मधुकं । क्लीतकं । यष्टिमधुकं । “यष्टीमधुकं ।” मधुयष्टिका । चत्वारि यष्टिमधुकस्य । गोडेंकोट “ज्येष्ठमध” इतिख्यातस्य ॥ १०९ ॥

सर्वानुभूतिःसरलात्रिपुटात्रिवृतात्रिवृत् ॥ त्रिभंडीरोचनीश्यामापालिंधीतुसुषेणिका ॥ १०८ ॥ कालामसूरविदलाअर्धचंद्राकालमेषिका ॥ मधुकंक्लीतकंयष्टिमधुकंमधुयष्टिका ॥ १०९ ॥ विदारीक्षीरशुक्लेक्षुगंधाक्रोष्टीतुयासिता ॥ अन्याक्षीरविदारीस्यान्महाश्वेतर्क्षगंधिका ॥ ११० ॥

विदारी । क्षीरशुक्ला । इक्षुगंधा । क्रोष्टी । चत्वारिशुक्लभूमि कोहोळेंइतिख्यातस्य । यासिताशुक्लाविदारीत्यन्वयः । क्षीरविदारी । महाश्वेता । ऋक्षगंधिका । त्रीणिकृष्णभूमिकृष्णमांडस्य । अन्येति सिताया अन्या कृष्णेत्यर्थः । “क्रोष्टीशृगालिकाकृष्णविदारीलांगलीषुचेतिमेदिन्यांकृष्णविदारीत्युक्तत्वात् यासितेत्यत्रासितेतिपदच्छेदे मेदिन्यविरोधेनपूर्वना मचतुष्कंकृष्णभूकृष्णमांडस्य । क्षीरेतित्रयंशुक्लभूकृष्णमांडस्येतिवा । असितायाअन्याशुक्लेत्यर्थः ।” ॥ ११० ॥

कांडः २

२७

लांगली । शारदी । तोयपिप्पली । शकुलादनी । चत्वारिशाकभेदस्यमोगुड "जळपिंपळी" इतिख्यातस्य । खराश्वा । कारवी । दीप्यः । मयूरः । लोचमस्तकः । "लोचमर्कटः" । पंच मयूरशिखायाः । मोरशेंडाइतिख्यातायाः । "अजमोदाइत्यपिमतं" ॥ १११ ॥ गोपी । "अजादित्वाट्वाप् । गोपा । गोपीश्यामागोपवल्लीगोपागोपालिकासचेतिवाचस्पतिः" । श्यामा । शारिवा । "सारिवा" । अनंता । उत्पलशारिवा । पंच उत्पलशारिवायाः । उपरसाळ । "उपलसरी" इतिख्यातायाः । योग्यं । ऋद्धिः । सिद्धिः । लक्ष्मीः । चत्वारि ऋद्धिनामकस्यओषधिविशेषस्य । "केवणी, मुरुडशेंगइतिच

लांगलीशारदीतोयपिप्पलीशकुलादनी ॥ खराश्वाकारवीदीप्योमयूरोलोचमस्तकः ॥ १११ ॥ गोपीश्यामाशारिवास्यादनंतोत्पलशारिवा ॥ योग्यमृद्धिःसिद्धिलक्ष्म्यौवद्धेरप्याव्हयाइमे ॥ ११२ ॥ कदलीवारणबुसारंभामोचांशुमत्फला ॥ काष्ठीलामुद्रपर्णीतुकाकमुद्रासहेत्यपि ॥ ११३ ॥

ख्यातस्य ।" इमेयोग्यादयश्चत्वारोवद्धेर्द्विनामकौ
वद्धेरप्याव्हयाःस्युः ॥ ११२ ॥ कदली । "अजादित्वाट्वापि कदला । कदलोपि । कदलश्चकदल्यसावितिब्याडिः ।" वारणबुसा । "वारणबुषा ।" रंभा । मोचा । अंशुमत्फला । काष्ठीला । षट् कदल्याः । मुद्रपर्णी । काकमुद्रा । सहा । त्रयं काकमूग "रानमूग" इतिख्यातायाःकाकमुद्रायाः॥ ११३ ॥

अ० को० टी०

२८

वार्ताकी । “पुंस्यपिवार्ताकइति । वार्ता । वार्ताकुः । वार्तिगणस्तुवार्तांगोवार्ताकः शाकबिल्वकइतिरभसः । वार्तावार्तिगणेवृत्ताविति विश्वः । वार्ताकु
 रेषागुणसप्तयुक्तेतिवैद्यकाच्च ।” हिंगुली । सिंही । भंटाकी । दुष्प्रधर्षिणी । पंच वार्ताक्याः । रानवांगी “डोरली” इतिख्यातायाः । नाकुली । सुरसा ।
 रास्ना । सुगंधा । गंधनाकुली ॥ ११४ ॥ नकुलेष्टा । भुजंगाक्षी । छत्राकी । सुवहा । नव रास्नायाः । मुंगसी “मुंगसबेल” इतिख्यातायाः । “रास्ना
 सुगंधयोः स्थानेनागसुगंधेतिपाठः ।” विदारिगंधा । “विदारीगंधा” । अंशुमती । सालपर्णी । “शालपर्णी ।” स्थिरा । ध्रुवा । पंच सालपर्ण्याः । डाव

कांडः २

वार्ताकी हिंगुली सिंही भंटाकी दुष्प्रधर्षिणी ॥ नाकुली सुरसारास्ना सुगंधा गंधनाकुली ॥ ११४ ॥
 नकुलेष्टा भुजंगाक्षी छत्राकी सुवहा च सा ॥ विदारिगंधांशुमती सालपर्णी स्थिरा ध्रुवा ॥ ११५ ॥
 तुंडिकेरी समुद्रांतार्का र्पासी वदरेति च ॥ भारद्वाजी तुसा वन्या शृंगी तुक्कपभोवृषः ॥ ११६ ॥

“डवला, सालवण” इतिख्यातायाः ॥ ११५ ॥ तुंडिकेरी ॥ समुद्रांता । कार्पासी ॥ “कर्पासी ।” वदरा । चत्वारि कार्पास्याः साकार्पासी वन्या व
 नभवाचेद्भारद्वाजीत्युच्यते । एकं । शृंगी । कृषभः । वृषः । त्रयं कृषभाख्यौषधिविशेषस्य । “बैलघाटी” इतिख्यातस्य । “शृंगीशब्दइत्यंतः ॥ ११६ ॥

२८